

1920

TERVEHDYS SUOMELLE

LOUHI

NEW YORKIN UUTISTEN KIRJAPAINO, 1920
BROOKLYN, N. Y.

LUKIJALLE

Kansamme elonhengen elähyttäminä olemme ryhtyneet tätä julkaisua kokoamaan, tervehdykseksi Amerikan suomalaisilta Suomen suomalaisille. Olemme iloiset siitä, että saamme heikoilla voimillamme olla mukana näitten Amerikan suomalaisten hengensirpaleitten keräämisessä, joista sisaren ja veljen käsi kurottautuu emämaamme sisarille ja veljille. Olemme vakuutetut siitä, että ujous ja arkuus suurimmaksi osaksi ovat vaikuttaneet sen puisevuuden ja jäykkyyden, joka kirjoituksissa esiintyy. Rehellistä tarkoitusta niistä ei puutu. Useimmat kirjoittajat ovat tahoneet luoda katsauksen täkäläisiin oloihin, tehdäkseen täten olojamme tunnetuiksi Suomen suomalaisille. Tunteille ja kaipuulle on kirjoituksissa vähemmän tilaa annettu.

Amerikan suomalaisten tervehdysmatka Suomeen, Monessenin suomalaisen soittokunnan "Louhen" toimeenpanemana, ja jonka matkan muistoksi tämä julkaisu on toimitettu, on merkinä siitä, että siirtolaisten sydämissä elää vielä palava kaipuu emämaataan kohtaan, halu palata takaisin lapsuutensa leikkikentille — ja viivähtää siellä. Me kaipaamme osanottoa ja rakkautta emämaamme asukkailta. Toivomme, että meitä oikein ymmärrettäisiin, sisarina ja veljinä kohdeltaisiin, saman Väinönkansan jäsenenä kunnioitettaisiin ja muisteltaisiin. Me pyrimme sellaiseksi osaksi kansastamme, jolla on varma tehtävänsä ja määrätty päämaali.

Suomi tarvitsee kipeästi sen harjaantuneen, kehittyneen jo kouluutetun työvoiman, jonka se siirtolaisissaan omaa. Suomi voi mitata meitä samalla mitalla kuin Amerikakin. — Mitä Suomi aikoinaan välinpitämättömänä luotaan laske sen Amerika kultana vastaan otti. —

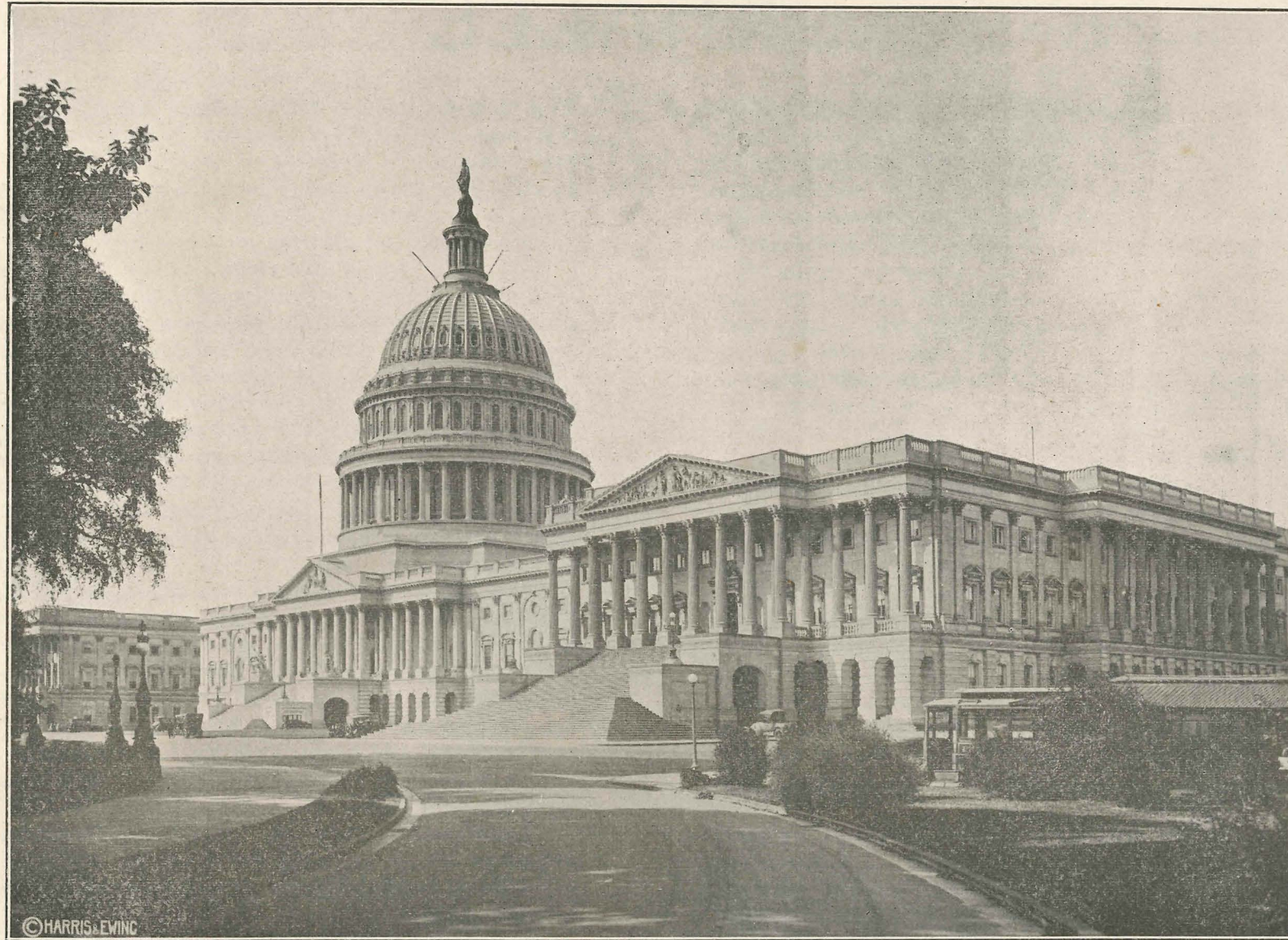
Tämän pääoman voi Suomi saada jalostettuna takaisin, jos vaan sillä on hyvää tahtoa ja sopivia keinoja käytettävänä. Siirtolaisia on kohdeltava vähän toisella tavalla kuin tähän asti. Vieraalla maalla saavutetut kerkemukset ja laajempi elämäkatsomus sitä edellyttävät.

Me siirtolaiset olemme jo kauan toivonnet ja yhä toivomme sillan syntyväksi emämaamme ja Amerikan suomalaisten välille. Emämaan asukkaista ja kotimaahan palanneista siirtolaisista suurimmaksi osaksi riippuu, kuinka nopeasti tämä silta valmistuu. Ne siirtolaiset taas, jotka vierailtuaan kotimaassaan palaavat tänäpäivä entisille vaskenkarvaisten ihmisten metsästysmaille tulevat, niin uskomme, elämänsä pyhimpänä velvollisuutena, uuden isänmaan antamien velvollisuuksien ohella, pitämään silmällä, että Suomi tulee ansionsa mukaan saamaan veljeyttä ja oikeutta sen kansan taholta, jolle moni pienistä kansoista tänä päivänä on niin suuressa kiitollisuuden velassa.

Tahdomme tämän julkaisun kautta muistuttaa emämaamme asukkaita olemassa olostamme ja kehoittaa heitä tutustumaan meihin lähemmin. Tarjoamme itsemme kansallemme kaikkine puutteinemme ja heikkouksinemme. Me tunnustamme virheemme ja vajavaisuutemme, mutta emme silti tahdo itseämme halveksien moittia vaan koetamme juurruttaa itseemme tervettä itsekunnioitusta, terästä ja tiivistää tahtoamme aina pyrkimään hyvään.

Laskemme nämä vajanaiset ajatuksemme emämaamme alttarille keon kohokkeeksi, rakkauden osoitukseksi ja sydämelliseksi tervehdykseksi siirtokansalta Suomen kansalle.

TOIMITUS.

KAPITOLI, WASHINGTON, D. C.

Terve, Suomi

*Siirtolaisena saavun luokse sun,
Synnyinmaani rakkaan ja kaihotun!*

*Suomi, annoit mulle elon,
Taivaaltasi päivän helon
Säteet sattui silmihini,
Silmihini, sydämeeni,
Sielun sisimpään ne löysi.*

*Sama tuli sielussani palaa,
Siksi, siksi luokse sun ma palaan!*

*Vielä olkeon sylis' lämmin
Jotta vielä kiinteämmiin
Rakastaa ma voisin sua,
Sua isän, äidin syli!*

*Äsken taistelit sä, Suomi vapaa,
Kulkeos nyt rauhalliseen tapaan.*

*Elon uusi aikakausi!
Joskin soljui, sukeltausi
Esiin riidat, viha, vaino,
Jättäkää pois riitain paino,
Omaksukaa onni, rauha!*

*Terve, Suomi, oi, rakas isänmaa!
Terve, armas, kun sun taas nähdä saan
Terve sulle, kansa vakaa
Terve kaukaa merten takaa,
Terve sulle Suomen kesä,
Terve oma kotipesä,
Terve, tuhat kertaa terve!*

*Rakas olet, isänmaani oma!
Rakas olet Suomen ranta soma!
Rakas oman Suomen linna,
Tornissa min kaunihinna
Välkkää värit Suomen piirin,
Siuhkaa sinivalkoviiri,
Vapaan Suomen valtamerkki!*

*Raukaa teille Suomen turut, talot!
Tuikkukohon Teille taivasvalot!
Omaksuen tarmon, kunnan,
Sekä hyvän omantunnon
Saatte iloon, edistykseen,
Sivistykseen, menestykseen,
Saatte elon siunaukseen!*

*Terve sulle Suomen tasavalta,
Terve Amerikan aarnimailta!
Terve joet, järvet, kosket,
Väinön lapset punaposket!
Terve kylät, terve korvet,
Terve paimentuohitorvet!
Sydämellisesti terve!*

Fred Miekka-Vaara.

MINISTERI ARMAS SAASTAMOINEN
Itsenäisen Suomen ensimmäinen lähettiläs Yhdysvalloissa

LÄHETYSNEUVOS E. ILVES
Suomen lähetystön sihteeri Amerikassa

ENSIMÄISTEN suomalaisten siirtolaisten kerrotaan tulleen tähän maahan kaksi ja puolisataa vuotta sitten. Nämä olivat Vermlanista, n. s. metsäsuomalaisia. Heidän esi-isänsä olivat aikoinaan muuttaneet Vermlantiin Ruotsin hallituksen pyynnöstä. Muutama paikannimi New Jerseyn valtiossa on todistuksena ja muistona näistä ensimmäisistä suomalaisista siirtolaisista. Varsinainen siirtolaisuus Suomesta Ameriikkaan alkoi kumminkin vasta 1860-luvulla. Nyt on Yhdysvalloissa kolmisensataa tuhatta suomalaista, siis melkoinen osa heimostamme. Heitä asuu täällä pitkin maata Atlannista Tyynelle Valtamerelle saakka.

Jokainen, joka on vähänkin joutunut kosketukseen Ameriikan suomalaisten kanssa, tietää, että suurin osa heistä on ahkerata ja isänmaallista väkeä. Vanhaa kotimaataan muistavat he kiintymyksellä ja ovat tehneet nimensä kunnioitetuksi myöskin ameriikkalaisten silmissä. Vastauspuheessaan elokuun 21 päivänä 1919, jolloin minulla oli kunnia esittää lähettiläsvaltakirjani Yhdysvaltain Presidentille, lausui Presidentti Wilson Amerikan suomalaisista: "Kuten Te sanotte, ovat mo-

net suomalaiset tulleet laajaan maahamme kotia hakemaan, ja voin suurella mielihyvällä sanoa Teille, että heidän tulonsa on ollut meidän hyötymme. He ovat autaneet uutta ja kasvavaa maata työllään ja innolla ja monesta on tullut parhaita Ameriikan kansalaisia". Tämä on parhain ja suuriarvoisin tunnustus, mitä heimolaisemme ovat tässä maassa saaneet ja se varmaankin on omiaan herättämään suuria kiitollisuuden ja tyydytyksen tunteita Suomessakin.

Kun nyt Ameriikan suomalaiset ensi kerran suuremmissa joukossa lähtevät katsomaan vanhaa kotimaataan, jota varmaankin monet heistä eivät koskaan ole nähneet, niin on tätä pidettävä huomattavana kansallisena tapauksena. Toivon, että sen merkitys tajutaisiin Suomessa ja että matkailijoille siellä valmistet-
 taisiin sellainen vastaanotto, joka unohtumattomasti painuisi mieliin. Tämä olisi omiaan mitä suurimmassa määrin lujittamaan vanhan kotimaan ja tällä mantereella asuvien heimolaistemme ja kansalaistemme välejä.

Suomen Lähetystö, Washington, D. C., Helmikuun 17 päivänä, 1920.

A. H. Saastamoinen.

Suomeen palaaville siirtolaisille

AMERIKALAINEN uskoo, että se minkä hän kerran toivoo toteutuvan sen hän varmasti saa todeksi jos panee siihen kaiken työnsä ja tarmonsä. Siihen aatteeseen perustuu suureksi osaksi Yhdysvaltain nykyinen mahti ja menestys.

Suomalainen pysyy itsepintaisesti siinä mihin hän kerran on ryhtynyt sekä hyvässä että pahassa.

Suomalainen, joka edes osaksi on omistanut Amerikalaisen toimintatarmen ja panee sen oman syntyperäisen sitkeytensä varassa käyntiin, vääntää sivulle pahimmatkin esteet.

Suomeen palaavalla siirtolaisella on Yhdysvalloissa ollut hyvä oppimaa, jos hän on kyennyt oppia ottamaan. Hänellä on Suomessa hyvä työmaa, jos hän kykenee oppinsa käyttämään. Sillä Suomessa tarvitaan miehiä jotka kykenevät menestyksellistä työtä tekemään. Siellä ei tarvita niitä, jotka etupäässä kykenevät pauhaamaan omaa orjuuttaan ja toivomaan laiskempia päiviä. Laiskan päiviä on Suomessa kyllä ja suun soittaminen on samaten siellä hyvässä kurssissa, mutta kummatakaan eivät Suomen maa eikä Suomen kansa ole hyötynyt eikä tule hyötymään.

Mutta jos osaatte asianne ja ammatinne niin ette voi isänmaallenne ette-

KONSULI A. SOLITANDER TYÖPÖYTÄNSÄ ÄÄRESSÄ

kä itsellenne parempaa työtä tehdä kun käyttämällä tietojanne työhön. Kaikilla aloilla. Maanviljelyksessä, ammattilaisen ja teknillisen työn vainioilla. Älkää panko kynttilänne vakan alle. Älkää arkailko sitä että Suomen olot näyttävät Teistä pieniltä ja ensi alusi ehkä vaikeasti kärsittäviltiltä. Jos tunnette itsenne oudoksi hakekaa hyvä mies, joka neuvoo Teitä. Älkää kääntykö kenen puoleen tahansa. Hakekaa paras mies. Menkää hänen luokseen ja

sanokaa: minä olen se ja se mies Yhdysvalloista, minä tunnen ja osaan ne ja ne asiat. Suomen konsuli New Yorkissa kehoitti minua kääntymään jonkun kokeneen miehen puoleen, joka neuvoisi minua miten paraiten voisin käyttää tietoni ja taitoni maani ja oman itseni hyväksi. Sen tähden tulen puheillenne.

New York, N. Y., 23. 11. 1920.

Axel Solitander.

MUNSEY RAKENNUS WASHINGTONISSA,

JOSSA SIJAITSEE SUOMEN LÄHETYSTÖ

© G. H. BUCK WASH. D. C.

SELLAISEN, joka on 37 vuotta ollut ulkomailla, kertaakaan synnyinmaassa käymättä, kuten tämän kirjoittajan on laita, on melkein mahdotonta käsittää millaisilla tunteilla monetkin "Louhen" huvimatkailijoista lähenevät Suomen rakkaita rantoja. Tunteet ovat niin valtavat ja voimalliset, että on mahdoton niitä kuvailla.

Jokainen meistä Amerikan suomalaisista tietää ja tuntee omasta kokemuksestansa, että rakkaus synnyinmaahan pysyy täällä vireillä eikä haihdu, vaikka kuinka kauan täällä asumme. Ja varsinkin suurina juhlina — Jouluna ja Juhannuksena — soisimme olevamme laspuuden ystäviemme joukossa.

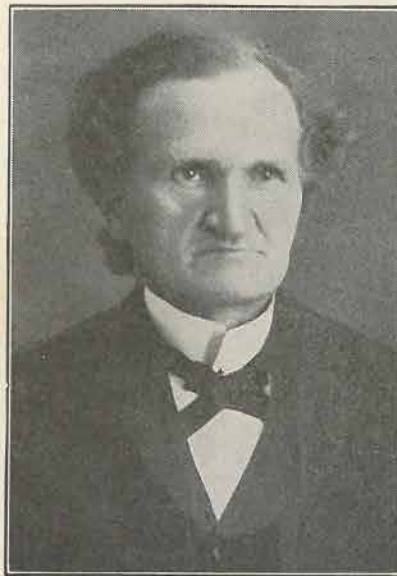
Ihmeellinen todella on se vetovoima, joka meitä vetää syntymäseudullemme, ja vaikka olemme kymmeniä vuosia olleet poissa sieltä, niin vieläkin hengen silmällä näemme jokaisen tien, jokaisen veräjän, kiven ja kannonkin syntymäkotimme pihassa. Muistamme kotipihlajan, kotoisen koivun, kotilahden ja nuo ihanat saaret siinä. Miten monesti olisikaan halumme saada kerran vielä kulkea noilla seuduilla!

Ja entä ne ihmiset sitte! Ken on jo lähes 40 vuotta ollut poissa syntymäseudultansa, hän ei siellä tunne tuskin ketään. Samanikäisensäkin ovat niin muuttuneet, että on vaikea kysymättä tuntea heitäkään, nuoremasta polvesta puhumattakaan. Mutta tästä huolimatta, vaikka aika on meitä Amerikan suomalaisia koettanut vieroittaa

Tulo uuteen Suomeen

synnyinmaastamme, on se siinä perin huonosti onnistunut. Päinvastoin synnyinmaan kaipaus ja isänmaanrakkaus yhä kasvaa mitä enempi aikaa siitä on poissa. Tuntuu kuin isänmaa tavallisen äidin tavoin haluaisi saada kauan poissa olleet poikansa ja tyttärensä vielä kerran nähdä.

Ei kukaan käsitä isänmaan kaipuuta ja rakkautta niin hyvin kuin Amerikassa kauan ollut siirtolainen. Ja tuo

TOIMITTAJA J. V. LÄHDE

Vanhin suomalainen sanomalehtimies Amerikassa

Suomi on meille ollut niin rakas, vaikka se on ollut näihin aikoihin asti kärsivä Suomi. Me olemme rakastaneet säälin ja hellyyden tunteilla sitä maata, vaikka se oli vainottu, sorrettu Suomi. Nyt olemme kiitolliset Jumalalle ja ylpeät Suomessa olevista veljistämme, että meillä nyt on vapaa, uusi, itsenäinen Suomi.

Ja sitä uutta Suomea tervehtimään tekee nyt se matkue retkensä, joka soittokunta "Louhen" toimesta on alkuunpantu. Me täällä Amerikassa olevat voimme hengen silmillä katsella miten tämä matkustajajoukko tähystelee maata kohti silloin kun Uuden Suomen rannat alkavat kohota tuolta näköpiirin takaa. Kaikki ovat jännityksessä, soittokunnan soitto käy yhä isänmaallisemmaksi, tuntuu kuin koko tuo tuhatlukuinen huvimatkustajain joukko olisi ihan haltioissaan. Se on ihan hurmautunut sitte, kun viimein saadaan laskea Helsingin satamaan ja sieltä pääkaupungin juhlatuomikunta kaupungin puolesta ottaa nämät kaukaiset vieraat vastaan, saman Suomen pojat ja tyttäret.

Ennen ei Suomessa Amerikan suomalaisia tunnettu siltä kannalta kuin nyt. Nyt he tunnetaan toisin.

Kun synnyinmaassa oli katovuodet, oitis Amerikan suomalaiset olivat valmiit ojentamaan heille auttavan käntensä. Nyt sodan aikana kun Suomi oli kuolla nälkään, ei Suomen lähettiläs saanut viljaa täältä ilman Amerikan suomalaisten myötävaikutusta.

Ja nyt viime kesänä Amerikan suo-

malaiset laskivat kauniin avustuksen suomalaisen yliopiston perustukseksi Turkuun.

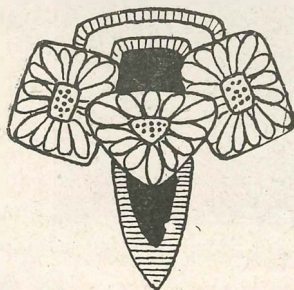
Ei ole ihme, jos synnyinmaassa nyt nämät suurilukuiset kesävieraat, jotka matkustavat sinne omine laivoineen, soittajineen ja laulajineen tervehtimään ja onnittelemaan uutta, vapaata Suomea, otetaan avosylin vastaan!

Se matka tulee olemaan unohtumaton niille, jotka täältä ovat sen mukana. Ja toivokaamme, että se on alku siihen suureen siltaan, jonka toivomme tulevan Amerikan ja Suomen välille. Monessenin Louhen matka tulee kerran vielä saamaan historiallisen merkityksen Amerikan suomalaisten historiassa.

Vapaa, rakastettu Suomi, ota vastaan koko Amerikan suomalaisten onnittelu sen johdosta mitä olet saavuttanut. Sen onittelun ja tervehdysten lähettää sinulle, armas isänmaa, Amerikan suomalaisten vanhin sanomalehdentoimittaja

New York Mills'issä, Minn.

J. W. Lähde.

MUISTOJA

*Mun mieleni aattehet entiset
usein muistoina kalleina herää,
ja silloin mun rintani riemastuu
sekä henkeni hehkuen herää.*

*Mun korvani kuulevat kuiskeita,
jotka muistoja mieleeni tuovat;
ne entisten aikojen aamusta
elon kirkkaita kuria luovat.*

*Oi, eloni aamu, sä puhtoinen,
sinä lapsuuden herttainen hetki!
Oi, tiesitkö taistojen taipaleen,
miten mutkainen maailman retki?*

*Et tiennyt sä taistojen taivalta,
etkä sanomaa saattanut kehtoon;
mut vielä mä viimein sen arvata saan,
kerran — tullessa eloni ehtoon.*

*En tiedä, mit' aika ja kohtalo tuo,
mutta mennehet päivät mä muistan;
ja siksipä niistä nyt aattelen,
niihin sieluni siivillä suistan.*

*Mä muistan viel' lapsuuden aikani,
niistä korviini kaikuvi sointu.
Ne hämärän hetkihin heijastaa,
niissä aina on eloni tointu.*

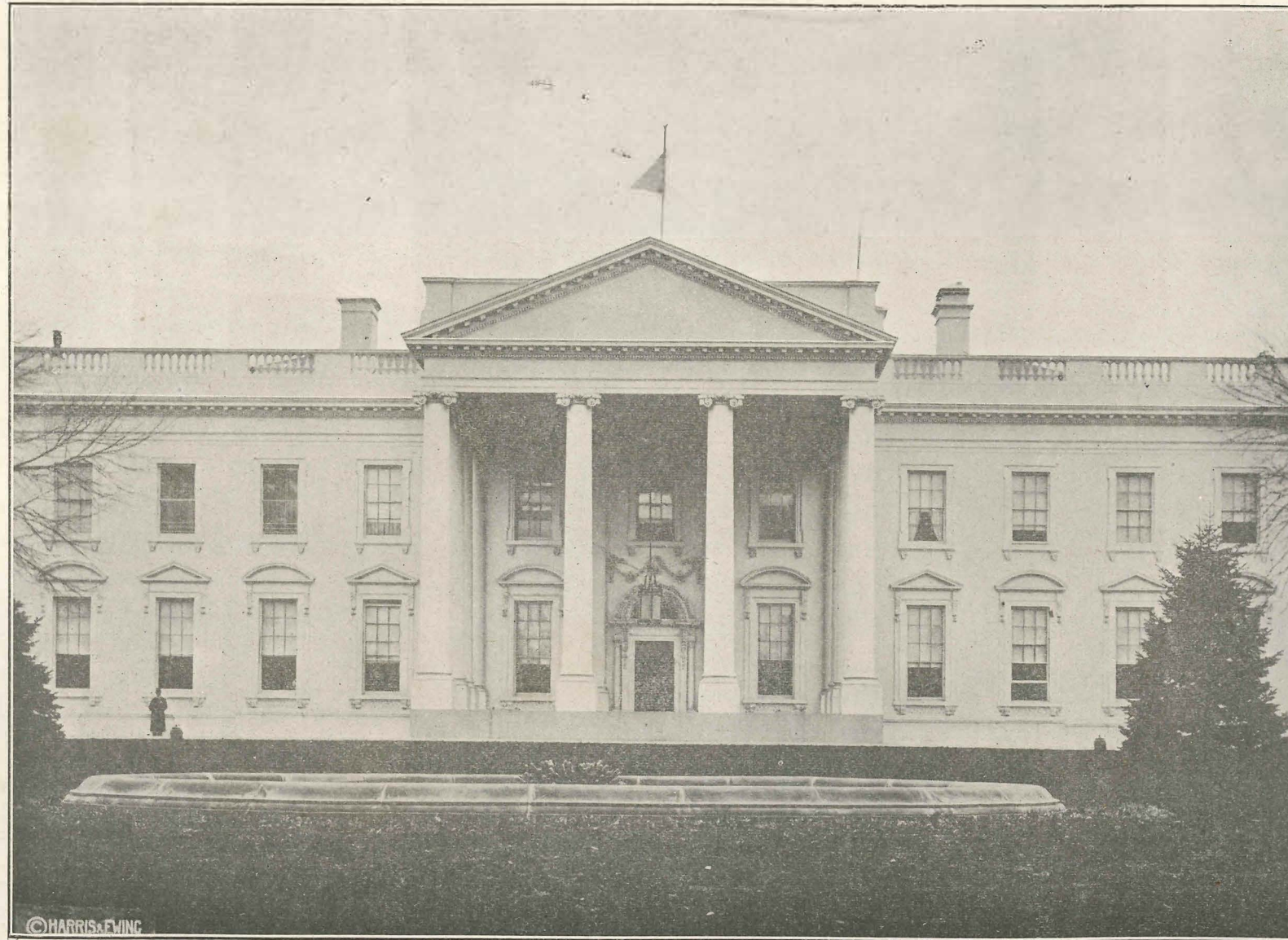
*Ne Väinölän kannelta kaiuttaa,
niissä taiteen on tarmokas tahti.
Sen kantelon kielet ei katkea,
niissä säilyvi maine ja mahti.*

*Mä toivoa tohdin, ett' kansani
aina katseensa kiittäisi hyvään,
ett' aina se luottaisi Luojaansa,
iki-onnehen kulkisi pyhään!*

*En tiedä, mit' aika ja kohtalo tuo,
mutta mennehet päivät mä muistan;
ja siksipä niistä ain' aattelen,
niihin sieluni siivillä suistan.*

Samuel V. Autere.

© HARRIS & EVING

AMERIKAN PRESIDENTIN ASUNTO "WHITE HOUSE" (Valkoinen Talo) WASHINGTONISSA, D. C.

“Kuusen alla seisoo suojus,
Sepä kattotorvestaan
Sukkelasti suitsuttavi
Säkeniä ilmahan.”

“Sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto”.

ON sopiva luoda lyhyt katsaus Amerikan suomalaisten kouluharrastuksiin täällä siirtolaisuuden maassa, josta tämä “Tervehdys Suomelle” tulee viestinsä viemään heimolaisillemme entisessä kotimaassamme. Mutta meidän tulee heti huomauttaa lukijalle, ettei tule odottaa, että tässä kerrotaisiin suurista ja ihmeellisistä saavutuksista, joita suomalaiset ovat tuolla lännen kultalassa saavuttaneet, ja joiden kautta heidän maineensa olisi hyvin laajalle levinnyt. Mitään tällaista ei ole saatu aikaan. Olemme vain koettaneet tyydyttää omia tarpeitamme vähillä käytettävänämmä olleilla voimilla. Näihin asti Amerikkaan tulleet suomalaiset ovat miltei yksinomaan kuuluneet raskaantymisen tekijöihin. Korkeampaa koulusivistystä on ollut vain harvalla tänne tullessa. Henkisen toiminnan ja yhteispyrintöjen on täytynyt alkaa siis sangen alkuperäiseltä tasolta. Verrattain nuorta se on myöskin vielä ja jos lähdemme vertaamaan sitä täällä kauemmin eläneitten kansallisuuksien henkisiin harrastuksiin, niin näyttää meidän toimintamme hyvin heikolta. Sama on asianlaita, jos vertaisimme niitä Suomen vuosikatoja vanhaan kehitykseen. Ymmärrettäköön meitä ja meidän kouluharrastuksiammekin historiallisen kehityksen kannalta.

Amerikan suomalaisten kouluharrastuksista

Puhuessamme suomalaisten kouluharrastuksista Amerikassa, niin huomaamme, että ne ovat luonteeltaan pääasiallisesti joko kansallisia tai uskonnollisia. Kasvatustasi kuuluu Amerikassa perustuslain nojalla valtiolle. Sisäasiain osastossa on erityinen kasvatustasi valvova virasto. Ja jokainen valtio Liittohallituksessa on itse järjestänyt nuorison kasvatuksen valtion omistamien alkeis- ja korkeakoulujen kautta. Koulutus on pakollista ja vapaa maksuista. Näissä kouluissa ovat suomalaistenkin lapset velvoitetut käymään aina 16:een ikävuoteen asti. Kansanvaltaisen maan periaatteisiin kuuluu antaa kasvatusta jokaiselle kansalaiselle. On silti olemassa vapauttakin tällä alalla. Yksityiset tai kirkkokunnat saavat perustaa omia kansakoulujaan lapsiaan varten, kunhan niiden lukujärjestykseen vain kuuluu valtionkoulujen oppiaineet vastaavine vaatimuksineen. Valtio ei kuitenkaan anna avustusta yksityisille kouluille, vaan on niiden ylläpitäminen kokonaan riippuvainen niiden perustajien kannatuksesta. Tätä oikeutta ovat hyväksenne käyttäneet sangen monet kirkkokunnat ja Amerikassa on ole-

massa hyvin paljon alkeiskouluja ynnä korkeampia oppilaitoksia. Varsinkin katoolilaiset ja Saksan luteerilaiset ovat tässä suhteessa ennen muita mainittavat. Suomalaisilla seurakunnilla ei kuitenkaan ole tätä nykyä yhtään tällaista lasten alkeiskoulua. Suomi Opistossa tosin on alkeisosastokin, mutta tämä koulu ei ole minkään yksityisen seurakunnan perustama ja sen vaikutus ei ole rajoitettu ainoastaan alkeisopetuksen antamiseen. Puhumme enemmän tästä laitoksesta myöhemmin.

Sanoimme, että suomalaisten kouluharrastukset ovat olleet luonteeltaan kansallisia ja uskonnollisia, tahi samalla kerralla kumpaakin. Valtio ei tue eikä kannata uskonnon harjoittamista, mutta se takaa uskonnolle täydellisen vapauden. Suhde kirkon ja valtion välillä on käytännössä selviytynyt vasta pitkän kehityksen kautta. Esim. New Yorkin valtiossa oli olemassa sangen paljon kahnausta 1830-luvulla katoolilaisten ja protestanttien välillä. Vuoden 1813 laki sääti, että kouluhallituksen varoja oli jaettava New Yorkin kaupungin hyväntekeväisyyslaitosten, uskonnollisten koulujen ja kasvatusyhdistysten hyväksi. Tämän perusteella sai noin kymmenen uskonnollista yhdistystä valtion avustusta. V. 1824 antoi valtion lainlaatijakunta New Yorkin kaupungin valtuustolle tämän avustuksen jakamisen. Tämä järjestelmä synnytti alituista hankusta katoolilaisten ja protestanttien välillä. Katoolilaiset väittivät, että hei-

lät syrjäytettiin oikeudettomasti, ja vihdoinkin kansan äänestyksen kautta lakkautettiin kaiken avustuksen antaminen kouluille, joissa opetetaan kristinuskon opinkappaleita tai muita uskonnoita. Ohion valtiossa oli myöskin riitoja protestanttien ja katoolilaisten välillä siitä, josko Raamattua saisi lukea kouluissa. Cincinnatiin kaupungissa herätetty asia vietiin vihdoinkin yliokeuteen asti, joka antoi julistuksen, että valtio ei voi tukea mitään uskonnollista vakaumusta, sillä siten se ottaisi tukeakseen uskontoa, ja se merkitsisi kirkon ja valtion yhteyttä. Samaa suuntaa on kehitys kulkenut muissakin valtioissa, joten kirkon ja valtion ero on yleensä käytännössä toteutettu.

Pyhäkoulu. — Kehitys Amerikassa oli jo saavuttanut tämän kannan, ennenkuin suomalaisia varsinaisesti asettui tänne. Valtiokoulujärjestelmä ilman uskonnon opetusta oli jo olemassa. Uskonnon opetus oli jäänyt kunkin kodin ja seurakunnan yksityistehtäväksi. Mutta kun valtion koulut riistävät lasten ajan arkipäivinä, muodostuu sunnuntaista uskonnollisen opetuksen työpäivä. Kirkoissa on paljon toimintaa silloin ja suuret joukot kansaa käy sunnuntaikoulua joko opettajina tai oppilaina. Sunnuntaikoulutyö on tullut hyvin tärkeäksi ja voisimme sanoa, että Amerika on erikoisesti sunnuntaikoulujen maa. Tuskin löytynee toista kristillistä kasvatustaitosta maassamme, jonka vaikutus olisi laajakantoisempaa ja tehokkaampaa kristillisyy-

PAST. JOHN WARGELIN

Suomi-opiston johtaja

den edistämiseksi kuin ovat sunnuntaikoulut.

Suomalaiset olivat jo kotimaassa tottuneet pyhäkoulutoimintaan ja täällä erinäiset seikat tekivät sen tarpeellisuuden vieläkin tärkeämmäksi. Näin huomaamme pian siirtolaistemme keskuudessa yhäkouluja. Ensin syntyy seurakunta ja sen yhteyteen pyhäkoulu, uskonnon ja suomenkielen opettamista varten. Useat noista ensimmäisistä opettajista olivat olleet pyhäkoulun opettajina Suomessa. Näin oli asian laita esim. Isak Sillberg-vainajan kanssa, joka aloitti sunnuntaikoulun Republicin rautakaivannolla noin v:nä 1886 ja jatkoi sitä elämänsä loppuun asti suurella innolla. Hän oli ensimmäisiä sunnuntaikoulu opettajia Amerikan suomalaisten keskuudessa. Suomi-opisto on antanut tuntuvaan sysäystä eteenpäin tälle työlle, valmistamalla siirtokansallemme jo 31 saarnamiestä. Sitä mukaa kuin seurakuntia lisääntyy, lisääntyvät myös pyhäkoulut. V. 1895 oli Suomi Synodissa 15 pyhäkoulua, 60 opettajaa ja 650 oppilasta. Tämän vuoden tilastot osoittavat, että vastaavat luvut ovat 200 koulua 1,657 opettajaa ja 10,692 oppilasta. — Mikä näky, että noin suuri joukko siirtokansamme lapsia opettajineen tahoo kuulla Mestarinsa ääntä!

Lastenkoulut. — Siirtokansamme on kokeillut lastenkoulujenkin alalla. Tietääksemme ensimmäinen sellainen perustettiin Calumetissa v. 1876. Opettajana toimi vasta Virginiassa, Minn., kuollut D. Castren. Samallaisia yri-

tyksiä on tehty sittemmin Republicissa, Mich., New York Millsissä, Minn. ja Championissa, Michiganissa. Tämän kirjoittaja on istunut puoli päivää suomalaisessa lastenkoulussa Championissa v. 1891. Mahdollisesti on tällaisia yrityksiä tehty muuallakin. Nämä yritykset ovat kuitenkin epäonnistuneet. Ne ovat syntyneet hetkellisen innostuksen puuskasta, ilman varmaa pohjaa ja kannatusta. Opettajavoimista on myöskin ollut puutetta. Alkeiskoulujen pääoppiaineena on englanninkieli, mutta tätä kieltä eivät ensimmäisten suomalaisten lastenkoulujen opettajat kuitenkaan osanneet vastata Amerikkaan saapuneina, eikä näissä kouluissa tätä ainetta opetettu. Ellei nuo koulut olisi olleet niin lyhytikäisiä kuin ne olivat, olisivat ne varmaankin tulleet lakkautetuiksi kouluhallituksen taholta, tai olisi niiden pitänyt muodostaa työohjelmansa valtionkoulujen malliin. Niissä pääasiallisesti opetettiin uskontoa ja suomenkieltä.

Suotavaa olisi, että vaurastuneimmat seurakunnat rupeaisivat ajattelemaan säännöllisiä lastenkouluja seurakuntain yhteyteen. Nyt siihen olisi jo paremmin mahdollisuuksia, jolloin seurakunnat ovat jo vaurastuneempia ja kykenevistä englanninkielen taitoisista opettajista ei ole enään puutetta. Suomi-opisto voi valmistaa sekä suomen- että englanninkielen taitoisia opettajia.

Kesäkoulut. — Suomalaisten lastenkoulujen alalla ei ole siis päästy juuri alullekaan, mutta sitä huomattavam-

maksi ovat tulleet suomalaiset kesäkoulut, joita pidetään kesäkuukausina, jolloin lapsilla on lomaa valtion kouluista. Ensimmäisenä kesäkoulun opettajana on tietääksemme toiminut jumaluusopin tohtori J. J. Hoikka, joka niihin aikoihin opiskeli ruotsalaisessa Augustana Opistossa. Sittemmin tapaamme toisen saman opiston oppilaan toimivan kesäkoulun opettajana Hancockissa ja Calumetissa vuosina 1886, 1877 ja 1888, nim. Jooseppi Riippa, joka sai surmansa Hancockin suomalaisessa kirkossa v. 1896 salaman iskusta, joka myöskin turmeli mainitun kirkon pahanpäiväisesti. Hän toimi silloinkin kesäkoulun opettajana.

Säännöllisesti pidetyt kesäkoulut alkavat samaan aikaan toimintansa, kun Suomi-opisto. Jo v. 1897 tapaamme pari suomi-opistolaisista toimivan lasten opettajina kesäloman aikana. Seuraavana kesänä on kouluja jo useampia nim. Hancockissa, Ishpemingissä, Neogauneessa ja Atlanticin kaivannolla. Vuoden 1900 tienoissa on niitä jo olemassa paitsi Michiganissa, myöskin Minnesotassa, Ohiossa ja Massachussetissa. V. 1919 oli Suomi Synodissa toimimassa 80 kesäkoulua, joissa oli 88 opettajaa ja 5,364 lasta.

Kansalliskirkkokunnan seurakunnissa on myöskin viime vuosina alettu pitää kesäkoulua, mutta esitettävänä me ei ole lähempiä tilastollisia tietoja niistä.

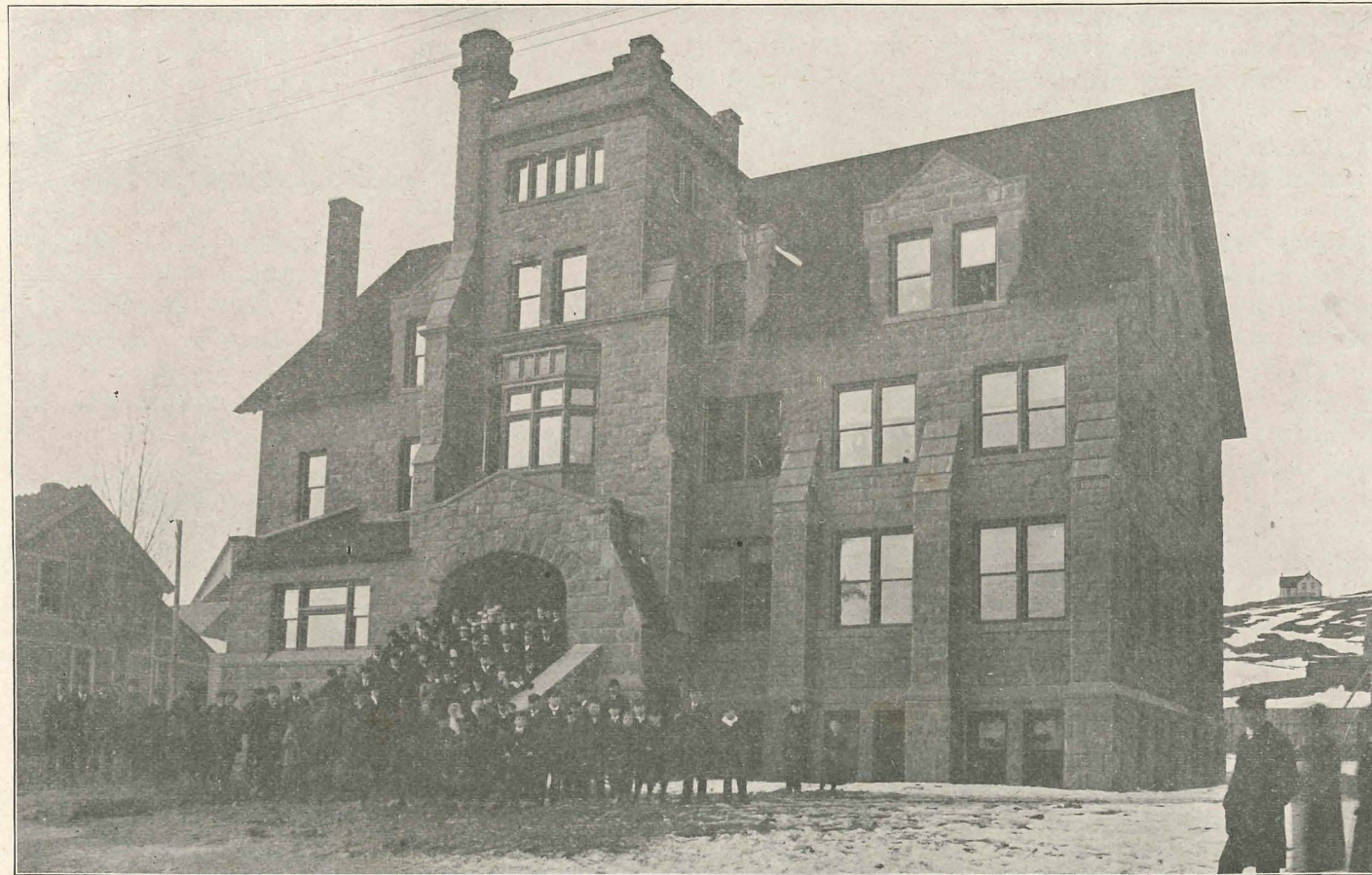
Tavallisimmat oppiaineet kesäkouluissa ovat uskonto, suomenkieli, Suo-

men maantieto ja -historia ja laulanto. Oppikirjoina on käytetty Katekismusta, Raamatun historiaa, Luonnonkirjaa ja Maammekirjaa. Noin kolmisen vuotta sitten ilmestyi Suomi Synodin toimesta "Lukukirja Amerikan suomalaisille lapsille" I:nen ja II:nen osa, joita on käytetty oppikirjoina kesäkouluissa.

Suomi-opistolla on jo useana vuonna pantu toimeen sarjaluennoita kesäkouluopettajia varten. Näissä luennoissa on luennoitu eri aineitten opettamisesta, kurinpidosta, kesäkoulujen tarpeellisuudesta suomalaisille lapsille y. m. tarpeellisista kysymyksistä. Näistä on ollut suurta hyötyä kesäkoulun opettajiksi aikoville, ja osanotto on ollut erittäin vilkasta sekä opiston oppilaitten, että muitten opettajiksi aikovien puolelta.

Ensi vuosina, kun valtionkoulujenkin lukukaudet olivat jonkun verran lyhempiä, pidettiin kesäkoulua säännöllisesti noin kahden kuukauden aika kesällä, mutta nyttemmin on yleisesti otettu käytäntöön lyhempi koulu-aika, tavallisesti vain yksi kuukausi. Lapset tarvitsevat jonkun verran vapautta kesän aikana, mutta jos valtionkoulua tulee ensin käydä 10 kuukautta vuodessa ja sitten vielä pari kuukautta kesäkoulua, niin tuntuu tuo vähän liian rasittavalta lapsille. Mutta mitä on noin lyhyestä koulunkäynnistä hyötyä ja mikä on kesäkoulujen tarkoitus?

Olemme jo alussa viitanneet siihen, että suomalaisten kouluharrastuksissa on ollut vaikuttamina uskonnolliset ja

SUOMI-OPISTO HANCOCKISSA, MICH.

kansalliset syyt ja tästä selviää meille kesäkoulujen tarkoitus. Ne ovat perustetut pyhäkoulujen ja kotien avuksi. Ne tahtovat kasvattaa kansamme lapsia Herran pelvossa ja kunnioittamaan vanhempiaan ja esi-isiä. Ne tahtovat vartuttaa nuorisoamme äidinkielemme tuntemisessa. Mutta eihän noin lyhyellä oppiajalla saada paljon aikaan ja eiväthän Amerikan suomalaiset lapset lähimaillekaan kaikki ole edes tilaisuudessa niissä käymäänkään? Eipä kyllä, mutta kaikkia suomalaissyntyisiä lapsia Amerikassa emme voi auttaa. Monet vieraantuvat kansallisuudesta ja isiensä uskosta semmoislakin seuduilla, joissa on suomalaisia yhteispyrintöjä ynnä lastenkouluja. Tämä tietysti riippuu vanhemmista. Jos koti ylenkatsoo äidinkielen ja uskonnon opettamisen lapsille, niin ei siihen ole kenelläkään sivullisella oikeutta kajota. Uskonto ja sen harjoittaminen, kuten vieraan äidinkielen opettaminen, ovat yksityisasiota Amerikassa. Mutta niille, jotka pitävät näitä rakkaina, ovat seurakuntain perustamat ja ylläpitämät pyhäkoulut ja kesäkoulut suurena apuna lasten kasvatuksessa.

Paljonhan sitä olisi toivomisen varaa tässäkin shteessa. Paljon tarvittaisiin lisää suomalaisia lastenkouluja ja kyvykkäistä opettajista tahtoo myöskin usein olla puutetta. Tarvitaan enempi uskonnollista mieltä ja kansallista harrastusta. Tarvitaan tämänmielisiä kyvykkäitä opettajia, jotka suhtautuvat samalla oikealla tavalla

Amerikan hallitukseen ja yleiseen elämään. Mutta mistä olisi niitä saatavissa? Tähän kysymykseen tahdotaan ainakin jossain määrin vastata seuraavan laitoksen kautta.

SUOMI-OPISTO.

Vieraan kuusen alla seisovat henkiset suojuksemme täällä Amerikassa ja kuitenkin on sitä kuusta kuuleminen, jonka juurella asunto on. Mutta työtä me täälläkin, voimiemme mukaan, niiden henkisten arvojen, joita olemme synnyinmaastamme perineet, säilyttämiseksi ja kohottamiseksi. Ne ovat ennen kaikkea esi-isiemme uskonto ja kaunis äidinkielemme. Ahjoksemme ovat tosin pieniä ja seppien luku on vähäinen, mutta nuo taivaalle kohoavat harvalukuiset säkenet, että tuolla pajassa sentään on jotain toimintaa.

Sen ahjon ääressä, joka kantaa Suomi-Opisto nimeä, on jo työskennelty lähes 24 vuotta. Monet kymmenet opettajat ja sadat oppilaat-sepät apulaisineen, ovat tuon ahjoksen ääressä ahertaneet, toiset lyhyemmän ja toiset pitemmän ajan. Tuhannet kansalaisemme ovat myöskin varojaan uhranneet sen hyväksi. Voimme sanoa, että se on suurin saavutus yhteistoiminnan alalla, mitä Amerikan suomalaiset ovat tähän saakka saaneet aikaan. Siksipä onkin sopivaa luoda lyhyt katsaus siihen tässä julkaisussa.

Opisto-aate oli jo kauvan kyttenyt monien kirkollista työtä harrastavien kansalaistemme mielissä, kunnes se

vihdoin toteutettiin Hancockissa, Michiganin valtiossa, jolloin Suomi-Opisto alkoi toimintansa syyskuun 8 p. v. 1896. Se alettiin Suomi Synodin eli Amerikan Suomalaisen evankelis luterilaisen kirkkokunnan toimesta, joka sitä edelleenkin johtaa ja pitää siitä huolen. Vuokrahuoneisiin oli ensin asetuttava, mutta kun ei oltu vaativaisia niin tultiinhan niissäkin hyvin toimeen. Oppilaaksi pyrkijöitä ilmaantui ensimmäisenä päivänä yksitoista, jotka kaikki hyväksyttiin. Useita oppilaita saapui vielä myöhemmin, joten opiston kirjoissa oli syyslukukaudella kaikkiaan 22 oppilasta. Opettajina toimivat aluksi past. J. K. Nikander johtajana, ylioppilas V. Burman eläintieteen ja voimistelun opettajana, J. Holmlund laulun ja soitannon opettajana ja Hancockin korkeakoulun opettaja C. J. Barr varsinaisen toimensa ohella opetti englanninkieltä ja Yhdysvaltain historiaa. Kevättutkinnossa saapuvilla olleet 17 oppilasta siirrettiin toiselle luokalle. Tämä oli Suomi-Opiston alku. Hiljalleen on sittemmin vuosi vuodelta menty eteenpäin.

Ahuksi opiston kurssi oli suunniteltu seitsenluokkaiseksi Suomen lyseoitte malliin ja ensimmäiset kymmenen tämän kurssin suorittanutta saivat päästötodistukset keväällä v. 1904. Mutta kun oppilasmäärä tahtoi ylemmillä luokilla supistua verrattain pieneksi, niin ajateltiin siihen olevan syytä sen, että "kansamme ei tahtonut tai ei voinut antaa niin monivuotista koulukasvatusta lapsilleen", ja niin ly-

SUOMI-OPISTON OPETTAJIA

hennettiin koulun kurssi kuusivuotiseksi v. 1905. Valmistava osasto tuli olemaan kaksivuotinen pohjakoulu akateemiselle osastolle, joka taasen tuli olemaan nelivuotinen, vastaten valtion korkeakoulujen oppimäärää. Vuonna 1906 suorittivat seitsemän ensimmäistä seminaarioppilasta kaksivuotisen seminaarikurssin, ja viisi heistä vihitettiin silloin papiksi, toiset kaksi vihitettiin myöhemmin. Sittemmin on seminaarin kurssi laajennettu kolmivuotiseksi, niin että se vastaa Amerikan luterilaisten seminaarien vaatimuksia. Vuonna 1906 alettiin opiston yhteydessä kauppakoulu, joka on toiminut siitä saakka suurella menestyksellä.

Kaikkiaan on koulun olemassaolon aikana jaettu päästötodistukset noin 300 oppilaalle eri osastoilta. Kolmekymmentäyksi siellä valmistunutta pappia on jo toimimassa siirtokansamme keskuudessa evankeliumin julistajina.

Vuonna 1900 sai koulu siirtyä omaan, juhlalliseen taloonsa. Talo, jonka kuva tässä nähdään, on rakennettu punaisesta hiekkakivestä. Nykyään on koululla toinenkin rakennus, jota käytetään kauppakouluna. Opiston omaisuuden arvo nousee yli 50,000 dollarin. Tästä summasta ei ole enää velkaa kun noin kuusituhatta dollaria.

Suuri osa Suomi-Opiston ensimmäisistä innokkaista ystäväistä ja toimihenkilöistä ovat jo poissa. Viime vuonna sai opiston isällinen kasvattaja ja ensimmäinen johtaja, toht. J. K. Nikander, päättää siunauksellisen työn-

sä. Uskollisesti ja horjumattomasti seisoi hän tehtävässään aina loppuun asti. — Pian ovat kyllä Suomi-Opiston yleisvaiheet numeroilla esitetyt, mutta niihin sisältyy monien vuosien rasfaat ponnistelut, useiden henkilöiden tärkein elämäntyö, paljon vaivaa, jaloa uhrautuvaisuutta ja hartaita rukouksia.

JA MITÄ SE ON SAANUT AIKAAN?

Se jääköön kunkin lukijan itsensä vastattavaksi. Viittaamme vain Amerikan suomalaisten kirkollisiin ja henkisiin harrastuksiin. Luulemme sieltä löytävämme vastauksen tähän kysymykseen.

Mitä muihin suomalaisten opistopuuhin tulee, niin ei siitä ole paljon kertomista. Vuonna 1903 perustettiin Minneapoliin, Minn., oppilaitos nimeltä Kansan-Opisto, joka sittemmin siirrettiin West Duluthiin, Minnesotassa. Tämän laitoksen perustus oli epävarmalla pohjalla. Kansalliskirkkokunnalle kuului sen pääasiallinen johto, mutta kun he yrittivät sitä kokonaan johtonsa alle, luisuikin se sosialistien käsiin. Nämät ovat laitosta ylläpitäneet jonkinlaisena agitatsioonilaitoksena. Yleisenä oppikouluna ei sillä ole ollut mitään merkitystä. Laitoksessa vallinneen huonon siveellisyyden takia on se usein joutunut oikeusvirkaileijoiden kanssa tekemisiin.

Vuonna 1918 alotti Kansalliskirkkokuva uudelleen oman koulunsa, tällä

kertaa vain pappisseminaarin, ilman mitään pohjakouluu. Seminaarissa oli viime vuonna viisi oppilasta.

Olemme lyhyesti kertoilleet kasvatuksellisista harrastuksistamme ja vähäisistä saavutuksistamme tällä alalla. Ystävä, ken lienetkin, älä meitä arvostele kovin ankarasti. Paljon on toiminnassamme rikkinäisyyttä ja heikkoutta. Kotimaasta sitäkin on osaperritty, täällä lisää kehitetty. Mutta edessämme on ollut korven perkaustyö. Vähäisillä voimilla on työtä tehty. Maata on muokattu, peltoa perattu ja siementä siroteltu. Monet kunnan miehet ovat tuossa työssä päivänsä päättäneet. Kaikesta huolimatta tämä työ on meille sangen rakasta, sillä sen päämääränä on siirtokansamme kohottaminen onneen ja pyhän, esi-isiltä saadun perintömme säilyttäminen. Jumala on meitä tähän saakka siunannut ja Hänen nimessään tahdomme edelleen tätä työtä jatkaa. Olkoon Hän myöskin heimolaistemme turvana synnyinmaassamme Uutta Suomea luodessa!

John Vargelin.

Musiikin vaiheista ja vaikutuksesta kansojen elämään

JOKU tieteilijä on määritellyt, että musiikki on äänten sovittamistiede, sulosointuinen, rytmillinen säveljärjestelmä, semmoinen, joka herättää kuulijoissa tunteita ja vaikuttaa tenhovoimallaan henkiseen olemukseemme.

Pitkähkön ajanjakson oli musiikin vaikutus ja viljelys kohdistettu yksinomaan ihmismieltä koskettavaksi ja liikkuttavaksi.

Keskiajan käsityskannan mukaan oli sävellystaiteen ja yleensä musiikin vaikutus tarkoitettu vaikuttamaan enemmän järkeen kuin tunteisiin, vaan tällainen säveltaide alkoi jo taantua kuudennentoista vuosisadan vaiheilla.

Nykyaikana pidetään semmoista musiikkia parhaana, jonka vaikutus vetää puoleensa ja tempaa mukaansa yhtäläisesti ihmisen älyn kuin tunteetkin. Näiden kahden musiikkiin sisältyvän päätekijän yhdistyminen ja sopusuhtaisuus Beethovenin sävellyksissä on ehkä se, jonka tähden häntä on nimitetty yhdeksi maailman suurimmista mestareista tunteellisen musiikin luojana; sensijaan taas Wagnerin sävellykset, joiden käsittelytapa on

sangen jännityksellinen ja mieltäliikkuttava, ovat tarkoitettut vaikuttamaan enemmän henkisten voimiemme edistämiseksi, sillä niiden sävellyksaiheena piilee joku henkilö tai sen luonteenominaisuuksien esikuva, eli joku erityinen ihanne tai ajatus.

Semmoiset luonnontieteilijät kuin Spencer ja Huxley aikoinaan viittasivat siihen suuntaan, että tunteellisen musiikin sävelvirtaukset ovat saaneet alkunsa siitä, että on ryhdytty jäljittelemään luontoa, niinkuin esimerkiksi linnunlaulua y. m.

Jo kivikauden alkuasukkailla oli oma musiikkinsa, jopa soittimensakin, kuten peuransarvista tehtyjä huiluja, joita on löydetty senaikaisten ihmisten luola-asunnoista.

Historiantakaisilta ajoilta — mahdollisesti pronssikaudelta, löytyy tänäkin päivänä muinaismuistokokoelmissa metallista tehtyjä torvia, jotka todistavat, että musiikilla on ollut ihailijansa ja kehittäjänsä jo varhaisimmista ajoista lähtien.

Alkujaan liikkuvat sävelet ainoastaan kahden tai kolmen äänen alalla, josta sittemmin alkoi nuottitaide vähitellen kehittyä, kunnes se muodostui oktaaviksi ja siitä sitte sangen moninaisiin eri muotoihin ja sointuyhdistelmiin.

Musiikin kehitys sai kulkea pitkän ajanjakson ja monien vaikeuksien läpi, ennenkuin näyttämöllä alkoi esiintyä semmoisia sävelniekkoja ja neroja kuin Händel, Mozart, Beethoven, Haydn, Mendelssohn, Gounod, Verdi,

Schubert, Schumann, ynnä sadat muut suursäveltäjät, joiden joukkoon voidaan lukea meidänkin synnyinmaamme säveltaiteilijoita, niinkuin Jean Sibelius ja Oskar Merikanto y. m., jotka ovat luoneet meille klassillisen ja nykyajan musiikin, ja jotka ovat vieneet säveltaiteen henkisine vaikutuksineen melkein huippuunsa.

Kaikilla näillä suur-säveltäjien tuotteilla on epäilemättä ollut suuri henkinen vaikutus yhteiskunta-elämään ja kansojen sivistykseen.

Musiikkia pidetään nyt jo kaikkialla yhtenä mahtavimmista sivistystä edistävästä ja luovista vaikuttimista; ja tosiaankin on sen vaikutus innostuttava ja ilahduttavaa niille, jotka saavat nauttia sen vaikutuksesta ja tenhovoimasta; ja tuskin enää löytyy yhtään oppinutta ihmistä, joka ei myöntäisi sitä, että musiikin vaikutus on aina kauttaaltaan ja pysyväisesti henkisesti hyödyttävää ja jalostuttavaa.

Hyvä musiikki kuitenkin, kuten hyvä runouskin, on jotain semmoista, jonka todelliseen nauttimiseen päästään vasta kehityksen kautta.

On olemassa paljon ihmisiä, joilla olisi suuri halu saada nauttia parhaita sävel-tuotteista, mutta pettyvät usein toiveissaan sen syyn tähden, etteivät ole itse syventyneet musiikkiin.

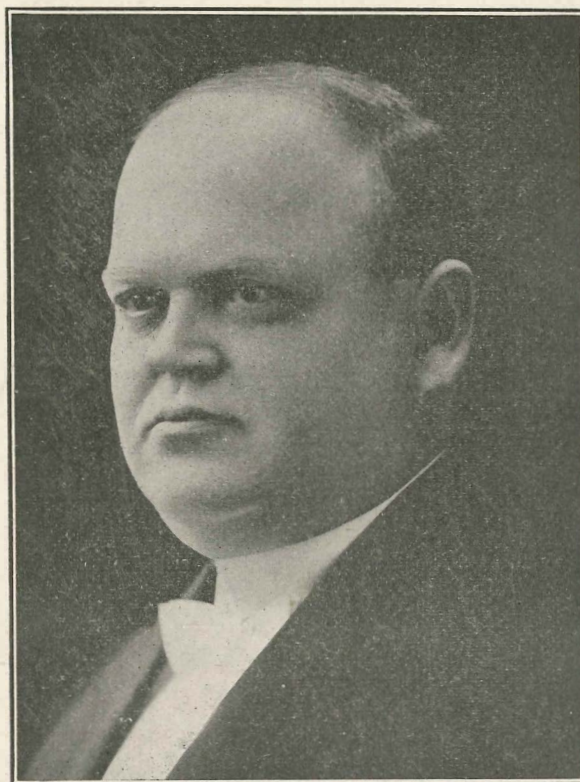
Kehitystä ei saavuteta millään alalla ilman suuria ponnistuksia ja väivännäköä; se kasvaa asteittain ja sangen hitaasti ja eikä sen saavuttaminen ole rajoitettu yksinomaan yksityisiin henkilöihin. Tuo ahkera työntekijä,

jonka ruumiilliset ja henkiset voimat toimivat aamusta iltaan, vaan jonka sydän on kumminkin avoinna semmoiselle jalostuttavalle vaikuttimelle kuin musiikki, ja joka hänellä onkin saata-vissa, kulkee juuri samalla valistuksen tiellä kuin sekin henkilö, joka on niin onnellinen, että voi käyttää tilaisuuksia hyväkseen tutustuakseen taiteeseen käymällä taideateliereissä suuria taideteoksia tarkastamassa ja tutki-massa, sekä kuulemassa upeissa oopperahuoneissa ja konserttisaleissa nykyajan parhaita taiteilijoita.

Kehittyäkseen alalle mille tahansa tarvitaan sangen paljon persoonallista harrastusta sitä päämäärää kohden, jota ihminen aikoo tavoittaa.

Me voimme nauttia suurimmassa määrin elämän suurista totuuksista, sen loistopuolista ja ihanteista, ja yleensä kaunotaiteista silloin, kun olemme ensiksi saaneet tutustua ja syventyä niiden henkilöiden elämäkertoihin, kehitysvaiheisiin ja luonteisiin, jotka meille totuuksia kuvaavat ja kauneutta luovat.

Tämä kaikki toteutuu hyvin selvästi kirjallisuuden alalla, ja vallankin runoudessa, kuvanveisto-taiteessa, taide-maalauksissa, mutta ehkä huomattavimmassa määrässä musiikissa. Me voimme päästä paljoa lähemmäksi taitteen ydintä ja tuntea olevamme likempänä sen jalostavaa vaikutusta sekä paremmin käsittää sen tarkoitusta ja aihetta, kun tiedämme ja tunnemme jotakin sen luojista ja alkuunpanijoista. Siispä on sangen välttämätöntä

TUOMARI CHARLES JACKOLA
Suomen varakonsuli Calumetissa, Mich.

kaikille niille, jotka haluavat täydellisesti nauttia suursäveltäjien neron ja taiteen tuotteista, ensiksi tutustua heidän elämäkertoihinsa.

Minkään kansan mahtavuus ei riipu sen maa-alan suuruudesta vaan paremmin sen asukasten sivistysasteesta ja luonteesta.

Se oli kai Martin Luther joka mää-

ritellessään kansallissuuruuden perusehtoja, sanoi, että "kansan elämä ja luonne ei riipu sen varallisuudesta, sen linnoitusten mahtavuudesta, sen sotavoimain laajuudesta, sen rakennusten komeudesta, mutta riippuu se siitä miten suuri on sen kehittyneiden alamaisten luku, sen oppineitten, valistuneitten ja sivistyneitten henkilöitten määrä. Niistä riippuu koko kansakunnan mahti, voima ja todellinen suuruus".

Tämän nojalla voimme tulla siihen johtopäätökseen, että jos tahdotaan vaikuttaa kansakunnan elämään tehokkaasti ja pysyväisesti, niin meidän on vaikutettava henkilökohtaisesti sen kansalaisten elämään, ja saadakse kehitystyön vaikuttamaan niiden luonteisiin, on kasvatustyö aloitettava jo lapsuuden alkuvuosina, jolloin luonne ja äly on altis ja herkkä taipumaan ja vastaanottamaan niiden suurten totuuksien viehätykset ja vaikutukset, jotka eteen asettuvat.

Heti sen jälkeen kun lapsi on lähtenyt raittiina ja puhtaana Luojansa kädestä on hän todellakin, kuten joku on sanonut: "Pieni käärö mahdollisuuksia", ja juuri näinä aikoina on aloitettava sen luonteen kehittämisen ja taivutustyö.

Vähitellen alkavat nämä vähäiset taipumukset ja mielihoitteet määräämään nuoren ihmisen toiminnan, kunnes ne lopulta muodostuvat tavoiksi ja myöhemmin kehittyvät jokapäiväisen kasvatuksen seuraukset niin vaikuttaviksi, että ne määräävät kasvatuksen-

HUGO KAJANDER

Laajalti Itä-Amerikassa tunnettu musiikkimies. Idän musiikkiliittojen luoja ja sielu, johtaa nykyisin Maynardin Kansallissoittokuntaa.

alaisen henkilön luonteen ja sen, min-käläinen ihminen hänestä kasvaa.

Kasvatuksen valmistustyö on vaan yksi jatkuva taistelu ihmisen synny-naisten itsekkäitten ja hyväätavoittelevain tunteitten välillä, joiden viime-mainittujen tunteitten herättämiseen nuorisossa nykyajan kasvatussuun-nitmat kaikki tähtäävät.

On luonnollista, että jos luonteen itsekkyyks pääsee ihmisessä voiton puo-llelle, niin tulee hänestä silloin sietä-mätöin olento yhteiskuntaan, kun sitä-

vastoin, jos ihmisluonteen kehitykses-sä ovat hyveet ja jalot aatteet pääs-seet vallalleen, niin silloin hänestä tu-lee oikea ihminen sanan täydellisessä merkityksessä.

Luonnollisesti kysyne joku: voiko musiikin vaikutus eli musiikki yleensä auttaa ihmistä ja viedä häntä jalompia päämääriä kohti, kun luonteensa ominaisuuksien vastakkaiset vaikutti-met kamppailevat keskenään hänen henkisessä olemuksessaan? Ja vieläpä moni kysyne: mille puolelle tätä ihmishengen sisällistä taistelua musiikki ja sen vaikutus suhtautuu? ja miten-kä se vaikuttaa meihin henkilökohtai-sesti?

Voimme tuhansien esimerkkien pe-rusteella olettaa, että musiikin vaiku-tus ihmisluonteeseen nähden on ollut ja on aina jalostuttava, ja kun nämät henkilöt, joissa tuo jalostuttava tenho-voima on jo löytänyt sijansa, yhtyvät yksiin ryhmiin, — muodostavat yhe-teiskuntia, joita me nimitämme kaup-paloiksi, kaupungeiksi, valtioiksi ja kansakunniksi, niin voimme olla ihan varmat siitä, että tällainen yhteen koottu musikaalinen väestö tekee suu-resti kohottavan vaikutuksen sen yhe-teiskunnan ja kansan elämään, jonka keskuudessa se toimii.

Ihmisen henkisellä olemuksella on vastakkaiset suuntansa ja niistä joh-tuvat kehitykselliset vaikutuksensa. Luonteittemme itsekkäisyysarjaan luettakoon hyvällä syyllä: pelko, arka-maisuus, viha, tylyys, julmuus, epätoi-vo y. m. — mutta näitä vastaan, ku-

LAURI KOSKI

Lupaava kyky torvimusiikin sävel-täjänä. Sibelius-seura on m. m. kus-tantanut useita hänen sävellyksiään. Asuu nykyisin Maynardissa, Mass.

ten tiedetään, taistelevat aina vastak-kaiset luonnonominaisuudet, nimit-täin: rohkeus, uskaliaisuus, iloisuus, hyväntahtoisuus, toivo, sääli y. m. Ih-misen sielullisen sivistyksen päävihol-linen on pelko. Kun pelko ihmisen jät-tää, vaurastuu hän urhoollisuudessa. Pelko on selvään sanoen ihmisen itsekkäisyyden suurin merkki. Uhrautu-vaisuus ja rohkeus tarkoittaa oman itsemmen unhoittamista ja uhrautumista.

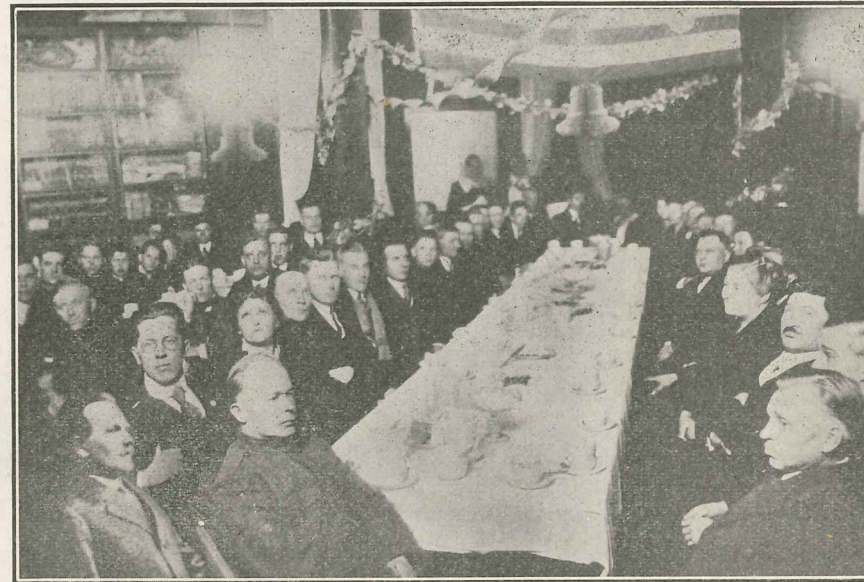
Voiko sitte musiikin vaikutus kar-

koittaa meistä pelon ja siten asettaa rohkeuden ihmisessä vallitsevaksi?

Tästä lienee lukemattomia eläviä esimerkkiä sodankäynnissä ja taistelutantereella, jossa vaaditaan ehdottomasti ihmisluonteen suurinta rohkeutta ja urhoollisuutta; ja me saamme tähän sattuvan vastauksen kun otamme huomioon mitenkä tärkeä asema on musiikille annettu sodankäynnissä kaikkien kansojen keskuudessa. Tuskin on olemassa sitä kansaa eli kansallisuutta, jolla ei olisi joku helppotajuinen laulunsa tai sävelensä, jota he pitävät sangen rakkaana ja joka on heille lohdutuksena ja tosi-innostuksen lähteenä silloin, kun se on ollut surun ja ahdistuksen valtaamana ja silloin kun sitä on uhannut vaara ja perikato.

Historia on tosiaankin täynnä esimerkkejä siitä, mitenkä laulun ja soiton ihmeellisen voiman vaikutuksesta on taistelu sotatantereella useasti sen kautta voittoon kääntynyt, ja myöskin siitä mitenkä sen voima on jalostuttavasti elähyttänyt taistelussa olevia miehiä suurempaan urhoollisuuteen, niin että he ovat voineet musiikin valtaamina tykkänään unhottaa itsensä. Ihmis-sielu, kuunnellessaan musiikin viehättäviä ja innostuttavia säveliä, tempautuu hetkisesti kaikesta jokapäiväisyydestään korkeammalle, ja majalee henkisesti semmoisessa maailmassa, jonka tuulahdukset ja päivänloiste ovat tulos sen mieltäylentävimmistä tunnelmista.

Kun Yhdysvaltain sotilaat kutsut-

SOITTOKUNTA "LOUHEN" KAHVIKEKKERIT KUUDEN SAAPUVILLA OLEVAN ENTISEN JOHTAJANSA KUNNIAKSI

tiin leireihinsä yleistä maailman-sotaa varten, innostutti sen rivejä rohkeuden ja uljuuteen laulu ja soitto; laulaen ja soittaen marssivat sotilaat taisteluun; ja senpätähden kutsuttiinkin Yhdysvaltain sotilaita "Laulavaksi armeijaksi" ja musiikki oli epäilemättä suurena tekijänä liittoutuneiden armeijain voittoon.

Kun tämä suuri taistelu oli päättynyt, mullisti se melkein kaikki vanhat Euroopan valtakunnat ja muutti sen

kartan, jolloin syntyi useita uusia tasavaltoja ja hallitusmuotoja, joiden joukossa myöskin ennen tuntematon tasavalta: Czecho-Slovakia. Tämä uusi tasavalta oli osa entisestä Itävallasta. Tämän ohessa mainittakoon, että tähän uuteen kansakuntaan kuuluu joitakin suomen-sukuista heimoja.

Viime toukokuulla, noin kuusi kuukautta sen jälkeen kuin rauhan ehdot allekirjoitettiin, meni Czecho-Slovakiasta suuri musikaalinen lähe-

tystö Lontooseen, Englantiin, toimeenpanemaan siellä suuren musikaalisen juhlan. Tähän joukkueeseen kuului muun muassa oopperalaulajatar Emmy Destinn, viuluniekka Kocian, maailmankuulu böömiläinen jouhikvartetto: taiteilijat Hoffmann, Suk, Herold ja Zelenka, Pragin kansallisteatterin orkesteri (yhdeksänkymmentä jäsentä) herra Kovarovic'in johdolla; Pragin Laulajain liitto kokoonpantu viidestäkymmenestä opettajasta; mordvalainen laulajainliitto niinkään kootuna viidestäkymmenestä opettajasta, sekä suuri joukko naisia kansallispuvuissa: Nämä toimeenpanivat suuria musikaalisia juhlia Lontoossa suurella menestyksellä ja vetivät puoleensa kaikkien huomion.

Tästä huomaamme, ettei Czecho-Slovakian uusi tasavalta, tehdessään kumarruksensa mailmalle tarkoituksella tehdä itsensä tunnetuksi, tahtonut lähettää ensimmäiseksi edustajakseen ulkomaille lähetystöä, joka olisi ollut kokoonpantuna valtioviisaista henkilöistä, liikemiehistä, tiedemiehistä eli kirjailijoista, vaan turvautui se siinä tehtävässään yksinomaan semmoiseen lähetystöön, joka oli muodostettu musiikkitaiteilijoista.

Myöskin Puola valitessaan itselleen ensimmäisen hallitsijansa, valitsi johtajakseen maailman kuuluisan pianisti-valtiomiehen Jean Paderewskin.

Tämä kaikki todistaa sitä, että musiikki yhä enemmän saa huomiota kansakuntien kesken valtiollisissa piireissäkin, ja että se tulee aina yleisemmäksi

Taiteilijapari Fanny ja Ernest Paananen. Juuri hiljakkoin saapuneet Suomesta, jossa ovat antaneet konsertteja hyvällä menestyksellä.

Virginian suomalaisia. Oikealla istumassa kuorojen johtaja Björkman.

kansojen ja valtakuntien jokapäiväisessä elämässä.

Meidän suomalaistenkin keskuudessa Amerikassa on jo vuosikymmeniä ollut musikaalisia harrastuksia yleiselämään ja kansansivistykseen vaikuttamassa. Meillä on täällä miehiä ja naisia, jotka ovat tarmokkaasti uhratuneet musiikkitaiteen ja yleensä laulun ja soitannon alttarilla, ja heidän työnsä tuloksista olemme saaneet ja erittäin miellyttäviä ja jalostuttavia tuloksia.

Minkäarvoisia olisivat olleet keskuudessamme vietetyt tuhatlukuihin nousevat iltamat ja juhlatilaisuudet ilman laulua ja soittoa, puhumattakaan

kirkonmenoista?

Laulun ja soiton kautta olemme päässeet lähemmäksi toinen toistamme ja täällä asuvaa amerikalaista yleisöä, ja juuri sen vaikutuksen kautta olemme voineet aika-ajottain torjua niitä monia sangen vääriä ennakkoluuloja, joita meistä suomalaisista on useastikin toiskielisissä piireissä ilmoille päässyt, ja jonka seurauksena on ollut se valitettava seikka, että kansalaismaiemme on useasti saanut kärsiä syyttömästi, vaikka kyllä joskus syys-täkin.

Calumet, Mich., 2 p. helmik. 1920.

Charles O. Jackola.

Tervehdys Suomen kansalle

*“Jos loistoon meitä saatettais
Vaikk’ kultapilvihin,
Miss’ itkien ei huoattais,
Vaan tähtein riemun sielu sais,
Ois tähän kurjaan kotihin
Halumme kumminkin.”*

SEN tunteen valtaamina, jonka Runeberg niin ihanalla tavalla on ilmaissut ylläolevissa säkeissään, tekevät monet suomalaissyntyiset amerikalaiset tänä kesänä pyhiinvaellusmatkan Suomeen. Kun he lähtivät Suomesta Amerikkaan, elivät suomalaiset Venäjän sortovallan alaisina. He palaavat vapaaseen, itsenäiseen Suomen tasavaltaan! Mikä muutos! Poliittisesta riippuvaisuuden tilasta, joka lähenteli vasalliutta, vapautteen ja täydelliseen itsehallintoon. Kuinka onnellisia nämä pyhiinvaeltajat Amerikan suuresta tasavallasta tulevatkaan olemaan saadessaan onnitella heimolaisiaan Suomen nuorena tasavallana heidän vastasaavuttamansa itsenäisyyden johdosta.

Tunnustan, että itselläni olisi harvoin halu tehdä matka tämän pyhiinvaellusretkikunnan mukana syntymämaahani, mutta olosuhteet, joita en itse voi vallita, tekevät matkani mahdolliseksi. Mutta ilomielellä käytän hyväkseni tilaisuutta onnitellakseni hei-

molaisiani tämän “Tervehdys Suomelle” julkaisun välityksellä.

Kun sanoma sähköitettiin saapui yli Atlantin meille tänne Amerikkaan, että olitte katkaisseet yhteyden Venäjän valtakunnan kanssa ja kansakuntana laskeneet perustuksen itsenäisyydellenne, me suomalaista syntyä ja lähtöä olevat amerikalaiset iloitsimme suuresti. Tuskinpa tunsimme riemumme minikäänlaista rajaa. Mielihyvällä levitimme tietoa loistavasta saavutuksestanne uuden kotimaamme kansalaisten keskuudessa.

Saattaa olla, että

*“Muodoista valtion taistelkoot tuhmat;
Parhaiten hallittu aina on paras”,*

mutta kumminkin me täällä Amerikassa, jotka saamme nauttia tasavaltaisen hallituksen siunattuja etuja, hartaasti toivoimme, että te siellä Suomessa järjestäisitte hallituksenne Yhdysvaltain hallituksen malliin. Ja me olemme erittäin siitä iloinneet, että te lopulta kypsyneen harkinnan ja perinpohjaisten neuvottelujen jälkeen valitsitte tasavaltaisen hallitusmuodon.

Presidentti Wilson ilmitoi Amerikan kansan vilpittömän mielialan teitä kohtaan, kun hän vastauksessaan ministeri Saastamoisen puheeseen lausui:

“Myötätuntoni on kokonaan Suomen

kansan puolella ja ilomieli lupaan mitä hartaimmin myötätoimia kaikessa, joka pyrkii edistämään arvokkaita, ystävällisiä suhteita ja onnellista vuorovaikutusta Yhdysvaltain ja Suomen välillä. Tunnen olevani siitä vakuutettu, että jokaista meitä yhteisesti koskevaa kysymystä, joka tulee esille, tullaan käsittelemään molempia hallituksia tyydyttävällä, valistuneella tavalla.”

Kun erottauduitte kaikesta poliittisesta yhteydestä Venäjän kanssa ja järjestitte oman riippumattoman itsehallituksenne, saitte aikaan arvaamattoman paljon, mutta entä tulevaisuus? Läheiset seuraavat vuodet tulevat olemaan kriittistä aikaa Suomen kansan historiassa. Itsehallinto ei ole oikeutta — se on kykyä. Teille on riippumaton itsehallinto kokeilua. Oletteko varatut tällaista itsehallintoa varten? Omaatteko välttämättömän itsehallitsemiskyvyn? (Kuulin äskettäin entisen presidentin Taftin eräässä puheessaan sanovan, että anglo-saksisen itsehallinnon todellinen viisaus on sen soinnaisuudessa.) Oletteko valmiit alistumaan kansan tahtoon, joka on ilmaistu perustuslaillisen hallituksen säännöllisessä järjestyksessä toimitetun vaalin kautta? Voitteko luopua luokkataistelusta?

Teidän täytyy kyetä vastaamaan näihin kysymyksiin myöntävästi omal-

la toiminnallanne hallintoa koskevissa asioissa voidaksenne näyttää omaavanne sen kyvyn, joka on itsehallinnossa välttämätön.

Ei riitä, että olette järjestäneet tasavallan. Muitakin tasavaltoja, sekä muinaisia että nykyaikaisia, on sortunut sentähden, että kansa ei ole omanut välttämätöntä kykyä hallitsemaan itseään.

Kansanvalta merkitsee enempää kuin yksinomaan hallitusmuotoa; se on henkeä, ja ellei kansa ole kansanvaltaisen hengen läpikäynnä, ei sillä ole todellista kansanvaltaa, olkoon hallituksen muoto mikä tahansa. Tämän yhteydessä haluan sanoa, että luokkahallitus ei ole kansanvaltaa. Se on itsevaltiutta, vaikka muoto olisikin tasavaltainen. Kansanvalta tarkoittaa, kuolemattoman Lincolnin määritelmää käyttäen, kansan hallitusta, kansan kautta, kansan hyväksi. Kansanvalta ei ole köyhälistön hallitusta enempää kuin porvaristonkaan. Se on koko kansan hallitusta.

Ellette aivan äskettäin ole luonnetanne kokonaan muuttaneet, me, heimolaisenne täällä Amerikassa, uskomme Teidän omistavan ne ominaisuudet, jotka ovat itsehallinnolle välttämättömiä, ja että te onnellisesti pääsette läpi historianne kriittisen ajan itsenäisenä ja itse itseään hallitsevana kansana.

Mr. O. J. LARSON,

yksi huomatuimpia Amerikan suomalaisista lakimiehistä.

*“Täällä oli kansa Suomessa,
Viel’ on se; surun tuttuna
Se kaikk’ on saanut koittaa.
Sen alttius on rajaton,
Se tyyni, vakaa, jäykkä on,
Sen miehuus kuolon voittaa;
Se kansa meidän kansa on.”*

Mutta te joudutte ankarimman koetuksen alaisiksi. Päästäksenne tämän kriittisen ajan läpi, vaaditaan valtiomiehiltänne suurinta vaitiomiestaitoa ja horjumatonta rohkeutta. Niinikään vaaditaan kansalta itsehillitsemiskykyä, kärsivällisyyttä, oikeudentuntoa, isänmaallista mieltä ja ennen kaikkea veljenrakkauden kristillisen hyveen ilmausta.

Voidaksenne menestyä, täytyy teidän karttaa sekä typerää konservativisuutta että pahansuopaa radikalisuutta; voidaksenne menestyä, täytyy teidän haudata syvälle kaikki luokkaviha ja tehdä työtä kaikkien Suomen asukkaiden hyvinvoinnin ja onnellisuuden puolesta keskinäisen avuliaisuuden ja yhteistoiminnan hengessä.

Te ette voi toivoa todellista menestystä, jos tuhlaatte ja kulutatte tarmonne ja kuntonne luokkataistelun katkeruudessa ja pahansuopaisuudessa.

Mikään kansa ei voi tulla voimakkaaksi, ei taloudellisesti eikä muuten, ellei kansan koko tarmoa kohdisteta mahdollisimman viisaalla tavalla maan tuotantoon. Sen lisäksi tulee sen käytännössä noudattaa säästäväisyyden taloudellista hyvettä, kansanylyttäjän

vastaisesta viekkaasta järkeilystä huolimatta.

“Käsitys Jumalasta on hävitettävä”, sanoi Karl Marx. “Se on nurinkurisen yhteiskuntasivistuksen tuki”. Toivon, että kovinkaan huomattava osa Suomen kansasta ei kannata tätä epäpyhää oppia. Mutta sittenkin pelkään luotettavina pitämieni tiedonlähteiden perusteella, että uskonto menettää vaikutusvoimaansa Suomen kansan keskuudessa. Jos se on totta, on se suuresti valitettavaa ja tulee se hidastuttamaan kaikkea todellista kansallista kehitystä.

Olen vakuutettu, että uskonto, se on, menetellä oikeudenmukaisesti, rakastaa armeliaisuutta ja vaeltaa nöyryydessä Jumalan edessä — kuten profeetta Mika sanoo — on välttämätön Suomen rauhalle, hyvinvoinnille ja yksinpä pysyväisyydellekin itse itseään hallitsevana kansakuntana.

En tahdo esiintyä minään poliittillisen tieteen auktoriteettina, mutta käsitystäni uskonnon merkityksestä kansallisena hyveenä kannattavat historioitsijat, poliittisen tieteen edustajat ja myöskin valtiomiehet.

De Tocqueville, jonka aseman poliittisen tieteen alalla tunnustaa koko maailma, sanoo:

“Itsevaltius voi hallita ilman uskontoa, mutta vapaus ei voi. Uskonto on paljoo välttämättömämpi tasavallassa, jota he (ateistiset tasavaltalaiset) palavin värein ylistelivät, kuin monarkiaassa, jota vastaan he hyökkäivät; sitä tarvitaan enemmän tasavallassa kuin

missään muussa. Miten on mahdollista, että yhdyskunnat voisivat välttää hävityksen, jos ei moraalista sidettä lujiteta samassa suhteessa kuin poliittinen side höllenee. Ja mitä voidaan kansalle, joka on oma herransa, jos se ei ole altis alistumaan jumaluudelle?”

Washington, Maansa Isä, joksi häntä myötätuntoisesti kutsutaan, kehoitti aikansa isänmaanystäviä edistämään kristillistä uskoa välttämättömänä tekijänä tasavallan pysyväisyydelle, jota hän uhrauksillaan ja viisauksellaan oli ollut huomassa.

“Oikeamielisyys ylentää kansakunnan.” Tämä on yhtä totta tänäpäivänä kuin silloin, milloin tuo ajatus ensi kerran lausuttiin, ja se koskee Suomea samalla voimalla ja vaikutuksella kuin jokaista muuta kansakuntaa.

Minä olen yksi niitä, jotka uskovat, että sosiaalisen kysymyksen ratkaisu löydetään kristinuskon oleellisissa periaatteissa.

Täällä Amerikan suuressa tasavallassa on paljon niitä, jotka toivovat Suomen kansalle kaikkea hyvää. Ne eivät supistu vain heimolaisiinne täällä. Tulemme seuraamaan suurimmalla mielenkiinnolla kehitystänne itse itseään hallitsevana kansana. Meidän toiveemme, meidän sydämemme ovat mukanaan teidän harrastuksessanne rakentaa voimakas, hyvinvoipa, rauhallinen, vapaa ja riippumaton tasavalta Europan pohjoiselle kulmalle.

Tiedämme hyvin, että Suomi ei ole rikas aineellisesti; tiedämme hyvin, että teillä on ankara ilmasto; tiedämme

hyvin, että taistelunne olemassaolon puolesta on ankaraa; mutta me myöskin tiedämme, että sellaiset tukalat olosuhteet synnyttävät todellista miehuutta. Kansakuntien todellinen suuruus ei perustu suuriin alueisiin eikä mittaamattomiin aineellisiin rikkauksiin, vaan niiden kansan luonteeseen.

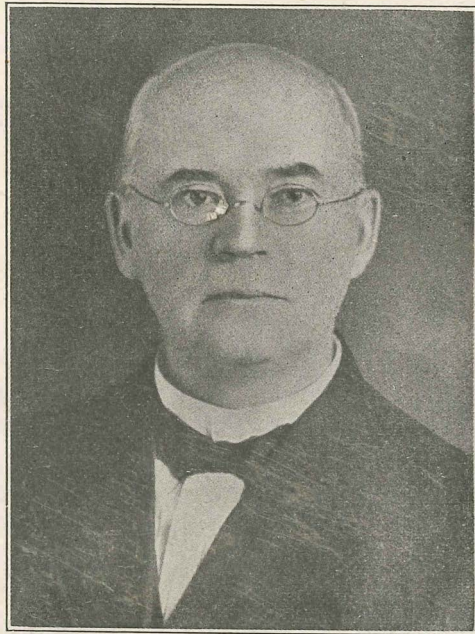
Duluth, Minn., maalisk. 11 p. 1920.

O. J. Larson.

Amerikan suomalaisesta kirkosta ja kirkkosillasta

USKONNOLLINEN yhteistoiminta siirtolaistemme keskuudessa alkaa silloin kuin nykyinen siirtolaisuuskin, 50—60 vuotta sitten. Kun ensimmäiset siirtolaiset olivat kotoinen Ruotsin ja Norjan Lapista, Rujasta ja Tornionjokilaaksosta, joilla seuduin laestadiolainen liike on syntynyt, liikkui heidänkin uskonnollinen ajattelunsa enimmäkseen sanotun suunnan merkeissä. Asuntopaikakseen he valitsivat ilmaston puolesta kotiseutujaan parhaiten vastaavat seudut, Kuparisaaren Michiganissa, pohjois-Minnesotan ja Oregonin valtion. Aluksi he lähentelivät ruotsalaisia ja norjalaisia pappeja ja seurakuntia, mutta, kun nämä eivät heidän kieltään osanneet, eivätkä ymmärtäneet heidän eri-

koisoppejaan, ryhmittäytyivät laestadiolaiset omiksi seurakunniksi, joissa saanaa ja sakramentteja hoitivat maallikkosaarnaajat. Persoonallisten riitojen ja erittäin dogmaattisten käsite-eroavaisuuksien takia, on heidän ryhmänsä vielä hajonnut kahteen huomattavampaan osaan, joitten kannattajilla

Toht. J. NIKANDER

saattaa olla omat kirkkonsa, latomaiset rakennukset, samallakin paikkakunnalla. Yhtymisyrittäjiä on tehty ja ovat ne osaksi menestyneet toisen ryhmän sulautumisella toiseen. Papeista on kaksi teologista kasvatusta saanut, maallikkosaarnaajia on kymmenittäin.

Kirkollista yhteyttä ei ole eri seurakunnilla. Jäsenluku lienee noin 15000, Europasta tulleita. Ohion, Pennsylvanian ja Idän valtioissa ei ole heillä seurakuntia. Itseään he nimittävät apostolisluterilaisiksi.

Evangelisluterilaiset, joista ensimmäiset myös tulivat pohjois Michiganiin ja Minnesotaan, järjestäytyivät Kupariisaarella ja kutsuivat papin Suomesta v. 1876, A. E. Backman'in. V. 1885 tuli past. J. K. Nikander jatkamaan hänen työtään (1855—1919). Hän omisti koko elämäntyönsä siirtokansan kirkollisten olojen järjestelylle. Muita ensimmäisistä papeista olivat, J. J. Hoikka (1854—1918), J. W. Eloheimo (1847—1917) ja K. L. Tolonen (1845—1902). Seurakuntia perustettiin Michiganiin, Ohioon, kumpaankin Dakotaan, Minnesotaan ja Lännän valtioihin. Maaliskuun 25 p. 1890 perustettiin ensimmäinen kirkkokunta, Suomi Synodi, Calumetissa. Edustajia oli 16, seurakuntia 9. Kun muutamat pitivät sääntöjä liian virkavaltaisina, erosivat he itsenäiseksi "Kansallisseurakunnaksi" Calumetissa. Eroon vaikutti pääasiassa sanomalehtimiesten riitely ja Synodin papin, Eloheimon, asettuminen yhden lehden kannalle. Muillekin paikkakunnille perustettiin Synoodiseurakunnan rinnalle, mikä mistäkin syystä, kansallisseurakuntia. Pian riitaantui Eloheimo omassa joukossaan, kirjoitti kristinuskoa loukkaavan kirjan, "Jumalallinen ilmesitys", kahdella kielellä, erosi Synodista, sekä perusti uuden piispallisen

Fairportin suomal. ev. luth. kirkko.

kirkkokunnan, "Fenno Amerikalainen kirkko", (1892). Kirkkokunnan Amerikassa saa perustaa niin pian kuin siihen yhtyy kolme seurakuntaa. Tähän hän vihki kuusi pappia ja liittyi siihen kuusi seurakuntaa. Samoihin aikoihin oli vasta tulleitten siirtolaisten toimesta eri seuduille perustettu myös itsenäisiä seurakuntia. Muuan sanomalehtimies Haapakoski, eräs Suomessa virasta erotettu pappi ja jotkut muut, alkoivat puuhata näitten itsenäisten ja kansallisseurakuntien yhtymistä kirkkokunnaksi ja niin muodostui Kansalliskirkkokunta Rock Springs'issä, 26/10/1898, joka tehtiin synodaaliseksi. Esimieheksi kutsuttiin Eloheimo, joka liitti oman kirkkokuntansa tähän uuteen. Niihin aikoihin oli eräs maallikkosaarnaaja W. Williamson, Ohiossa, saanut kolme itsenäistä seurakuntaa muodostamaan kirkkokunnan "Vapaan Kansan Kirk-

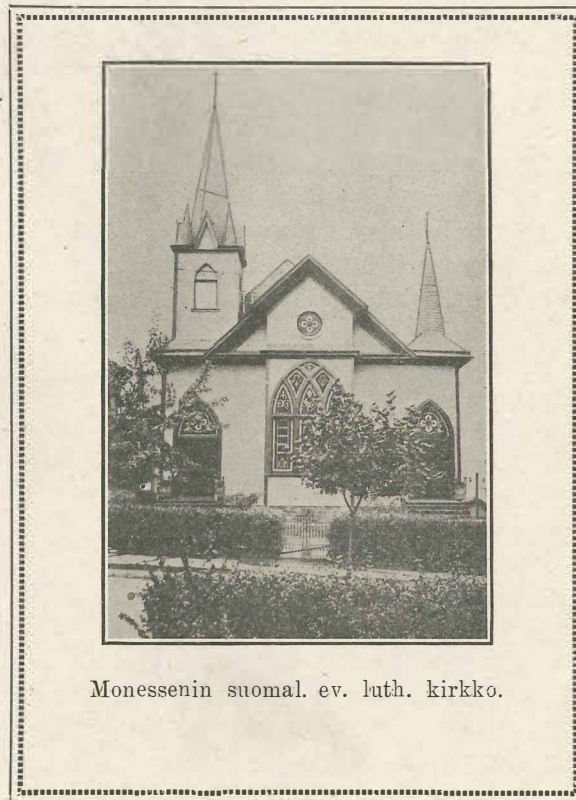
kokunnan”, jonka johtajana hän itse oli. Papeiksi hän vihki siihen erään suutarin ja hierojan. V. 1901 tämä kirkkokunta myös yhtyi Kansalliskirkkokuntaan.

Suomi Synoodi on edistynyt vuosi vuodelta. Pappien kasvatusta silmällä pitäen perustettiin past. Nikanderin puuhasta oma oppilaitos, Suomi Opisto, Hancockiin (1896). Siinä on kuusiluokkainen pohjakoulu vastaten Suomen lyseota ja liittyy siihen kolmevuotinen jumaluusopillinen seminaari. Johtajana on ollut past. J. K. Nikander, jolle ruotsalainen Augustana kirkkokunta antoi kunniaohtorin arvonimen. Hänen kuoltuaan valittiin seuraajakseen past. J. Wargelin, joka itse on Suomi Opiston kasvatteja.*)

Suomi Synoodissa on nykyisin 41 pappia, niistä 10 Suomessa vihittyä ja 156 seurakuntaa, joiden jäsenluku on 35,264. Kirkkoja on 97, pappiloita 23, joiden arvo on 61,200 dollaria. Kirkkojen arvo on 410,637 dollaria. Koti- ja pakanalähetystä harjoitetaan. Kiinassa on oma lähetti. Kirkkokunnan äänenkannattajana on “Paimen Sanomat”, hengellinen 16-sivuinen viikko-

*) Suomi Opistoa, samoin kuin muitakin Amerikan suomalaisten kouluharrastuksia, käsitellään laveammin past. J. Wargelinin kirjoituksessa, joka on toisessa paikassa tätä julkaisua, joten tätä kirjoitusta siinä suhteessa olemme pakoitetut hiukan supistamaan. — *Toimitus.*

lehti ja “Amerikan Suometar”, kirkollinen ja kansallinen uutislehti, ilmestyy kolme kertaa viikossa, 8-sivuisena. “Nuorten Ystävä” on nuorison äänenkannattaja, kerran kuussa ilmestyvä, kuvitettu julkaisu. “Lasten Lehti” on etupäässä sunnuntaikoulujen äänen-

Monessenin suomalais. ev. luth. kirkko.

kannattaja ja “Aura”, maanviljelyslehti, ilmestyy kerran kuussa. Näitä kaikkia toimittaa kirkolliskokouksessa valittu kustannusliikkeen johtokunta. Kustannusliikkeen huoneustot sijaitse-

vat Hancockissa ja vaikka liike on tyhjältä aloitettu on se jo pian velaton. Kustannusliikkeen omaisuus on 20,000 dollaria yli velan. Suomi Opisto toimittaa myöskin julkaisuja 4 vuodessa. Maan laajuuden vuoksi on Suomi Synoodi kirkolliseen hallintoon nähden jaettu neljään konferenssipiiriin. Yhteisen konsistorin (4 jäsentä) istuntopaikka on ollut Hancock. Kirkkokunnan esimiehenä on toht. J. K. Nikanderin kuoltua past. A. Rautalahti Ishpemingissä. Konsistori valitaan neljäksi vuodeksi kirkolliskokouksessa, johon seurakunnat ovat oikeutetut lähettämään edustajia yhden sataa jäsentä kohti.

Kansalliskirkkokunnalla on myöskin oma seminaarinsa pappien valmistusta varten Ironwoodissa, perustettu v. 1917. Se toimii vuokrahuoneissa, johtajana past. K. E. Salonen, joka Suomi Synoodista siirtyi sinne. Seminaarin oppikurssi on kolmivuotinen, mitään pohjakoulua ei ole. Oppilaita on nykyisin 5 ja opettajia 4. Kirkkokunnan väkiluvun arvostelee sen esimies, past. A. Wasunta 9000. Kesäkouluja on ja myöskin sunnuntaikoulua pidetään eri seurakunnissa. Kirkkokunnan äänenkannattajana on Ironwoodissa ilmestyvä viikkolehti “Auttaja”, 8-sivuinen, joka painetaan kirkkokunnan omassa kustannusliikkeessä. Ennen on kirkkokunnalla ollut muitakin julkaisuja. Pappien lukumäärä Kansalliskirkossa on 13, joista 2 Suomessa vihittyä.

Viisi vuotta sitten oli tärkeänä kysymyksenä Suomi Synoodin ja Kansal-

SUOMI SYNOODIN PAPPEJA HANCOCKIN 25-VUOTISILLA RIEMUJUHLILLA

PAPPIEN EMÄNTIÄ

liskirkkokunnan yhtyminen. Alote oli papiston taholta kummassakin kirkkokunnassa. Molempien kirkkokuntien kirkolliskokouksessa asia yksimielisesti hyväksyttiin periaatteessa. Käytäntöön nähden tehtiin ehdotus uusiksi säännöiksi, molemmille yhteisiksi, jonka enemmistöt seurakunnista kummassakin kirkkokunnassa hyväksyivät. Kun asia oli peruslakeja muutta-

va, ei kuitenkaan kirkolliskokouksissa saatu sääntöjen määräämää enemmistöä asian puolelle käytännöllisessä sovitelussa ja niin on asia toistaiseksi rauennut. Uskonnollista eroavaisuutta ei ole, vaikkakin myöhemmin aikoina Kansalliskirkkokunnan papeiksi vihityt evankeliumiyhdistyksen kolpörtöorit, ovat koettaneet selittää kirkkokuntansa edustavan erityisesti n. s.

evankeelista suuntaa. Suomi Synodissa on papistossa, johtoasemissakin saman suunnan miehiä.

Vapaa-kirkoniset eli kongregationistiset amerikalaiset kirkot ovat lähetystyötään uottaneet suomalaisiin ja \$50 kuupalkalla hankkineet parikymmentä pappia etupäässä Idän valtioissa (muutamia myös Lännellä), joitten työ muodostuu etupäässä proselyyttityöksi luterilaisten keskuudessa. Jos toiminta riippuisi suomalaisten kannatuksesta, raukeaisi se kokonaan. Kannattajia lienee kaiken kaikkiaan tuhannen seuduilla. Methodistit samoin toimivat Michiganissa. Heillä on 5 pappia suomalaisten keskuudessa. Presbyteereillä on Canadassa muutama pappi, unitaareilla on muuan mies ja vaimonsa pappina. Näitten kaikkien kannattajien lukumäärä supistuu muutamiin satoihin perheisiin. Proselyyttityössä ei ole hienotunteisuutta toisin ajatteleviin kristittyihin nähden, mutta tunnustettava on, että nämä lahkokunnat paikoin toimivat sellaisilakin seuduilla, missä ei luterilaisilla ole mitään järjestettyä seurakunnallista toimintaa.

*

Suomenmaalaista lukijaa silmälläpitäen tahdomme lyhyesti mainita suuremmista eroavaisuuksista kotimaan ja siirtolaiskirkon välillä. Amerikassa ei ole yhdessäkään suomalaisessa seurakunnassa useampaa kuin yksi pappi. Ei siis tunneta mitään kirkkoherroja, kappalaisia, apulaisia, kommunistereitä, rovasteja t. m. s. Seura-

kuntia ei ole maantieteellisesti jaettu kuten Suomessa (tai kielellisesti). Samassa kaupungissa tai maalaiskylässä voi olla useampia suomalaisia seurakuntia, jotka kuuluvat eri kirkkokuntiin. Jos Suomessa valtio ja kirkko erotettaisiin, tulisi siellä todennäköisesti evankeliumiyhdistys, laestadiolaiset, heränneet, helluntailaiset y. m. muodostamaan omia kirkkokuntiaan ja niin ollen tulisi sielläkin samalle paikkakunnalle useampia seurakuntia. Kun kukin rakentaa kirkkoja, mikäli voivat, on vapaakirkollisissa oloissa paljon enempi kirkkoja ja pappeja kuin valtiokirkossa. Kirkon ja valtion erottamisesta Suomessa olisi siis yhtenä seurauksena, että kirkkojen ja pappien lukumäärä suuresti kasvaisi. — Pappilat sijaitsevat Amerikassa yleensä lähellä kirkkoa, joskus samassa rakennuksessa. Hautausmaat eivät ole kirkon ympärillä, vaan ulkona kaupungeista. Lukkareita, urkureita ja suntioita ei kannata seurakunnan pitää erityisinä virkamiehinä, vaan toimittavat nämä tehtävänsä sivutoinään muun ammatin ohella. Palkat ovat hyvin pienet, joskus tekevät he vapaastikin nämä tehtävät. Kirkot ovat enimmäkseen kaksikerroksiset, alakerä muodostaen n. k. haalin, jossa pidetään iltamia, myyjäisiä, pyhäkoulua, kesäkoulua, siellä on kirjasto ja keittiöhuoneet. Lukukinkereitä ei pidetä. Rippikoulu on tavallisesti 2- tai 3-viikoinen oppikirjat suomen- ja englanninkielisiä. Opetustakin annetaan jos osaksi kahdella kielellä. Pyhäkoululai-

tos on erittäin pitkälle kehittynyt ja on edellä paljon Suomen vastaavasta. Tämä siitakin syystä, että valtion kouluissa ei opeteta uskontoa. Pyhäkoulu on siis ainoa koulu, jossa voidaan lapsille uskontoa ja siveellisyyttä opettaa. Lisäksi on se kansallinen koulu, kun kerran opetuskieli on suomi. Äsken ilmestynyt "Pyhäkoulun opas" on parasta laadultaan, mitä on kielellämme ilmestynyt. Kuitenkin on nuorison uskontotaito suuresti jäljellä Suomen nuorisosta, useat vanhemmat kun kokonaan laiminlyövät velvollisuutensa tässä suhteessa.

Seurakunnat ovat jäsenluvultaan pieniä, suurimmissa on 200—300 perhettä. Tästä on seurauksena, että jäsenet tuntevat toinen toisensa ja seurakuntaan tulee perheellinen tunnelma. Kun liittyminen seurakuntaan on vapaaehtoista, seuraa siitä, että materialistit ja välinpitämättömät eivät kuulu seurakuntiin. Neljäs osa siirtolaisistamme kuuluu jäsenenä seurakuntiin. Menoja ei aina voida peittää jäsenmaksuilla. Silloin turvaudutaan iltamiin, myyjäisiin y. m. s. Jäsenmaksut kerätään joka kuukausi, jonka käy kotoa hakemassa erikoiset seurakunnan valitsevat jäsenmaksujenkerääjät. Suuruudeltaan ne vaihtelevat 25 sentistä dollariin kuukaudessa. Pappien palkat ovat hyvin pienet, pienemmät kuin yleensä ammattitaidottomien työmiesten. Kannatuksen puutteessa voi seurakunta irtisanoa pappinsa. Seurakunnat ovat siis samassa asemassa kuin raittiusseurat tai muut yh-

distykset Suomessa. On paljon hajonneita seurakuntia kun asukkaat ovat muuttaneet toisille paikkakunnille tai sisäiset erimielisyydet ovat seurakunnan raadelleet. Kirkkoja on silloin myyty asuinhuoneiksi, teattereiksi, autotalleiksi, saunoiksi tai ovat sitten jääneet kokonaan lahomaan.

Papiksi pyrkijää ei voi kannustaa aineelliset edut kun ei niitä ole. Näin ollen on papiston valmistus myös vähäaikaisempaa ja heikompa kuin valtiokirkossa, jos näet sitä valmistusta ollenkaan on. Laestadiolaisten papit, kolmea poikkeusta lukuunottamatta, eivät ole saaneet minkäänlaista valmistusta, vain osittain kansalliskirkon, lähetyskirkon ja methodistien papit. Tästä seuraa tietämättömyydestä johtuva suvaitsemattomuus ja ahdasmielisyys, toisten tuomitseminen ja proselyyttityö. Kilpailu seurakuntien kesken on eduksi vilkkaampaan hengelliseen elämään nähden, mutta haitaksi juopien ja eripuraisuuden takia, jota sellainen tilanne synnyttää. Valtio-kirkko on suvaitsevampi ja laajakattaisempi kuin vapaakirkko. Kirkkokunnallinen tarkastus on melkein tuntematonta seurakunnissa, kirkonkirjojen hoito, missä sellaisia ollenkaan pidetään, jää kokonaan riippumaan pappien tunnontarkkuudesta. Tarkastuksia taas ei voisi pitääkään niissä monissa seurakunnissa, jotka ovat itsenäisiä, kuulumatta mihinkään järjestöön. Toimituksistaan antavat papit todistuksia, kaste-, rippikoulu- ja vihkitodistuksia, joita näkee kehyksiin pan-

tuina kotien seinillä. Lasten kastamisajasta ei olla kovin tarkkoja, välistä lapsi itse kävelee kastettavaksi. Kumeiksi pyydetään panemaan naapureita olkoot he sitten baptisteja, katolilaisia t. m. s. Seurakunnan jäsenet tietysti kuitenkin noudattavat sääntöjä. Siviliavioliitto vallitsee, kuuluttamista ei ole. Avioeroja tapahtuu paljon, johon yleisempänä syynä on se, että suomalaiset menevät naimisiin muittenkin kansallisuuksien kanssa. — Hautauksissa yleensä täysi-ikäisten ruumiit tuodaan kirkkoon, jossa pidetään ruumissaarna ja luetaan vekrologi. Seurakunnat hyvin harvoin omistavat hautausmaan. Jumalanpalveluksia pidetään 3 ja 4 sunnuntaisin. Viikkohartauskokoukset pidetään perheissä taikka "haaleilla", ompeluseurat, laulukoorot, pyhäkoulut, kesäkoulut, sairaskäynnit, kirkollisten julkaisujen avustus kirjoituksilla ja levittämislä, Suomi-Opistotyö, kotilähetys, pakana-lähetys, merimieslähetys, kristilliset nuorisoseurat, vuotuiset kirkolliskokoukset, konferenssijuhlat, pyhäkoulu-päivät y. m. s. aiheuttavat, varsinkin kun yhdellä papilla on hoidossa 4—5 seurakuntaa eri paikoilla, niin paljon työtä, että voitane sanoa vapaakirkossa toimintaa vilkkaammaksi kuin valtiokirkossa.

*

Kun Suomi tuli itsenäiseksi leimatti taasen jo aikaisemmin sytytetty silanrakennusinto kotimaan ja siirtolan välillä. Kirkollisella alalla lienee tässä suhteessa päästy pisimmälle. Yh-

teistyöhön sillä alalla on pakoittanutkin sekavuus, joka johtuu Suomeen palaavien siirtolaisten perheolojen järjestelyssä. Amerikassa ovat lait toisenlaiset kuin Suomessa. Erilaisilla perusteilla on rakennettu avioliittoja; ovatko ne katsottavat Suomessa lailliseksi, ovatko niistä syntyneet lapset perintöoikeudellisia; ovatko siirtolaispappien kastetodistukset virallisesti kelpollisia henkivakuutuksissa, valtion kirjoihinpanossa; onko luotettava kuolintodistuksiin j.n.e. Kun myös Suomen alamaiset saavat hengellistä hoitoa siirtokirkolta, syntyy henkinen vuorovaikutus ja yhteistoiminnan tarve, joka olisi kirkollisella ja yhteiskunnallisella lainsäädännöllä järjestettävä. Suomen kirkon myötätuntoisuus on osoittautunut jo siinä, että se on sallinut pappiensa tulla Amerikkaan ja edelleen antaa heille virkavapautta. Senaatti on luvannut heille virkavuo-det Amerikassa oloajalta. Omasta aloitteestaan ovat muutamat Suomen kirkon huomattavat jäsenet käyneet tutustumassa siirtokirkon oloihin (Arthur Hjelt, J. Mustakallio, rov. Hedberg y. m.). Suomen Merimieslähetysseura on, paitsi merimiesasemiaan New Yorkissa ja San Franciscossa, ylläpitänyt erityistä siirtolaislähetystä keskivaltioissa. Noin 20—30 pappia on palannut Suomeen ja siellä osaltaan tutustuttaneet siirtokirkon oloja. Virallisessa pappeinkokouksessa oli yhteistoiminta kysymyksessä v. 1912 Porvoossa past. K. Varmavuoren esittämänä tehtyään alkuvalmistelut past.

E. Blombergin ja K. Salovaaran kanssa ja Savoninnan asess. Matti Tarkkasen alustamana. Kaikki nämä neljä ovat entisiä siirtolaispappeja. Mainituissa kokouksissa hyväksyttiin seuraavat ponnet:

- 1) Koska komitean mielestä Suomi Synoodin pappien valmistus ja valvonta on sellainen, että papisto voi hyväksyä täysin pätevinä näitten antamat todistukset kasteesta, rip-pikoulusta ja hautaamisesta, olisi pyydetävä Suomi Synoodin konsistorin vuosittain tuomiokapitulin kautta kirkkoherranvirastojen tiedoksi lähettämään luettelon Synoodin yhteydessä toimivista papeista;
- 2) koska avioliiton solmiamistodistukset kuuluvat myöskin yhteiskunnallisen lainlaadinnan alaan, olisi papiston, vaikka se tietysti merkitseekin kirkonkirjoihin muistoon mitä heille seurakuntalaisten ulkomailla solmituista todistuksilla esitetään, anottava pikaisia toimenpiteitä yhteiskunnallisen lain aikaansaamisesta tällaisten avioliittojen päte-vyydestä kotimaassa;
- 3) koska on tärkeää tietää ne perhe-suhteiden muutokset, mitkä ulkomailla tapahtuvat, olisi pyydetävä Synoodin konsistoria velvoittamaan alaisiaan pappeja lähettämään konsistorin kautta vuosittain kotimaahan viranomaisille hiippakuntahallituksille tiedot Suomen kansalaisille tekemistään kirkollisista toimituksista. Samalla olisi suotava, että konsistori lähettäisi

tiedot Synoodin kirkolliskokouksen vuotuisista päätöksistä;

- 4) koska lähemmän yhteyden aikaansaamiseksi ja kristillisten pyrintöjen tukemiseksi persoonallinen vaikutus on mitä suuriarvoisin, olisi ensi tilassa ja sitten säännöllisten määräaikojen jälkeen saatava joku piispoistamme hallituksen antamalla varoilla jonkun soveliaan apumiehen kera käymään Synoodin seurakuntaelämään ja laitoksiin tutustumassa ja
- 5) koska tämä kaikki vaatii yhteisiä toimenpiteitä Suomen ev. luth. kirkon puolelta niin ehdottaa komitea, että pappein kokous, hyväksyen edellä esitetyt toivomukset, lähettäisi ne ensi tulevalle kirkolliskokoukselle anoen, että se ottaisi asian käsitelläkseen ja ryhtyisi niihin toimenpiteisiin, joihin puheena oleva asia antaa aiheutta.

Asia tuli sitten esille Turun kirkolliskokouksessa v. 1913. Sen asettaman valmistusvaliokunnan mietinnössä No. 10 sanotaan seuraavaa: Valiokunnan mielestä on tarpeenvaativaa, että vuorovaikutus saadaan aikaan Suomen ev. luth. kirkon ja Yhdysvalloissa siirtolaisina olevien kansalaistemme ja heidän siellä perustamien kirkkokuntien kesken. Kirkolliskokoukselle valmistetusta kertomuksesta näkyy, että Pohjois-Amerikassa oleskelevista kansalaisista varsin huomattu osa, noin 60,000, kuuluu Suomi Synoodin vaikutuspiiriin järjestettyinä 132 seurakuntaan, kun taasen kahteen muuhun sikäläi-

seen kirkkokuntaan kuuluu yhteensä ainoastaan 20,000 ja suurin osa noin 200,000 ei kuulu järjestettyihin seurakuntiin ollenkaan. Tunnustettava on, että Suomi Synoodi pappiensa verrattain korkeitten pätevyysvaatimusten vuoksi ja muutenkin toimintansa kautta on toisia sikäläisiä kirkkokuntia verrattomasti edellä. Siihen kuuluvien pappien antamia todistuksia kasteista, avioliitoista, kuolemantapauksista, sukulaisuussuhteista y. m. voi pitää niin luotettavina, että niille olisi koetettava hankkia todistusvoimainen pätevyys myöskin Suomessa. Olisi valiokunnan mielestä eduksi, jos päästäisiin sellaiseen vuorovaikutukseen mainitun Synoodin kanssa, että siihen kuuluvat papit antaisivat hiippakuntahallituksille tiedot Suomen ev. luth. kirkon jäsenille tekemistään toimituksista. Valiokunta pitää vaikeana kysymystä, miten voitaisiin virallinen toiminta järjestää toisen hallituksen alaisina olevien kirkkokuntien kanssa. Siitä huolimatta on tehty ponsi, joka kuuluu:

- 1) että kirkolliskokous päättäisi alamaisuudessaan anoa, että keisarillinen majesteetti suvaitsi ryhtyä tarpeellisiin toimiin niiden yhteiskunnallisten ja kirkollisten epäkohtien poistamiseksi, joita Pohjois-Amerikan Yhdysvalloissa siirtolaisina oleskelevien Suomen kansalaisten nykyään järjestymättömät seurakunnalliset olot saavat meidän maassamme aikaan;
- 2) että kirkolliskokous sen ohessa kääntyisi piispainkokouksen puo-

leen anomuksella, että tämä ryhtyisi sen käytettävänä oleviin keinoihin yhdysvaikutuksen aikaansaamiseksi kotimaan kirkon ja Amerikassa siirtolaisina oleskelevien Suomen ev. luth. kirkon jäsenien välillä; että anomus muissa osissa ei antaisi aiheutta toimenpiteisiin kirkolliskokouksen puolelta.

Ponsi hyväksyttiin. Kun sitten asia siirtyi senaattiin vaati kirkollisasiaintoimikunta Turun tuomiokapitulin lausuntoa ja ehdotusta siitä, miten mietinnön toivomukset sopivimmin huomioonotettaisiin. Tuomiokapituli päätti esittää asian piispainkokoukselle Helsingissä 30|6|1914 ja alustuksessa sanotaan m.m., että kotimaan kirkon tulisi mikäli mahdollista ryhtyä tukemaan sitä kokoomustyötä mitä Suomi Synoodi on aloittanut ja 20 vuoden ajan menestyksellä suorittanut. Niin kävikin. Piispainkokoukset käsitelivät asiaa ja 19|1|1917 valittiin valiokunta (piispa J. R. Koskimies ja asessori J. A. Mannermaa) asiaa valmistelemaan ja ryhtymään kirjeenvaihtoon Suomi Synoodin kanssa. Ehdotettiin, että Suomi Synoodi verifioi pappiensa ja mahdollisesti joidenkin muitten Synoodille tunnettujen uskonnollisten yhdyskuntien pappien antamia todistuksia kirkollisista toimituksista Suomen pastorivirastoille lähettäväksi. Siihen suostui Synoodi.

Tänä vuonna 1920 pitäisi jonkun Suomen piispoista tehdä tarkastusmatka Amerikkaan. Asioitten edelleen kehittyminen tulee suuresti riippumaan

tämän matkan tuloksista. Suurella mielihyvällä odottelee kirkollinen väestö Amerikassa piispan tuloa. Toivotaan hartaasti, että sen käynnin johdosta voidaan laudat lyödä Amerikan ja Suomen väliseen kirkkosiltaan.

V. Rautanen.

Ystävän neuvo

*Niinkö, nekö sanoo,
jotta toisinansa
Sullakin on järkiriepu
melkein paikallansa? —*

*No sehän on jo
varsin mainittavaa!
On. On oikein syrjäisenkin
mieltä rauhoittavaa...*

*Nyt käypäs siitä
joskus juttuamaan
ja ystäviä, parhaimpia,
usein muistuttamaan.
Jos taaskin järjen-viinisi
he vertaisivat veteen,
niin vedä silloin valtti-ässä
konnain nenän eteen,
sano:*

*On se sentään tyhmälläkin
toisinansa
järkiriepu melkein —
paikallansa.*

Jallu H.

Kalevan Naiset Amerikassa

SUOMESSA oli suuremmalle osalle kansasta salaseura-aate aivan tuntematointa. Kaikenkaltaisia mielikuvia kukin herkkämielisille kuulijoilleen uskotteli. Onko siis ihme jos täälläkin Amerikassa, missä monenkaltaiset ja kaikenkieliset salaseurat toimivat, on olemassa vieläkin sellaisia suomalaisia, jotka osoittavat Kalevaisten kokoontumishuoneustoa ja varoitavasti kieltävät sinne sisälle menemästä? Monta kertaa kuulee huomautuksia, että mitä hyötyä on Kalevan Naisten salaseurasta? Tästä asiasta on useallakin seuran ulkopuolella olevalla niin vähän tietoa, jotta ei tarvitse lainkaan hämmästyä kuullessaan tuollaisia kysymyksiä.

Muistan kuinka lapsena Suomessa ollessani kuulin luuloteltuna totena kerrottavan vapaamuurarien toiminnasta, mitenkä vapaamuurarien seuran jäsenet täytyvät raamattu jalkain alla, kirves niskan päällä ja side silmillä pimeässä itsensä paholaiselle vanhoa ja omalla verellään kirjoittaa nimensä niiden vaatimusten ja lupauksen alle, mitä siellä vaadittiin. Asiasta tietämätöin kansa uskoi tuollaisia ennakkoluuloisia kertomuksia.

Amerikan suomalaisten kehittymät-

tömän kansan keskuudessa on samankaltainen peloittava tunne Kalevan seuralaisiin nähden vieläkin. Vaikkakin huomataan, että se toiminta, mikä seuran ulkopuolisille julki annetaan, ei ole huonoa, mutta useimmassa tapauksessa julkisen kiitoksen ansaitsevaa, sittenkään ei mielellään annettaisi tunnustusta hyvälle ja luovuttaisi omista naurettavista ennakkoluuloista.

LYYLI KALLILA

Kuuluu jäsenenä Fitchburgissa olevaan Kantelettaren Tupaan, Innokas suomalaisten yhteispyrintöjen harrastaja.

Suuria saavutuksia eivät ole Kalevan Naiset ennättäneet vielä Amerikassa saada, syystä että vastustus toisin ajattelevien puolelta on ollut vaikeuttavaa. Mieli kirkastuu kuitenkin muistaessa niitä saavutuksia, mitä on työmme tuloksina eri paikkakunnilla ollut.

Useampien Kalevan Naisten "Tupien" yhteyteen olisi saatava sellaisia koteja kuin on New Yorkissa, missä

KALEVAN RITARIEN YLIMAJA

KALEVAN NAISTEN KOTI BROOKLYNISSÄ, N. Y.

moni koditon nainen saa suojansa ja ravintonsa. Siunausta tuottavaa on sekin työ, mitä monet Kalevan Naisten Tuvat tekevät sunnuntaikoulujensa kautta. Siellä kiinnitetään Amerikassa syntyneen suomalaisen lapsen mieli suomalaisuuteen ja kehoitetaan häntä tunnustamaan itsensä suomalaiseksi, eikä häpeämään sitä kansaa ja maata, mistä heidän vanhempansa ovat tulleet.

Vähäinenkö on se tehtävä, mitä monet Kalevaiset äidit tekevät kotonaan suomalaisuuden kehtoa keinutellessaan ja Lemminkäisen äidin lempeä laulel-

lessa lapsillensa, kertomalla heille monista Kaleva äidin kärsimyksistä!

Eivätkö ole olleet tuskia huojentavina ne monet sairasten tervehdyksillä ja avustamisilla käynnit, mitä Kalevan Naisten sisaret itseään säästämättä iakkaamatta tekevät?

Monesta huonosta seurasta ja pahentavasta tilaisuudesta on välttynyt se nuori neiton, joka on päässyt sisälle Kalevan Naisten Tupaan, tutustumaan heidän toimintaansa. Ilolla ja vipeydellä voi hän tunnustaa itsensä kuuluvaksi Kalevan Naisten sisarseuraan.

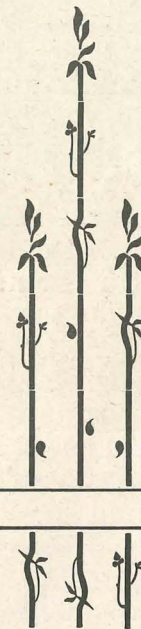
Suurempi menestyminen ja myötätunto on oleva Kalevan Naisten toiminnalla tulevaisuudessa, kun kotimaa tasavallan suojassa saavat sivulliset salaseuratkin kehittää toimintaansa Suomen ja koko kansan kunniaksi.

Mielelläni kehoittaisin Suomesta tänne vieraille veräjille siirtyneitä suomalaisia naisia enemmän tutustumaan Kalevan Naisten toimintaan ja heidän "tupiensa" seinien sisällä suojansa saamaan.

Lyyli Kallila.

Suomalaiset Laulu Veikot
Chicago III.

1914 1919

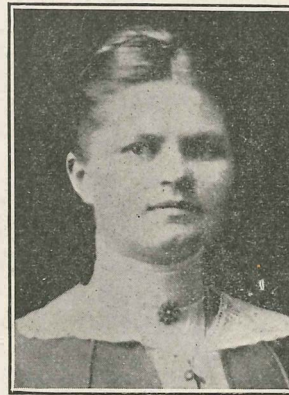

Amerikan Suomi synoodin kristillisestä nuorisyöstä

KRISTILLISTÄ nuorisotyötä on Amerikan suomalaisten keskuudessa tehty tavallaan niinkauan kuin seurakuntiakin on ollut olemassa, siis noin 30 vuotta. Seurakuntien pyhäkoulut, rippikoulut, iltamat ja juhlat ovat aluksi olleet ne muodot, joiden kautta on tultu kosketuksiin nuorison kanssa. Ja totuuden mukaan täytyy sanoa, että monin seuduin kuten Brooklynissä, New Yorkissa ja Harlemissa, N. Y., Salemmissä, Mass., Clevelandissa, Ohio ja San Franciscossa, Cal., y. m. saattoi matkustaja toistakymmentä vuotta sitten huomata jumalanpalveluksissakin enemmän nuoria kuin vanhoja. Varsinaisia nuorisoyhdistyksiä ei seurakuntatyön alkuaikoina kaivattukaan. Kaikki mahdolliset voimat oli koottava vapaiden luterilaisten seurakuntien kehittämiseen. Sitäpaitsi toimivat niihin aikoihin seurakuntien rinnalla vakavat, kristillismieliset raittiusseurat.

Kun seurakunnalliset olot olivat päässeet enemmän kehittymään, alettiin seurakuntain yhteyteen perustamaan erityisiä nuorten kristillisiä yhdistyksiäkin. Vuonna 1904, jolloin Suomi-Synodissa on jo 70 seurakuntaa, ollen niiden ripilläkäyneiden jäsenten luku 10,000, puhutaan ensi kerran kristillisistä nuorisoyhdistyk-

sistä. Suomi-Synoodin esimiesvainaja, tohtori J. K. Nikander lausuu vuosikertomuksessaan kirkolliskokoukselle v. 1904: "Uutena askeleena seurakuntaimme toiminnassa on huomattava useiden kristillisten nuorisoyhdistysten perustaminen. Kun tarkoitus näillä yhdistyksillä on jalo niin toivokaamme, että niiden alottaminen on Jumalan avulla oleva edistysaskel".

ROUVA ALMA LIPSANEN,
tunnettu puhuja ja toimihenkilö Amerikan suomalaisten keskuudessa.

Toistakymmentä vuotta sitte oli Tyynen valtameren rannalla San Franciscossa ja Eurekassa, Californiassa lämminhenkisiä nuorisoyhdistyksiä. Mainituista yhdistyksistä on tämän kirjoittajalle jäänyt ihania muistoja. San Franciscossa johti nuorten kokousta nuori nainen. Vuorotellen luettiin Raamattua, laulettiin, soitettiin, puhuttiin ja rukouttiin. Allemerkitty oli sitä ennen pari viikkoa yksi-

nänsä saanut kulkea Wyomingin kaivantoseuduilla, joissa monin seuduin kansalaiset lakki päässä ja kiroten söivät ateriansa. Muu elämä oli sen mukaista. Teki virkistävän vaikutuksen saada hetkenkään viettää Jeesukseen uskovien nuorten parissa. Erie järven etelärannalla olevissa suurissa seurakunnissa Fairport Harborissa ja Ashtabula Harborissa, Ohio, toimivat myöskin jo silloin kristilliset nuorisoyhdistykset. Kirkkokunnan tilaston mukaan oli v. 1908 kaikkiaan jo 9 yhdistystä kuuluen niihin 400 jäsentä.

Tämän jälkeen näyttää harrastus kristilliseen nuorisotyöhön seurakunnissa yhä kasvavan. Muistuu mieleen sekin aika, jolloin Ishpemingissä, Mich., v. 1909 puuhattiin nuorisoyhdistystä. Seurakunnassa oli jo paljon tässä maassa syntyneitä nuorisoa. Mutta aatteellisuus ei ollut heidän vahvin puolensa. Tanssit ja muut huvitukset tahtoivat viedä nuorison kokonaan mukaansa. Seurakuntaan oli tullut uusi pastori. Hän kaikesta päättäen aikoi saada aikaan vallankumouksen seurakunnan hengellisessä tilassa. Nuorisoyhdistys oli perustettava. Kirkossa siitä keskusteltiin. Useita nuoria oli tullut kirkkoon. Mutta nuorten enemmistö suositteli jonkunmoista vapaamielistä, puolikristillistä hommaa. Mukana olleet vanhemmat seurakuntalaiset asian kumminkin ratkaisivat. Yhdistys perustettiin, mutta nuorten enemmistö jäi siitä pois. Kokousten ohjelma oli puhtaasti hengellinen. Usein kokoonnuimme vä-

hin vain. Sikäli kuin Jumalan sana sai sydämiä lämmittää kasvoi joukko ja selvästi huomattiin, että oitiin alettu oikein. Nykyään on mainitussa seurakunnassa runsaasti nuoria seurakunnan ja nuorisoyhdistyksen jäseniä.

Samoihin aikoihin syntyy uusia yhdistyksiä muuallakin. Vuonna 1912 on jo 17 yhdistystä, joiden jäsenluku on 1169. Seuraavat numerot osoittavat mitenkä sittemmin on yhä uusia yhdistyksiä perustettu, ja uusia nuoria liittynyt kristillisiin nuorisoyhdistyksiin.

V. 1915	yhdistyksiä	25	jäseniä	1500
1916	"	38	"	1794
1917	"	44	"	2088
1918	"	49	"	2301
1919	"	52	"	2678

On siinä varmaankin monen Suomen äidin rukousten lapsi, lapsi, joka lähti kotoaan aikoen niin kauaksi, ettei kaikukaan tietäisi kertoa hänen elämästään, mutta jonka Jumalan hyvyys löysi vieraallakin maalla. Yhtäpaljon, varsinkin viimeisinä vuosina liittyneistä, on Amerikassa syntynyttä nuorisoa. Heidän varassahan lepääkin kristillisen työn tulevaisuus Amerikan suomalaisten keskuudessa. Tosin Suomesta vieläkin tulee tänne siirtolaisnuorisoa. Harvat kuitenkin heistä, varsinkin miehistä, liittyvät kristillisiin yhdistyksiin. Enemmistö heistä on kristillisen uskon kieltäjä. Millaisen kuvan antavatkaan kotimaan kirkko ja Suomen kodit itsestään sen nuorison kautta, joka viimeisenä kym-

menenä vuonna on sieltä Amerikkaan tulleet!

Kirkkokuntamme nuorisotyön tarkoitus ja tavat ilmenevät lyhyimmin sanottuna seuraavista Ohio—Pennsylvanian piirikuntaliiton sääntöpykälästä:

2 pyk. Tämän liiton tunnustuksena ja toiminnan ohjeena tulee olla Jumalan sana ja ev. luth. kirkon tunnustuskirjat.

N. K. Y:n ORKESTERI MONESSENISSA, PA.

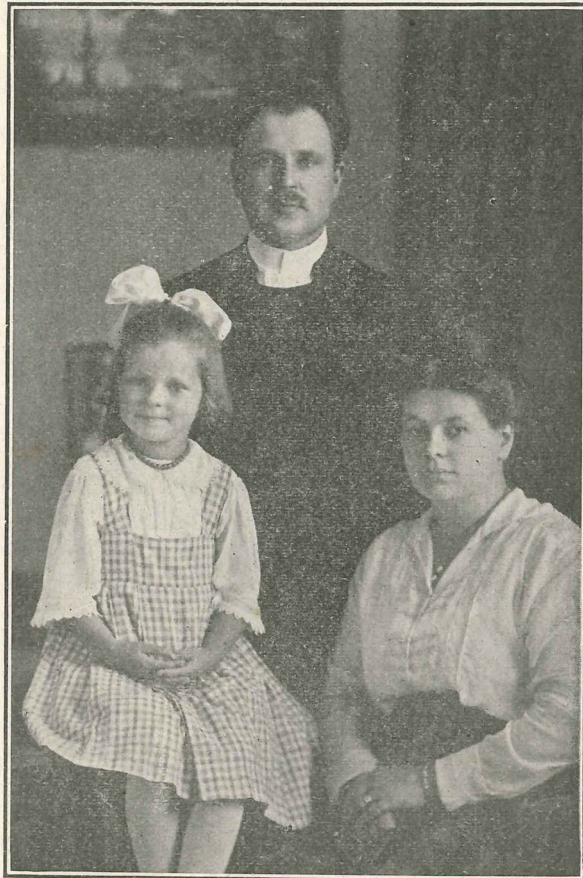
3 pyk. Liiton tarkoituksena on: 1) kirkastaa Kristusta nuorille, 2) edistää hengellistä elämää heidän keskuudessaan, 3) kehittää seurakuntatietoisuutta nuorisossa, 4) kiinnittää heitä ev. lut. kirkkoon sekä 5) olla yhdyssiteenä Liitton kuuluville yhdistyksille

ja antaa niille tukea ja virikettä paikallisissa harrastuksissaan.

4 pyk. Tarkoituksensa toteuttamiseksi Liitto 1) panee toimeen hengellisiä nuorisouhla, 2) toimittaa juhla-julkaisuja, 3) lähettää kiertäviä puhujia, 4) levittää Raamattuja ja hengellistä nuorisokirjallisuutta sekä 5) käyttää muita yhteisten kokousten hyväksymiä toimintamuotoja.

Yleensä käy yhdistysten toiminta edelläviitattuun suuntaan. Työ on siis seurakunnallista ilman puolueleimaa. Ainoastaan muutamissa Itä-Amerikan yhdistyksissä on suuntahenki vaivaamassa. Esimerkkinä siitä kerrottiin lehdissä hiljan, mitenkä erään nuorisoliiton johtokunta on poistanut liiton kirjastosta arkkipiispa Johansonin kirjoittamat kirjat, ne kun eivät muka johda nuorisoa taivaaseen. Tällainen ajatus ei ole syntynyt täällä syntyneen nuorison mielessä, vaan se on importeerattua tavaraa. Hartaasti täällä useimmat toivomme, ettei vastedes kukaan Suomesta tullut yrittäisi sitoa Amerikan suomalaisen nuorison sielujen autuutta siihen tai tähän Suomen kirkon puoluesuuntaan.

Jo parina vuonna on Suomi-Synodin kirkolliskokouksissa keskusteltu suomalaisen koko Amerikkaa käsittävän seurakunnallisen nuorisoliiton perustamisesta. Suomi-Synodin seurakunnat ovat ryhmittyneet conferenssiin eli piirikuntiin. Siitä seuraa, että nuorisoin samoin muodostaa piirikuntaliittoja, jotka sitten vähitellen muodostavat koko kirkkokuntaa käsittävän

PAST. ALVAR RAUTALAHTI PERHEINEEN

Suomi Synoodin esimies, "Nuorten Ystävän" toimitus-
sihteeri ja innokas nuorisotyön tekijä.

liiton. Piirikuntaliittoja on jo 2 nim. Itä-Amerikan ja Ohio-Pa. liitot. Michiganissa parhaillaan järjestetään liittoa.

Yhteistoimintaakin siis on olemassa. Paitsi yhdistysten vuosijuhlia, joihin kokoontuu nuorisoa useammista eri yh-

distyksistä, ovat piirikunnittain järjestetyt nuorten kristilliset kesäjuhlat suosittuja. Ne ovat samalla kristillisiä laulu- ja soittojuhlia. Idän nuorison juhliin 1919 otti osaa kokonaista 8 laulukuo- roa ja v. 1918 oli Ohio-Pa. nuorten juhlilla 4 kuoroa. Laulukuo- roja on kirkkokunnan tilaston mu- kaan kaikkiaan 39 ja kirkko-orkeste- reja kymmenkunta.

Yhdyssiteenä nuorison kesken on vielä mainittava Nuorten Ystävä, joka alkoi ilmestymään v. 1915. Se on Suo- messa ilmestyvää Elämän Kevättä muistuttava hengellinen kuukausilehti. Nuorten Ystävän toimitukseen kuuluu useita pappeja, mutta silloin tällöin näkee siinä nuorisonkin kynän tuotteita.

Amerikan suomalaiseen nuorisotyö- hönkin sopivat Jeesuksen sanat: "Eloa on paljo, mutta työmiehiä vähä, ru- koilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa". Tulevaisuutemme tässä maassa lepää- kin nuorison varassa. Ja mikä on e- nemmän: Amerikan suomalaisten nuorten sielut ovat verellä ostettuina kalliit Jumalalle. Jumalan he ovat jo kasteen perustuksella. Pyhä sana on tehtävä heille tutuksi. Se on seura- kunnan kallis velvollisuus ja etuoikeus. Suomen kristittyjen, vanhojen ja nuorten, pyhä velvollisuus on ru- koilla Amerikan suomalaisen seura- kunnallisen nuorisotyönkin puolesta. Rukouksen silta Suomen ja Amerikan välillä on toki jo valmis. Se on auki taivaan kautta Jesuksen nimessä. Ta-

paammeko toisemme rukouksen sil- lalla?

Rakkaudella tervehtien ystäviä Suo- messa.

Alma Lipsanen.

Fairport, Ohio, helmik. 25 p. 1920.

Sibeliusta kuulemassa

.. (Bostonissa tammik. 12 p. 1918) ..

SUNNUNTAINA t. k. 7 päivä sain lukea Bostonin lehdistä suurilla kirjaimilla painettuna: "Hear Sibelius Music at the Symphony". — Nyt, jos koskaan täytyy minunkin käyttää tilaisuutta hyväkseni kuullak- seni Sibeliuksen maailmanmaineen saavuttaneet sävellykset: "Pohjolan tytär", "Aallottaret", "Yö-ratsastus", ja "Auringonnousu".

Näitä Sibeliuksen sävellyksiä ei vie- lä koskaan ennen oltu Bostonissa esi- tetty, joten sai heti etukäteen arvata, että lipuilla tulee olemaan suuri ky- syntä. Sitäpaitsi mainittiin samaisen otsikon alla olevassa kirjoituksessa, että orkesterin johtaja, tohtori Karl Muck, on erikoisesti järjestänyt tämän ohjelman koko soittokauden huippu-

kohdaksi. Ennestäänkin jo tiesin, että jos lipun oston jättää viime tinkaankin silloin, kun esitetään Sibeliuksen musiikkia, niin voi helposti jäädä ovien ulkopuolelle. Kerran on minulle käynyt niin. päätin siis nyt pitää varani.

Maanantaina oli yhtä ja toista kiirettä. joten silloin en kerinnyt mennä kysymään pääsylippua. Tuli tiistai ja silloin läksin asialleni. Saavuttuani lippuluukulle pyysin kaikella kohteliaisuudella lippua Symphoni Orkesterin perjantai-illan konserttiin. Kuinka ällistyinkään, kun lipunmyyjä sanoi: "Kaikki on myöty loppuun". Konsertti vasta perjantaina ja nyt jo viikon alussa kaikki liput myyty loppuun! Kuitenkin minulle tuli pelastus, sillä lauantai-iltana antoi orkesteri vielä toisen konsertin samalla ohjelmalla, mutta ei senkään konsertin lippuvastasto ollut enää suuren suuri, koska en saanut kahta dollaria halvempaa lippua. Olisin kyllä mielelläni maksanut vaikka kolmekin dollaria, kunhan vain lipun sain. Tyytyväisin mielin lähdin astuskelemaan Huntington A:lle saadakseni katuvaunun Park Streetille menevään tunneliin.

Vihdoinkin valkeni konserttipäivä, jota olin suurella uteliaisuudella odottanut. Hyvissä ajoin koetin varata itseni perille, etten suinkaan myöhästäisi. Suuri juhlasali kuhisi kuitenkin jo yleisöä täynnä kuten muurahaiskeko, kukin etsien paikkojaan. Ohjaajan avulla löysin hyvin paikkani. Se olikin mainio paikka: 11 tuolirivi keskellä salia, joten siitä oli mainio sekä

nähdä, että kuulla ja tehdä muitakin havainnoita. Kuuluu vihdoinkin valtavan kätten taputus. Tohtori Muck astuu juhlassa paikalleen ottaen tahtipuikon ja kumartaa yleisölle. "Pohjolan tytär" on ensimmäinen ohjelma-numero. Niinkuin jokainen suomalainen hyvin tietää, on tämä Kalevala-aiheinen sävellys. Ohjelmavihkoon on painettu noin 12 sivua käsittävä selostus "Pohjolan tyttären" synnystä, koska se on ensikerran esitetty sekä samalla laaja selostus Suomen kansan eepoksesta, Kalevalasta, m. m. oli lainattu pitkiä pätkiä Kalevalasta, jotka kuvasivat Sibeliuksen sävellyksen alkuperäistä aihetta. Suurella nautinnolla suomalainen kaikkea tuota luki tuhatlukuisen amerikalaisen yleisön keskuudessa ja tunsii iloa rinnassaan saada kunnian kuulua tuon lualajakansan joukkoon, jolle Luoja on lahjoittanut moisia sävelmestareita. Ajatus hiipi hiljaa mieleen: Jos koskaan ennen ette ole Suomesta kuulleet, niin nyt ainakin Sibelius suomalaisena puhuu teille sävelissä ja saattahan sitäpaitsi omalla kielellänne lukea osia suomenkansan hengentuotteesta, Kalevalasta.

Tietenkään en minä tavallisena kuolevaisena voi mennä arvostelemaan tämän sävellyksen rakennetta ja taiteellista kokoonpanoa, mutta sen voin ainakin sanoa, mitä tunsin ja millainen sen vaikutus oli tuhatlukuisen kuulia kuntaan. Heti ensimmäisistä soinnuista alkaen oli kuuliakunta hypnoottisella tarkkuudella mukana. Ja kappaleen

loppuosassa, jossa esitys heikkenee ikäänkuin hiljaiseksi kuiskailuksi, ei tuon monituhatlukuisen kuuliakunnan joukosta kuulu hiiskahdustakaan. Kun viimeinen vieno sävel kuin Pohjolan tytär ainakin, oli häipynyt juhlasalissa kuulumattomiin, silloin kuuliakunta puhkesi myrskyisiin suosionosoituksiin. Mitähän tuo yleisö olisi tehnyt-kään, jos itse Sibelius olisi tahtipuikko kädessä kumartanut kiitokseksi heidän suosionosoituksistaan?

"The Oceanides" eli Aallottaret oli ohjelman toisena numerona. Se on jotain yli-inhimillistä hetkessä käsittää tavallisen ihmisen. Tämä kappale on ensimmäisen kerran esitetty Norfolkissa, Conn., kesäk. 4 p. 1914 Sibeliuksen itsensä johtamana. Sibelius saapui silloin tähän maahan Mr. Carl Stoeckel'in kutsumana ja johti samassa tilaisuudessa kahdeksan muuta sävellystään. Aallottaret oli vartavasten juuri tähän tilaisuuteen valmistettu. Tätä Sibeliuksen mestarisävellystä ovat Amerikassa esittäneet m. m.: "The Cincinnati Symphony Orchestra" Cincinnati marraskuun 12 ja 13 p. 1915, "The Philharmonic Society of New York" joulukuun 9—10 päivä New Yorkissa, "The Chicago Symphony Orchestra" tammik. 20—29 p. 1916 Chicagossa, sekä nyt "The Boston Symphony Orchestra" Bostonissa. — Bostonin orkesteria pidetään Amerikan parhaimpana ja toht. Karl Muck'ia etevimpänä johtajana ja erikoisesti Sibeliuksen musiikin tuntiana, sillä hän on Sibeliuksen kanssa samoihin aikoi-

hin opiskellut Berlinissä. Voimme siis olla vakuutettuja siitä, että "Aallottaret" saivat tällä kertaa parhaimman tulkinnan, mitä Amerikassa voidaan sille antaa. Todellakin täytyy tunnustaa, että kappale oli paikoin tärisyttävän voimakas. Monien kuuliain kasvoilla kuvastui oikein kauhunieme. Demonisten voimien myllerrys ja vihlovat valitushuudot panevat heikkohermoisen värisemään. Ristiriitaisilta ja sanoisinko epäsointuisilta siinä sävelet monin paikoin tuntuvat, mutta sävellys päättyy kuitenkin heleän kirkkaaseen loppusointuun, joten kuulija ikäänkuin helpotuksesta huoahtaa. Sibeliuksen suuruus lieneekin juuri siinä omaperäisessä taidossa, että hän osaa synnyttää taitavasti ennen kuulumattomia ääniä musiikin valtakunnassa, jotka tottumattomista voivat tuntua mitä kauheimmilta epäsoinnuilta, mutta musiikin lakien tuntia ihailee sitä mestarillista taitoa, millä säveltäjä sisäiset näkemyksensä tulkitsee. Jokaisen Amerikan suomalaisen pitäisi saada omin korvin kuulla esitettävän Aallottaret jonkun tunnetun orkesterin soittamana.

Jos ohjelman alkuosassa tunkeutui kuulijan korvaan synkkiä ääniä, niin oli ohjelman loppuosa taasen meritarillinen näyte sävelien kirkkaista soinnuista. Kuvasihan viimeinen sävellys auringonnousua Pohjolassa. Todellakin siinä äänet hienosti väreilivät kuin aamutuulen hiljaa vedenpinnalla karehtiessa Pohjolan aamuauringon niitä kirkastaessa ensimmäisillä säteil-

lään. Siinä soi Pohjolan kesäaamun kuulakas kirkkaus, jonka muuttolintujen tuhataaninen kuoro niin tenhoisaksi tekee. — Ohjelman ensimmäinen osa oli päätynyt, mutta minkä suosionosoitusmyrskyn se kuulijakunnassa synnyttikään! — Yhä uudelleen ja uudelleen vaadittiin huumaavilla kätten-

JEAN SIBELIUS

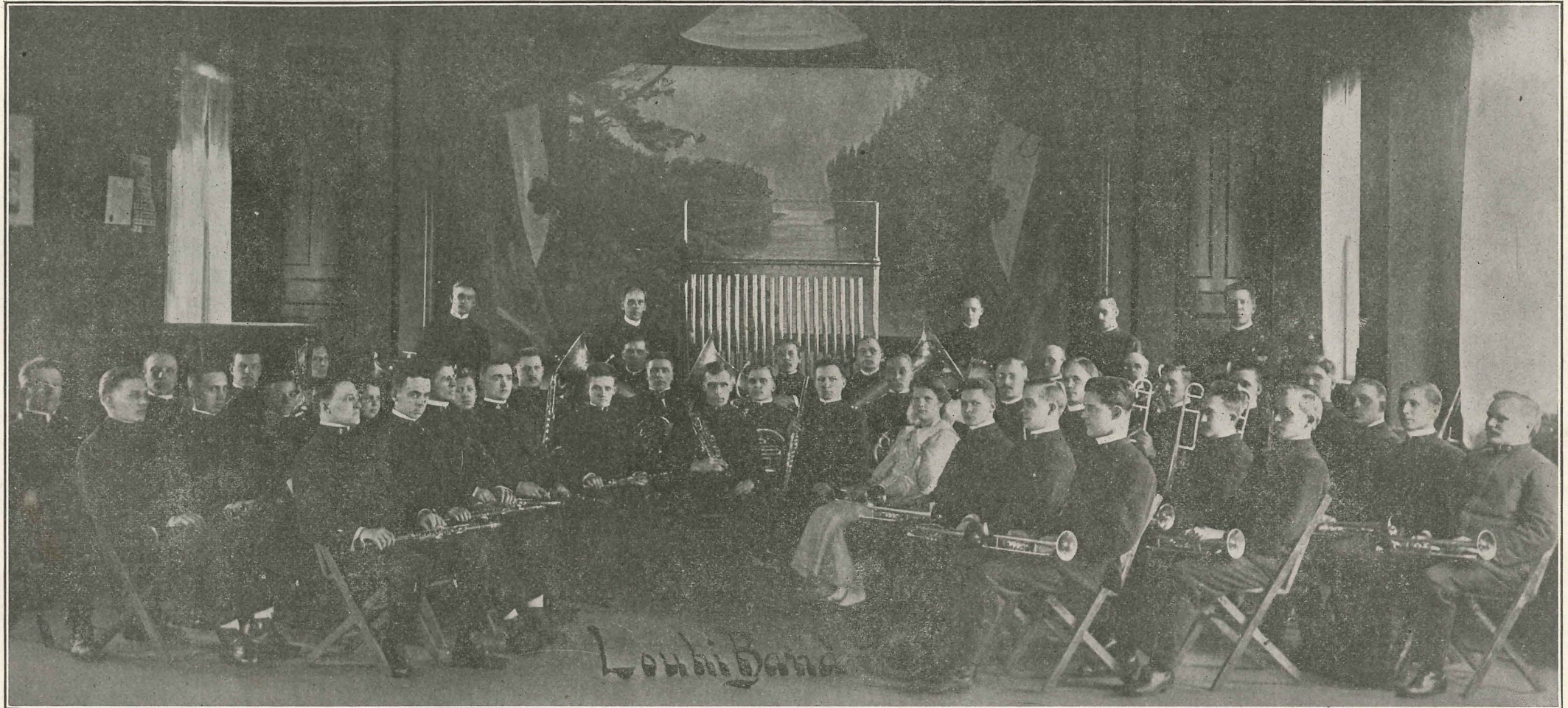
taputuksilla esiin tohtori K. Muck. Kuulijakunnan suosionosoitukset eivät päättäneet ennenkuin koko orkesteri johtajan viittauksesta nousi seisolleen kuulijakunnan vilkkaasti soittaessa suosiotaan. — Mitä tunsin-

kaan tällä hetkellä mielessäni! Kenties minä olen ainoa muukalainen Bostonissa, joka tänä iltana olen kuulemassa suurimman kotimaisen mestarimme sävellyksiä? (Jälestäpäin kuulin, että siellä oli paljon muitakin suomalaisia, jotka varmaan tunsivat samaa, mitä minäkin).

Tunsin iloa siitä, että noiden sävelien luoja ja mestari oli suomalainen, joka "Amerikalaisen sivistyksen sydämessä" haastoi sävelien kielellä "mitä pienikin voi, kun se suuria unelmoi". Sävelissä puhui suurmaailmalle Pohjolan sävelmestari, Jean Sibelius, Suomen puolesta ja siksi juuri pitäisi tuon nimen olla kyllin suuri koamaan kaikki Amerikan suomalaisten soitannolliset voimat Sibelius-nimen ympärille. Kiitollisina ottaa heidät vastaan Amerikan suomalainen musiikkiyhdistys SIBELIUS SEURA.

Yrjö Joki.

SOITTOKUNTA LOUHI HARJOITUSHUONEESSAAN RAITTIUSSEURA "VOITON LIPUN JUHLASALISSA.
MONESSENISSA, PA.

Kotka

Iso kotka ui ulappaa ilmojen
ja pilvien reunoja liiti.
Se katseli seutua mahtavaa
ja vesien välkettä hohtavaa,
kun yhäti ylemmä kiiti.

Oli silmissä ylpeä loiste niin,
ja valloin voimansa tuntui.
Kun suihkasi siivet käänteissään,
niin untuvat vaihteli väriään
ja pilvien reunamat runtui.

“Oi, kuinka ne saattavat alati noin
iät viihtyä pihatolla
ja tyytyä pieneen piiriinsä
ja lehtoon ja hakaan ja viiriinsä,
pyhät nukkua nurmikolla!

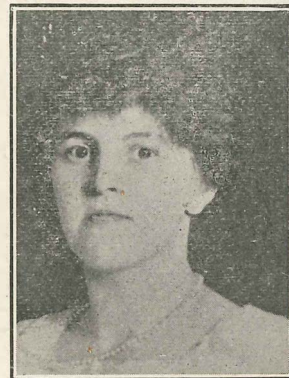
“Minä ilmojen ulapat liitelen,
Yhä silmäni kauemman palaa.
En tyydy ma lahteen rauhaisaan,
en pieneen elämän katkelmaan,
joka onnea armoin valaa.

“Minä lennän min siipeni kannattaa
ja katselen merta ja maata
ja kuuntelen luonnon laulua näin,
yhä etsin yhteyttä sävelmäin,
yhä kiidän, en uinua saata.

“Sinitaivas ylläni kaareltaa,
tuhattoiveita tuulokset jakaa.
En kiihkojen kinaan puuttua voi
Minun henkeni sointuja halavoi
ikisuurien aatosten takaa”.

Eetu Aalttio.

ORVOKKEJA

EVI NURMI, Weirtonista, W. Va.

(Tunnelma Suomelle)

Kasvoi puutarhan penkereellä kau-
niita syväsilmaisä, samettipintaisia
orvokkeja. Lähelle — hyvin lähelle
toisiaan olivat painuneet —.

Hyväili tumma orvokki vaalean peh-
meää poskea; kääntyi toisten kukkas-
ten puoleen, sanoi:

“Näin on hyvä — yhdessä elämme,
yhdessä kuolemme, yhdessä maa-emon
käskyn täytämme — ihmisen silmää
ilahutamme, hänen kauneuskaipuu-
taan tyydytämme. Emme yksilöinä mi-
tään voisi, mutta täten ryhmitettyinä
yhteen ihanaan kokonaisuuteen”.

Tumma orvokki puhui edelleen, ja

kaikki toiset nyökkäsivät hyväksyvästi
paitään — niin, kaikki muut paitsi se
yksi pieni orvokki joka kasvoi loitolla
muista, ihan penkereen juurella. Or-
vokki orvokkien joukossa! Hän loi a-
ran katseen siskojen puoleen — huo-
kasi. Mutta toiset häntä paheksuen
katselivat. Painoi päänsä alas pieni
yksinäinen kukkanen ja itki. —

Käveli pitkin puutarhan polkua ih-
minen — nainen. Oli silmä alas luotu,
mieli alakuloinen. Pysähtyi, istahti or-
vokkien luo, ajatuksiinsa vaipui. Kyy-
nel poskelle vierähti.

Havahtui itkevä orvokki — ihmistä
oudoksuen katseli. Samassa tuli vieno
kevätuuli — kietoi kätensä orvokin
kaulaan, poskea hyväili, kyyneleen kui-
vasi. Ilostui siitä orvokki — oman hai-
kean surunsa unohti. Kysyi tuulelta:

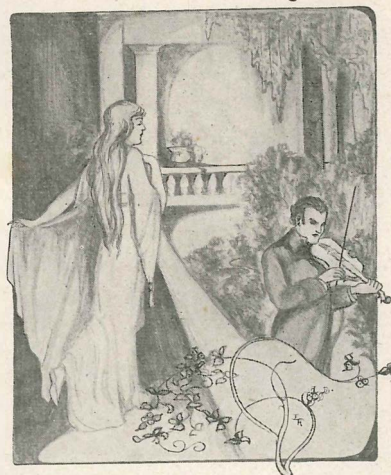
— “Miksi itkee ihminen”?

— “Itkee samaa mitä äsken itse it-
kit — orvokki on hänkin”.

Ja tuuli kertoi orvokille naisesta,
lapsuuden kodistaan kaukaisessa Poh-
jolassa — sinisalo Suomesta jota nai-
nen ikävöiden muisteli. Vertasi naista
orvokkiin itseensä jonka kohtalo oli is-
tuttanut erilleen siskoistaan elämään.

Niin, tätä samaa aatteli nyt nainen.
Niin oli joutunut vieraaseen maape-
rään vaikka sydän suli kaihosta koti-
maahan. Vieraan maan lapsi-puolena
eleli — toki hyvän kohtelun sai, ja sii-
tä kiitollinen kasvatus-äidilleen oli.
Palkita tahtoi hyvyyden — palvella ja
kunnioittaa. Kiintynytkin oli uuteen
äitiin — rakastikin — mutta kustan-
nuksellako Suomi-äidin?

Oliko niin? Niin ainakin luulivat — Oli aamulla kirjeen saanut kotimaasta, ja se oli suruisat tunnelmat elvyttänyt. Rivien takaa ja välistä oli nuhteen lukenut: "Miksi hyljäsit Suomen — vieraille maalle parhaimman ikäsi, parhaimmat voimat annoit, sille työsi hedelmät uhraat, sille henkesi aarteet kannat. Kova on kilvoitus kotimaan kunnian kohottamisessa, sen kukkana kauniina kansojen toisten joukossa kasvattamisessa. Et ole mukana sinä — syrjään loittonit, merten taa pakenit — heimosi hylkäsit".

— "Näinkö olen tehnyt?" kysyy itseltään nainen. Vastaa sielun sisimmästä ääni:

— "Jätit, se on totta. Miksi jätit? — Niin, sehän ei kuulu tähän — olipahan syy sinulla — niinkuin monella muulla. Kohtalotar kai lankasi siten kutoi — kutoi kuvion elämäsi kankaalle — sitä pakoon lähdit. Asetuit

meren taa. Kohtalotar taas kuvion kutoi — kutoi elämäsi kankaaseen kiinni — et enää paeta jaksanut. Takaisin toivoit synnyinmaahan. Kohtalotar kahlehtinut oli uuteen kotiin. Tänne jäit — niinkuin moni muu — Sydäntä usein haikea ikävä kalvoi. Sä syntymämaalle surun alttarilla suitsutit. Ja mitä alttarille asetit — minkä uhriksi tarjosit? Niin, sitä hän eivät tienneet — ei ainakaan muut kuin kaltaisesi. — Itse tiesit. Parhaimman Suomelle säästit — kauneimpasi Suomi-äidillesi omistit. Milloin kauniin

sanan lausuit, sen suomalaisena lausuit — milloin työn kauniin teit, sen suomalaisena teit. Näki kuntosi vieras kansa. Sanoi: "tuollainen on suomalainen"!

Heräsi mietteistään nainen, yksinäiseen orvokkiin katse osui. Nyökkäsi ystävällisesti päätään pieni kukkanen.

— "Orvokki, orvokki", kuiskasi nainen. Taasen mietteisiin vaipui, tuntoaan tutkiskeli. Isänmaallisuus, suomalaisuus, heimoushenki. Näitä aateli, ja näille valan pyhän vannoi — lupasi vaalia, palvella ja pyhittää.

ILTAKOULU DULUTHISSA, MINN.

Mutta varoitti ääni sisäinen, ja nainen totuuden sanoissa huomasi. Näin varoitti:

— “Sä älä isänmaallisuutta väärin käsitä. Ei ole tosirakkaus maahan ja kansaansa kerskuntaa, itsekästä ylpeilemistä eikä karsautta toista kansaa kohtaan. Ei ole se omanvoiton pyyntiä eikä saaliinhimoa. Vielä kerran tulee aika jolloin kansat ovat yhden perheen

RAITTIUSSEURA “KASVI”, FAIRPORT, O.

sovinnollisia jäseniä, mutta se aika on kaukana, hyvin kaukana — ihmisen ajassa laskettuna. Mutta jouduta sinä suomalaisena sen uuden aamun koittoa. Sinulla yksi edellytys on: maasi syrjästä näet. Et itse siinä fyysillisinä osana ole. Rakkautesi maahasi puhdistuu. Et sen suloista nauttia voi, mutta palvella kuitenkin voit. Elä joka päivä elämäsi siten että suomalaisena

Suomen mainetta et häpäise. Auta Suomen kunniaa kohoamaan — auta rakkauden kansaksi nousemaan, että se valmis olisi silloin kun ei ole enään kansoja, vaan yksi rakkauden kansa maan päällä!”

Kirkastui naisen otsa. Pyhä innostus mielen täytti, valtava riemu sielun valtasi.

Orvokki katsoi ja ihmetteli. Värähti

kukka pienoinen — sillä mitä, mitä tulikaan tapahtumaan?

Ojensi kätensä nainen orvokkia kohden. Taittoi, rintaansa painoi. Orvokki kuoleman lähellä tuntee — mutta ilo kukkasen valtaa.

— “Minut valitsi ihminen! Minä ihmistä ilahutin — minäkin!” Sitä hän ihmettelee että hänkin — Pää painuu — lakastuu lehti. Kuolema suutelee

pienoista kukkaa, mutta jos olisi nähnyt ihminen, olisi nähnyt että hymyili kuollessaan orvokki.

Weirton, W. Va., helmik. 5 p. 1920.

Evi Nurmi.

Länteenpäin

Oli rinnassa talven tunne,
isän mökki kun taakse jäi.
Eikä ollut tietoa kunne —
mutta eiköhän länteenpäin?

Sumu kyynelten silmäni peitti
yli lahden vielä kun näin
mökin harjan, mi hyvästit heitti;
kun matkustin länteenpäin.

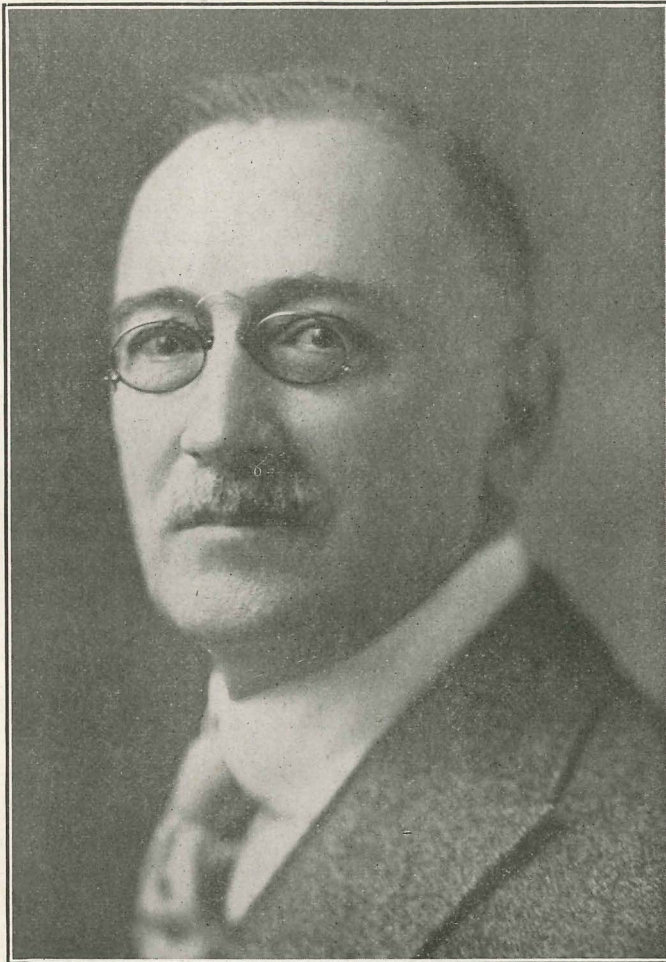
Ja ne kysyivät rakkaat rannat,
kuin siintivät hämärtäin:
Mitä maallesi takaisin annat
kun matkustat länteenpäin?

Ja niin kylmänä usvat häilyi
merilakeain ärjyvään.
Kotijärvet vaan mielessä päilyi,
kun mentiin länteenpäin.

Savupiiput ja korkeat muurit,
niin oudosti painostaa.
Tyly hohde, min lämmöksi luulit
oli “lännen kultalaa”.

Ne rannat, kun nuorena jäivät,
sun muistoja' kirkastaa.
Siellä vietit sä lapsuutes päivät,
niitä muistat kuin unelmaa.

Matti Antila.

PIANISTI HAROLD von MICKVITZ

Synt. Helsingissä 2 p. toukok. v. 1859. Vaikkakin hänen sukunsa polveutuu Saksasta, lukeutuu hän aikansa etevimpien suomalaisten pianistien joukkoon. Jo aivan aikaisin jätti hän Suomen yliopiston antautuakseen kokonaan musiikin alalle. Siinä tarkoituksessa mat-

kusti hän Pietariin, kirjoittautui Pietarin konservatorioon ja opiskeli siellä useita vuosia sellaisten mestarien johdolla kuin Ark. Johanson Brassin sekä Rimsky-Korsakov. V. 1880 siirtyi hän Vieniin, jossa kolmen vuoden ajan opiskeli kuuluisa nLeschetizskyn johdolla. V. 1886 sai hän kutsun Karlsruhen konservatorion ylempien pianoluokkien johtajaksi, josta 1893 siirtyi Wiesbadeniin, samanluontoiseen tehtävään. V. 1897 vastaanotti hän ylijohdon North Texasn konservatoriossa Shermanissa, Texasin valtiossa. Suurta mainetta saavuttaneena opettajana herätti hän kaikkien Amerikan suurempien soitannollisten oppilaitosten halun saada hänet haltuunsa ja vihdoin v. 1905 onnistui Bush Temple of Music laitos Chicagossa, Ill., saamaan hänet pianoluokkiensa ylijohdajaksi. Mutta se texasilainen oppilaitos, johon hän monivuotisella työllään oli painanut oman, persoonallisen leimansa, ei häipynyt hänen mielestään, vaan kyti hänessä alati sisäinen halu palata jälleen sinne, jatkaakseen siellä sitä työtä, jonka luoja hän tiesi olevansa. Siispä, noin vuosi sitten, siirtyi hän takaisin Shermaniin, jossa hän on entisessä toimessaan.

Paitsi sitä, että hän on mainehikas pianisti ja opettaja, on hän myöskin saavuttanut suurta mainetta pianomusiikin säveltäjänä. Harald von Mickwitz on siis edustanut suomalaisuutta Amerikan johtavissa musiikkikeskuksissa jo ummelleen 20 vuotta.

Pikapiireelmiä Sibeliuksen seurasta

VAIKKAKIN Väinölän lapset ovat hajaantuneet kuten tuulispään hapsot, ovat he sentään vieneet mukanaan jotain perintöä yhteisestä synnyinkodistaan. Luontainen laulun ja soiton rakkaus elää suomalaisten sydämissä vierasten kansallisuuksienkin keskuudessa, puhjetakseen esiin sopivan tilaisuuden tullen. Vaihtelevien olosuhteiden vallitessa he ovat muistaneet runoilijan sanoja: *“Murhees’ ilossakin kuule Suomen laulua”*.

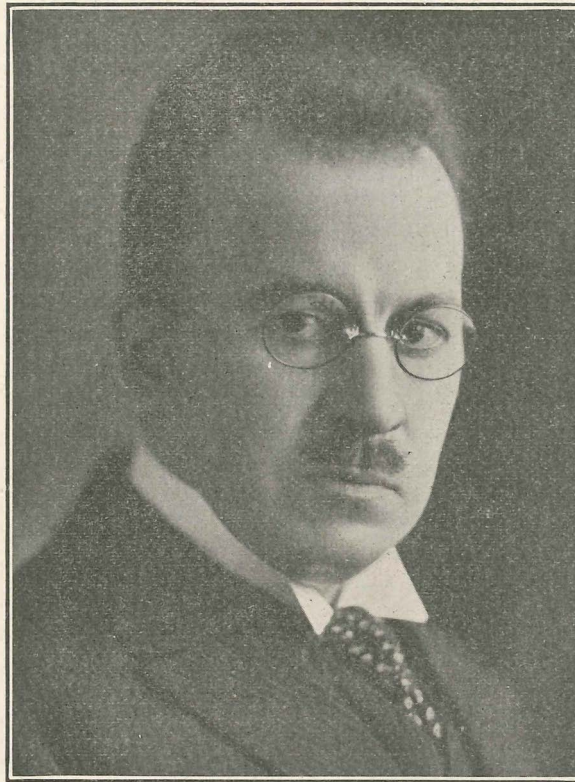
Nekin heimomme sirpaleet, jotka muukalaisen sorron painostamina tai jostain muista vaikutteista ovat jättäneet kauniin Suomen kotoiset konnut, etsiäkseen itselleen turvaisaa asuntoa Amerikan suuren tasavallan siipien suojassa, eivät ole unohtaneet ottaa mukaansa Väinön kuulua kannelta. Siitä on parhaana todistuksena ne monet laulukorot, soittokunnat, orkesterit ja musiikkiliitot, joiden lukumäärä lasketaan jo nykyisin sadoissa. Kaikkien näiden synnyttävänä voimana on ollut rakkaus kotiperintöön, suomalaiseen musiikkiin. Näihin saak-

ka on tosin tyydytty elelemään vanhoilla kotoisilla muistoilla koettamatta pyrkiä omintakeisuuteen ja viime aikaisen suomalaisen musiikin tuntemiseen. Meillä ei ole ollut mitään yhdistävää sidettä soitannollisten voimien kesken omassa keskuudessamme, vielä vähemmin Suomeen saakka ulottuvaa. Ne musiikkiliitot, joita tähän mennessä on syntynyt, ovat vain tarkoitettut pitämään yllä paikkakunnallista musiikin harrastusta.

Poikkeuksen tässä suhteessa tekee joitakin vuosia sitten Amerikan suomalaisten keskuuteen perustettu musiikkijärjestö *Sibelius-seura*. Tarkoituksemme on piirrellä siitä joitakin ääriivoja, että nekin henkilöt, jotka Sibelius-Seuraa eivät entuudestaan tunne, saisivat siitä jonkinlaisen kuvan.

* * *

Sibelius-Seura ei ole vielä ijältään varsin vanha. Lapsihan se oikeastaan vielä onkin, sillä se on syntynyt heinäkuun 18 päivä v. 1915. Silloin oli kokoontunut joukko suomalaisen musiikin ystäviä Monessenin pienessä vuoristokaupungissa erään kansalaisemme pihamaalle, keskustelemaan keinoista, kuinka päästäisiin läheisempään vuorovaikutukseen Amerikan suomalaisten ja Suomessa olevien soitannollisten voimien kesken. Tämä keskustelu päättyi tulokseen, että on kiireellisesti perustettava koko maata käsittävä musikaalinen järjestö, jolle aluksi annettiin nimi "Finnish-American Musical Club". Tosin oltiin jo selvillä siitä, ettei tämä muukalainen ni-

TOHTORY HENRY HOLM

Suomalaisen sairaalan omistaja Ishpemingissä, Mich. Yliääkäri ja kirurgi. Syntynyt Oulussa 1882. Käytyään siellä lyseon tuli ylioppilaaksi v. 1901. Opiskeli Helsingin yliopistossa 1901—1905. Arvannestorettelöiden takia muutti Amerikkaan ja suoritti lääkäritutkinnon Chicagon yliopistossa v. 1908. Toiminut menestyksellä lääkärinä, oli sota-aikana kutsuntalautakunnan jäsenenä. Kuuluu myöskin "Miners National Bank'in" johtokuntaan. Kalevan pyrintöjen harrastaja. Naimisissa vuodesta 1908 laulajatar Annie Hindessonin kanssa Helsingistä.

mi jää pysyväisesti olemaan, mutta täytyihän tuo äskensyntynyt jollakin nimellä ristiä, että voitaisiin siitä julkisuudessa puhua sekä edelleen kehittää ja kasvattaa sitä.

Samassa tilaisuudessa valittiin myöskin toimikunta laatimaan sääntöehdotelmaa, joka myöhemmin muutamilla muutoksilla yksimielisesti hyväksyttiin. Koska Sibelius-seuran synnyn syyt ja tarkoituksetperät lausutaan satuvain sanoin säännöissä ilmi, niin saakoon tuo kohta tulla tämän kirjoitelman yhteydessä julkisuuteen. Se kuuluu seuraavasti: "Tämän seuran tarkoitus on tehdä musikaalista kasvatus-työtä Amerikan suomalaisten keskuudessa mahdollisimman laajalti; hoidota nousevia suomalaisia musikaalisia voimia auttaen heidän kehitystään mikäli mahdollista, kustantaa suomalaisten säveltäjien instrumenttisekä kuorosävellyksiä; koettaa kirjevaihdon avulla y. m. keinoilla päästä vuorovaikutuksen kotimaisten soitannollisten seurojen kanssa; hankkia tietoonsa, sekä soittokuntien ja kuorojen käytettäväksi toimittaa mahdollisimman tarkkaan kotimaisten mestariemme viimeisimpiä tuotteita; koettaa etsiä, koota ja kustantaa Amerikassa asuvien heimolaistemme sävellyksiä; sekä järjestää ja toimeenpanna suuria kansallisia laulu- ja soittoretkeä".

Kuten edellisestä on käynyt selville, eivät tämän seuran perustajat kohta uskaltaneet antaa tälle vaatimattomalle alulle maailman maineen saavuttaneen säveltäjäkuninkamme kun-

niakasta nimeä, sentähden se ristitiin aluksi tällä muukalaisella nimellä. Kohta kuitenkin käännyttiin kirjelmällä suomalaisen sävelmestarin, Jean Sibeliuksen puoleen pyynnöllä saada käyttää hänen jälkinimeään seuramme tittelinä. — Jännittynein mielin jäätiin odottamaan Sibeliuksen vastausta. Monien mieleen hiipi epäily: tokkopa maailman maineen saavuttanut säveltäjä pitää Amerikan suomalaisten harrastuksia sen arvoina, että luovuttaisi nimensä käyttöoikeuden heidän keskuudessaan perustetulle järjestölle. Tiedettiin jo entuudestaan, mitä Suomessa yleensä ajatellaan Amerikan suomalaisista, mutta tuo yleinen ajatuskanta ei näy vaikuttaneen kuuluisaan säveltäjämme, Jean Sibeliuksen, koskapa häneltä pikapuoliin saapui kohtelias kirje, jossa hän ilmoittaa mielihyvin suostuvansa hänelle osoitettuun pyyntöön ja toivottaa sydämellistä menestystä Amerikan suomalaisten suurpiirteisille harrastuksille. Sanomattakin lienee selvää, että tämä kirje nostatti yleisen innostuksen laineen koko siirtokansamme sydämissä. Kaikki Amerikan suomalaiset sanomalehdet puhuivat asiasta lämpimiä sanoja, sekä suostuivat julkaisemaan erikoisen Sibeliusnumeron, jossa selostettiin Sibeliusseuran syntyä ja merkitystä siirtokansamme elämään. Tästä hetkestä saakka on rohjettu kutsua tätä musikaalista järjestöä Sibelius-seuraksi ja englanninkielisessä kirjevaihdossa on käytetty nimeä Sibelius Club. Vaikkakin nimi vaihtui, on tarkoitus pysynyt

Soittokunta Louhen mukana Suomi-matkalle tuleva solisti.

TOHTORI OTTO E. PETERSON,

tunnettu suomalainen hammaslääkäri Virginiassa, Minn. Varsinaisen toimensa ohella opiskellut musiikkia. Innokas suomalaisten rientojen edistäjä.

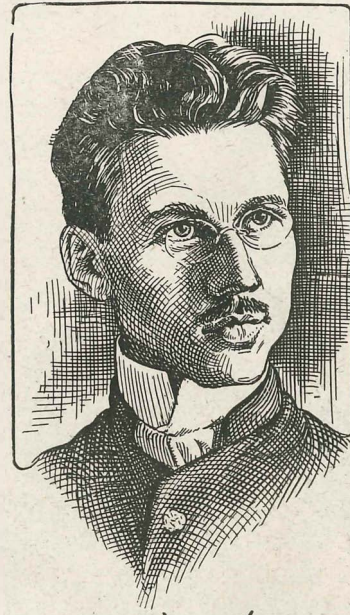
kuitenkin muuttumattomana. Uusi nimi on ollut omiaan tuomaan sellaisen yhdistävän siteen, joka voi koota valtameren tällä ja tuolla puolen olevat suomalaisen musiikin ja heimoushengen ystävät yhdeksi kokonaisuudeksi.

Koska Sibelius-seura alunpitäen ajottiin koko laajaa Amerikan suomalaista asutusta käsittäväksi, niin täytyi sen hallinto ja johto järjestää tätä seikkaa silmälläpitäen. Sääntöjen mukaan valittiin sille 9-henkinen johtokunta eli n. k. Keskushallinto, joka valvoo myöskin kaikkien paikallisseurojen toimintaa. Seura laillistutettiin Pennsylvanian lakien mukaisesti, koska se siinä valtiossa syntyi ja näin ollen Sibelius-seuralla on oikeus antaa paikallisseuroja varten lupakirjoja kaikissa Amerikan eri valtioissa. Jokainen paikallisseura saa vapaasti muodostaa omat sääntönsä ja valita oman johtokuntansa, kunhan vain kaikki käy sopuosinnussa Sibeliusseuran yleisten sääntöjen kanssa. Sibeliusseuran ministerien keskushallintoon valittiin seuraavat henkilöt: puheenjohtajaksi H. Larmi, varapuheenjohtajaksi W. F. Risku, sihteeriksi Yrjö Sjöblom, varasihteeriksi Yrjö Joki, rahastonsihteeriksi K. Palomäki, rahastonhoitajaksi J. Knuuttila, muiksi jäseniksi E. Laakkonen, J. Lammi ja G. E. Wahlström. Keskushallinnon jäsenistö tietenkin vuosien vaihtuessa on aina jossain määrin vaihdellut. Nykyisen keskushallinnon muodostavat Johan Iivari (puheenjohtaja), E. Laakkonen (varapuheenjohtaja), K. Palomäki (rahastonsihteeriksi), J. Knuuttila

rahastonhoitaja), Yrjö Joki (sihteeri), G. E. Wahlström (varasihteeri), muut jäsenet A. Berkovitz, A. Ruuti ja J. Haavisto.

Ensimäinen sihteeri, Yrjö Sjöblom, oli viime vuonna pakoitettu eroamaan toimestaan toiselle paikkakunnalle muuttamisen takia. Tätä eronnutta sihteeriä kohtaan tuntee keskushallinnon jäsenistö suurta kiitollisuutta uuterrasta toiminnastaan Sibeliuksen seuran hyväksi. On nimittäin otettava huomioon se seikka, että kaikki virkailijat tekevät tehtävänsä palkattomasti pelkästä asian innostuksesta, joten on oikeus ja kohtuus, että sellaiselle itsensä uhraavalle työlle annetaan joskuskaan oikeutettua tunnustusta. Penkoessani Sibeliuksen seuran arkistoa, olen tullut huomaamaan, että se on harvinaisen arvokas kokoelma käsittäen huomattujen henkilöiden kirjeitä, joita siellä varmaankaan ei olisi, jollei rohkealla toiminnalla olisi käännytty heidänkin puoleensa. Olkoon tässä ohimennen mainittu eräs esimerkki. — Koskaan ei vielä suurelle yleisölle ole tehty tietäväksi, että Amerikan presidentti, Wilson, on Sibeliuksen Seuran jäsen. Koska tämä julkaisu on pääasiassa aijottu tervehdykseksi Suomelle, niin tulkoon tämäkin asia sentähden mainituksi, että Suomessa olevat heimolaisemme saavat huomata, mitä kaikkea ne "finnit" siellä Amerikassa uskaltavat ja kuinka he tekevät siellä pientä Suomea tunnetuksi. Tämäkin on luettava ensimmäisen sihteerin ansioksi, sillä hä-

nellä oli otsaa kääntäjä kirjelmällä presidentin puoleen. "Valkoisesta talosta" saapui presidentin sihteerin lähettämä kohtelias vastaus, jossa ilmoitetaan presidentin kiitollisena otta-

Pastori F. Y. Joki.

Sibeliuksen seuran nykyinen sihteeri neen jäsenyyden vastaan. Mainittu kirje on Sibeliuksen Seuran arkistossa.

* * *

Mitä sitten Sibeliuksen seura on saavuttanut niistä päämääristä, jotka tarkoituksessa on lausuttu olevan sen toimintaohjeena? Ensinnäkin, kun käydään arvostelevaan, on otettava huomioon seuran nuori ikä ja se seikka, ettei sillä alkaessa toimintaansa ole ollut käytettävänä senttiäkään

pääomaa. Kaikki, mitä on saavutettu, on vaikeissa oloissa tehdyn vapaaehtoisen työn tulosta.

Keskushallinnon huomio kääntyi ensinnäkin siihen huutavaan epäkohtaan, ettei tšekäläisillä suomalaisilla soittokunnilla ollut niiden tarpeita vastaavaa kunnollista suomalaista musiikkia. Kaikki tarmo siis käytettiin aluksi suomalaisen torvimusiikin kustantamiseen. Suomessa oleville lukijoillemme lienee mielenkiintoista tietää, kuinka paljon ja minkälaista musiikkia Sibeliuksen seura on kustantanut. Lueteltakoon tässä kaikki Sibeliuksen seuran kustannustuotteet:

Tšekäläisille soittokunnille sovitettuja:

Sven Dufva, Overturi H. Hedman
Fennia, Rediviva O. Merikanto
Kesäilta-valssi O. Merikanto
Impromptu A La Zingara A. A. Lumme
Maamme, Suomenlaulu ja Porilaisten marssi.

Conneaut, marssi J. R. Kultti
Pollari, marssi A. A. Lumme
Savo, marssi L. Koski
Toska Po-Rodine, marssi Trifonova
"Airut", kaunokirjallinen julkaisu, jossa etupäässä selostellaan Amerikan suomalaisten musiikin harrastusta torvi ja kuoromusiikin alalla. Julkaisu on runsaasti kuvitettu.

Sibeliuksen Seuran välityksellä muiden kustantamia: Soittokunnille:

Surut sävelissä, Overturi Väinö Varvikko
Lydia Mazurka Väinö Varvikko

Piano ja sanat:

Kalmistoni K. L. Klemi
Vanha mummo K. L. Klemi
Amerikan suom. marssi K. L. Klemi

Piano ja viulu:

Lydia Mazurka Väinö Varvikko
Amerikan suom. marssi Väinö Varvikko

Pianolle:

SIBELIUS-SEURAN NYKYINEN KESKUSHALLINTO.

In Nature's Bosom K. L. Klemi
 Aallotar-valssi K. L. Klemi
 Kalastajatyttö K. L. Klemi

Oppikirja:

Viulukoulu, kustantaja Brooklynnissä oleva Suomen Kirjavarasto.

Edellä luetellut ovat Sibelius-seuran omia tuotteita, mutta tilattaessa Sibelius-seura välittää kaiken maailman musiikkia, sillä seuralla on erikoinen agentuuri maailman suurimmilta liikehuoneilta ja musiikin kustantajilta, kuten esim. Breitkopf & Härtel'ilta, Karl Fischer'ilta, Otto Zimmermann'ilta, y. m.

Mitä taasen tulee Amerikassa syntyneen suomalaisen musiikin kokoamiseen, on kiitollisuudella mainittava, että monet alkavat säveltäjät ovat niitä Sibelius-seuralle lahjoittaneet, mutta ei ole ollut vielä varoja niiden kustantamiseen. Kuitenkin niitä on sievoinen joukko Sibelius-seuran arkistossa.

Suomen kanssa on oltu myöskin jonkinlaisessa vuorovaikutuksessa kirjevaihdon avulla. Varsinkin yhteen aikaan oltiin vilkkaassa kirjeenvaihdossa Suomen Konserttitoimiston kanssa, josta pyydettiin Sibelius-seuran avustusta konserttien järjestämiseksi Amerikassa useille huomatuille suomalaisille taiteilijoille, mutta kansainvälinen tilanne esti tämän yhteistyön.

Yhtenä tarkoituksena on myöskin mainittu suurten laulu- ja soittoretkien toimeenpaneminen. Tätä periaatetta Sibelius-seura on noudattanut koko toimintansa ajan. Sibelius-seuran taholta on aina otettu innolla osaa esim. raittiuskansan juhliin, joiden

musikaalisesta puolesta varsinkin on koetettu aina pitää tarkkaa huolta. — Jopa niin aikaisin, kun vuonna 1915 oli Sibelius-seura vilkkaassa kirjevaihdossa eri laivalinjojen kanssa tarkoituksella järjestää tervehdysmatka Suomeen vuonna 1918. Näitä kirjeitä on runsaasti Sibelius-seuran arkistossa, mutta tämänkin lupaavalta näyttävän hankkeen teki turhaksi sota.

Kun nyt Monessenin suomalainen soittokunta "Louhi" on ottanut tämän asian ajaakseen, niin Sibelius-seuran jäsenistö varmaankin tuntee siitä vilpöntä iloa ja tahtoo puolestaan tehdä kaikkensa tämän suurisuuntaisen yrityksen onnistumiseksi, sillä kuuluhan se läheisesti Sibelius-seuran ohjelmaan. Voimme olla vakuutettuja siitä, että tämä retki on omiaan vilkastuttamaan Amerikan suomalaisten musikaalista elämää. Menehän tämän retkikunnan mukana Suomeen useita Sibelius-seuran keskushallinnon jäseniäkin. Toivottavaa olisi, että he siellä voisivat suullisessa keskustelussa suomalaisten musiikkimiesten kanssa suunnitella läheisempää vuorovaikutusta Suomen ja Amerikan suomalaisten kesken eli toisin sanoen rakentaa yhteistä siltaa musiikin kansainvälistä aineksista.

Sibelius-seura lähettää mitä lämpösimmän onnittelunsa ja tervehdyksen vapaalle Suomelle. *Eiäköön suomalainen musiikki valtameren kummallakin puolella!*

Monessen, Pa., maalisk. 8 p. 1920.

Yrjö Joki.

Kevät

*Herää aikain yöstä uusi huomen,
 valon pälveet siintää taivahalta.
 Sulaa hanget, vyöryy kevättulvat,
 elpyy elo, murtuu talven valta.
 Temmeltävät suuret luonnonvoimat:
 halki ilman liekit salamoivat,
 ukkospilvet nousee, myrskyt pauhaa.
 Kimmeltävät kirkkaat kaaret,
 veteen peittyvät uljaat saaret,
 kosket valtavat ne kuohuu.
 Tuutii metsän puita hirmutuulet,
 hurjan liekin kaikkialta kuulet,
 rinta riehuu — sydän etsii rauhaa.*

*Päivyt kevään ehtii taivahalle,
 säteet kirkkaat lämmittävät maata.
 Poistuneet on ukkospilvet synkät,
 luonnon temmellys on saanut laata.
 Kukka kohoo, ei nyt hyiden vaivaa,
 jättiläinen eellään tietä raivaa,
 armas aurinkoinen apuun ehtii.
 Luonnossa on sopusointu,
 rauha, tyyni, elon tointu, —
 lepoon vaipuu, raukee, uinuu. —
 Hellät henget sulaa kevään kirttä,
 tuulet soittaa suven sulovirttä,
 nuput kukkaan puhkee, puisto lehtii.*

*Kiitä kevään tuojaa, kaiken Luojaa,
 astu luonnon templiin ihmislapsi!
 Korvin kuule, silmät avaa, katso!
 Luoja loi ne kaikki ihanaksi.
 joskus vaikka raivoo vinha myrsky,
 ulvoo tuulet, laukkaa laineen tyrsky,
 luonnonvoimat nousee, yltyy, kiihtyy*

ELÄMÄÄ MONESSENISSA, PA.

— Taasen paistaa kirkas päivä,
katoa murheen musta häivä,
läikkyä lammin pinta tyyni. —
Temmeltäissä kevään kunto karttuu,
kesän helteessä vilja varttuu,
luonnon uinuessa sydän viihtyy.

Samuel V. Autere.

Paremmalla
onnella

MUISTAN erään kesän joitakin vuosia sitte. Myös Suomessa oli pohdittu verrattain suurella innostuksella sillan rakentamista kotimaan ja Amerikan suomalaisten välillä. Tahdottiin päästä lähempään yhteyteen. Kansanvalistusseura oli valinnut toimikunnan, jolle asia aivan erityisesti uskottiin. Tähän siirtolais-toimikuntaan kuului m. m. opettaja Vilho Reima, toht. Matti Helenius-Seppälä, toimittaja Eero Erkko ja allekirjoittanut sellaisina, jotka olivat Amerikassa olleet ja tunsivat jonkun verran siirtolaisten oloja sekä olivat yhteyskysymystä harrastaneet. Kevätalven ja kevään kuluessa oli pidetty useita kokouksia, joissa oli ohjelmaa luonnosteltu.

Erityisen sysäyksen toiminnalle antoi se, että Amerikasta ilmoitettiin

siirtolaisia tulevan laivalla suoraan Suomeen oikein suurella määrällä. Me suunnittelimme siirtolaiskongressin pitämistä, jossa Suomi ja Amerika kohtaisivat toisensa. Kongressin paikaksi määrättiin Lahti, mihin sinä ke-

AKSELI RAUANHEIMO

sänä Kansanvalistusseuran vuosikokous oli määrätty.

Sittemmin tuli tietoon, että erityistä laivaa ei tulekaan, mutta kuitenkin saapuu Suomeen yhdellä kertaa suuri joukko siirtolaisia, joilla oli jo lähties-

sä ilmoitettu Suomessa tehdyistä valmistuksista.

Siirtolaiset saapuivat Suomeen pari päivää ennen kongressin alkamista. Heidät otettiin Helsingissä vastaan riemumielellä. Yhteiset tervetuliais-kestit pidettiin ja sovittiin siitä, että tavataan uudelleen Lahdessa, missä yhteisiteitten solmiamisesta keskustellaan ja perustetaan yhdistys, joka pysyväisesti toimisi.

Lahden kaupungin suurin juhlasali odotti kongressiin saapuvia. Tuli heitä, tunnettuja Suomen suomalaisia asianharrastajia jonkun verran ja Amerikan suomalaisia — yksi ainoa! Muut Amerikan suomalaiset, joita kyllä oli Suomeen saapunut jotenkin lukuisasti, eivät olleet malttaneet kongressiin saapua. Kotikaipuu oli voimakkaampi ja niin he matkustivat kotiseuduilleen.

Suunniteltu kokous kyllä pidettiin. Allekirjoittanut toi alustuksessaan esille useampia ehdotuksia yhteistyön muodoista, ja niiden nojalla tehtiin useita päätöksiä toivossa, että ne auttavat yhteistä asiaa eteenpäin.

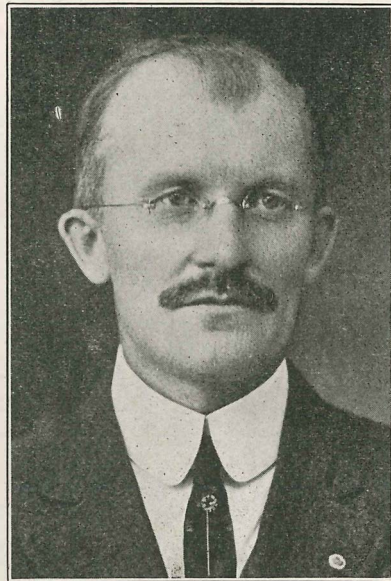
Kuitenkin täytyy sanoa, että kongressi siinä muodossa, missä sitä oli suunniteltu, sillä kerralla epäonnistui, kun Amerikan suomalaiset eivät olleet yleisemmin mukana.

Toivottavasti ollaan kesällä 1920 liikkeellä paremmalla onnella ja saavutetaan pysyvämpiä ja kauemmaksi kantavia tuloksia.

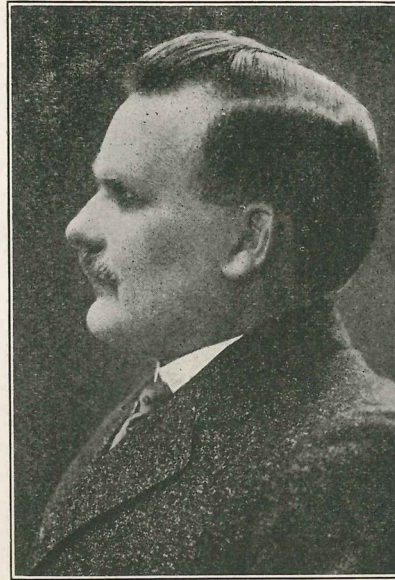
Akseli Rauanheimo.

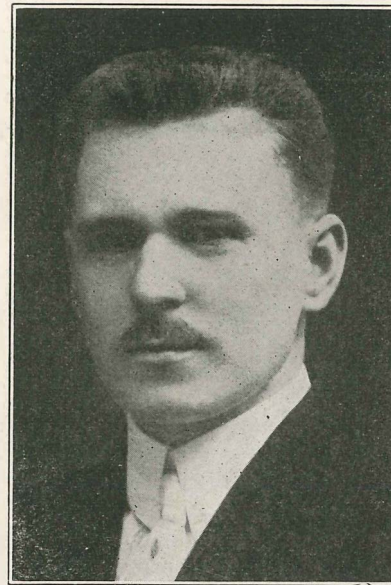
TOIVO LAATU

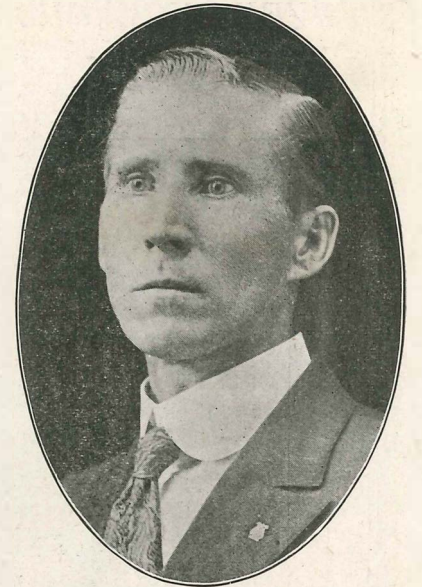
JOHN A. BERKOVITZ
Sihteeri

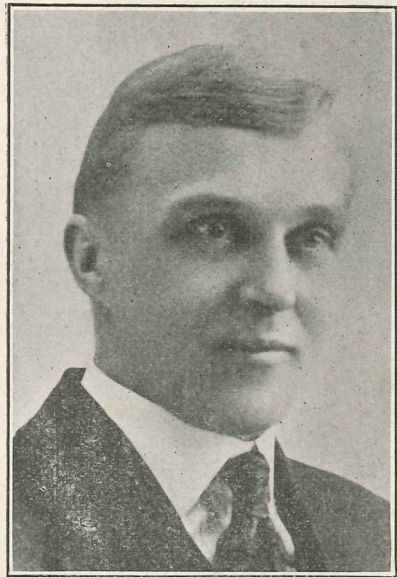
AKSEL RUUTI
Esimies

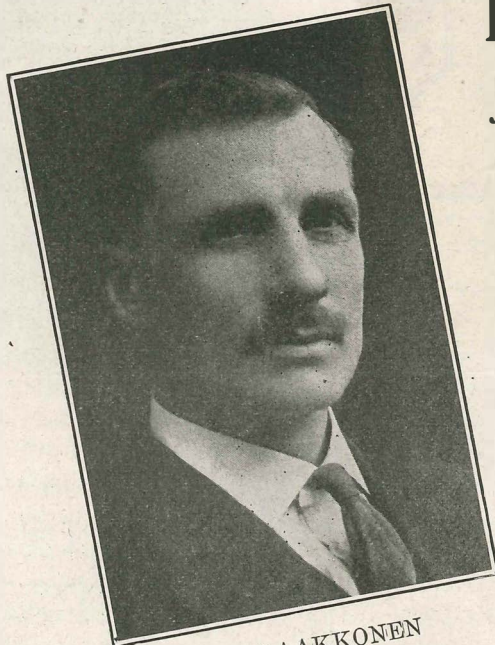
CHARLES PALOMÄKI
Rahastonhoitaja.

JOHN WIITA, V. E.

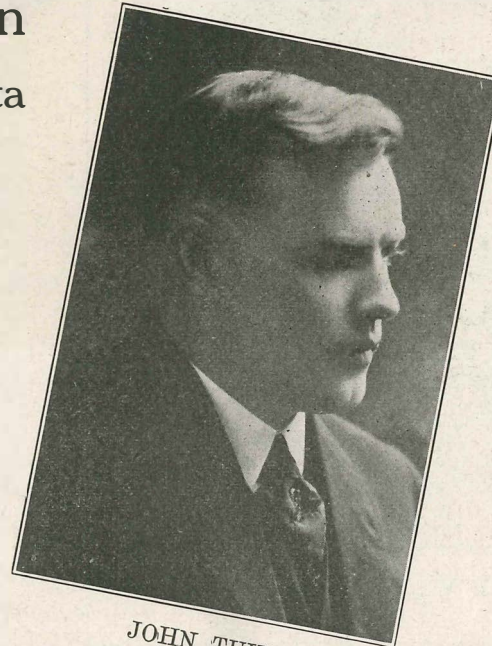
ERKKI HANNUKSELA

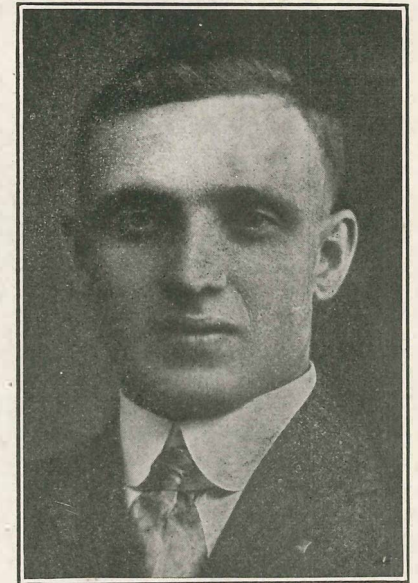
EPH. LAAKKONEN

Louhen
Johtokunta

1
9
2
0

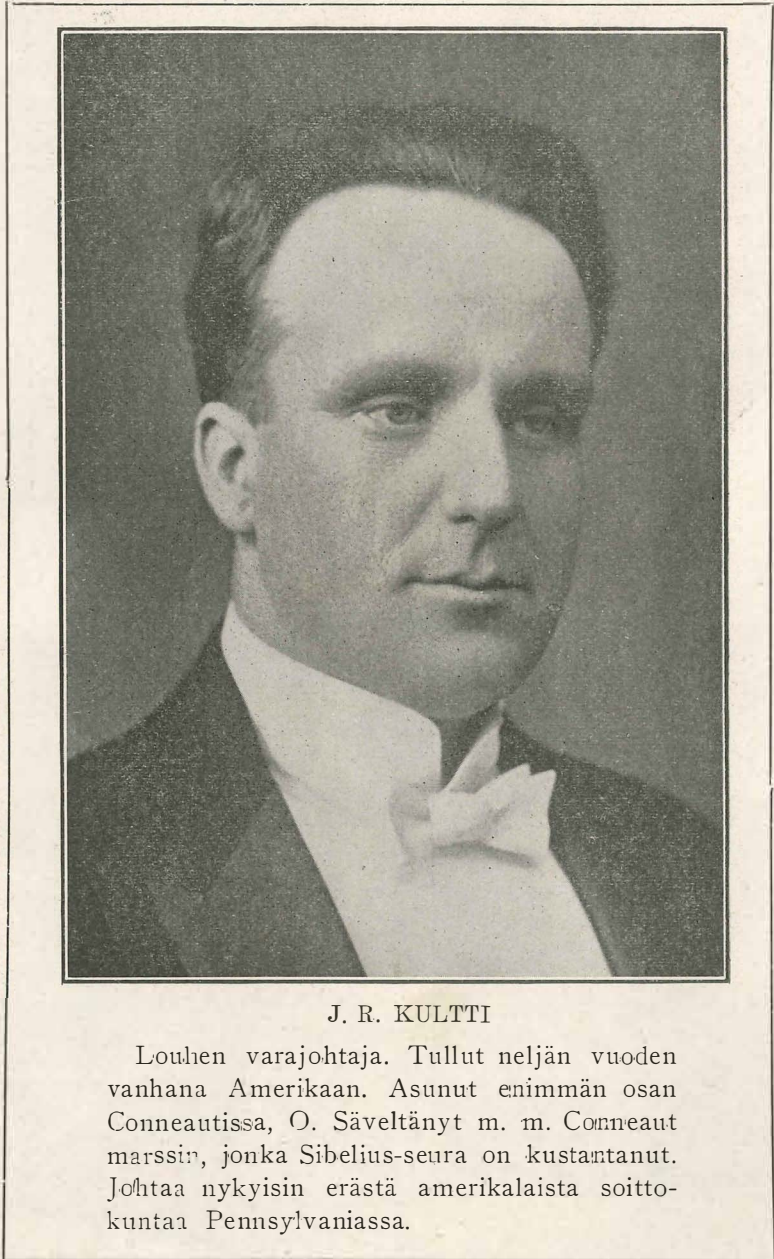
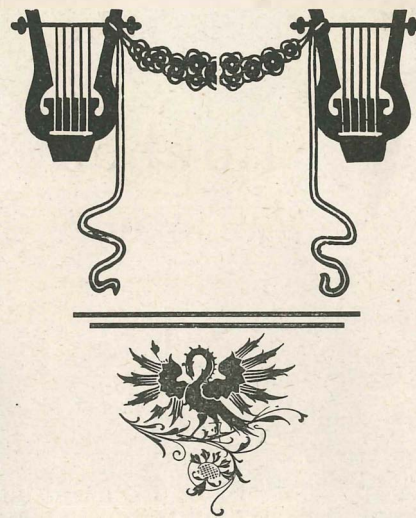
JOHN TUURI

MATTI PUNKARI

JOHTAJA GEORGE WAHLSTRÖM

J. R. KULTTI

Louhen varajohtaja. Tullut neljän vuoden vanhana Amerikkaan. Asunut enimmänsä osan Conneautissa, O. Säveltänyt m. m. Conneaut marssin, jonka Sibelius-seura on kustantanut. Johtaa nykyisin erästä amerikkalaista soittokuntaa Pennsylvaniassa.

KAARLO KILKKA,

(synt. 1882). Suoritettuaan tutkinnon Helsingin lukkari- ja urkurikoulussa, opiskeli hän Helsingin Musiikkiopistossa neljä vuotta ja suoritti laulunopettajan tutkinnon lyseoita ja yhteiskouluja varten, jonka jälkeen hoiti senluntoisia virkoja useissa eri paikoissa. Saapui Hancockiin, Mich., noin 8 vuotta sitte, jolloin hänen hoitoonsa tuli Suomi-Opiston musiikin opetus. Suomi-Opiston musiikki-opetus on hänen aikanaan saanut varsinaisena oppiaineena tuntuvasti huomattavamman sijan.

Paitsi sitä, että K. on taitava musiikin opettaja, ansaitsevat hänen lukuisat piano-, soolo- ja kuorosävellyksensä mainitsemista.

Opiskellut Bostonin konservatoriossa talven 1918:

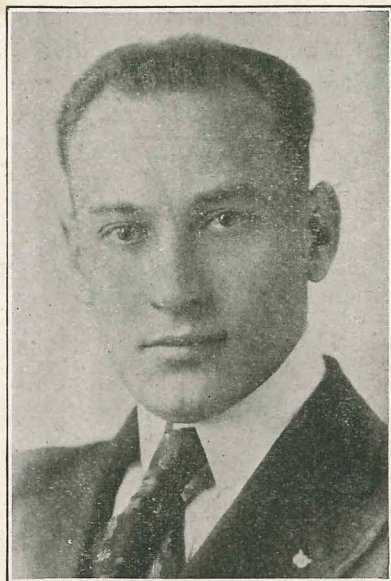
EMIL BJÖRKMAN

syntyi Oulussa, syyskuun 6 p:nä 1871. Käytyään Oulun lyseota, kirjoittautui hän sikkäläiseen Lukkari- ja Urkurikouluun v. 1889, josta päästyään hän 1893 oli yhden vuoden v. t. urkurina Oulun kirkossa. Helsingin Musiikkiopistoon kirjoittautui hän v. 1895, suoritti siellä tutkinnon sekä suomalaisessa Normaali-lyseossa käytännölliset laulunopettajan kokeet korkeampia oppilaitoksia varten. V. 1896 valittiin hän Helsingin Nikolainkirkon v. t. urkuriksi. Sitä tointa hoiti hän vuoteen 1898 ja v. 1900 muutti hän Amerikkaan, jossa hän alkoi työllään vaikuttamaan etupäässä kuorolaulun opettajana. Ensimmäinen kuoro, jota hän täältä johti, oli Hancockin "Suomen Kaiku". V. 1902 siirtyi hän Elyyn, Minn., jossa hänen

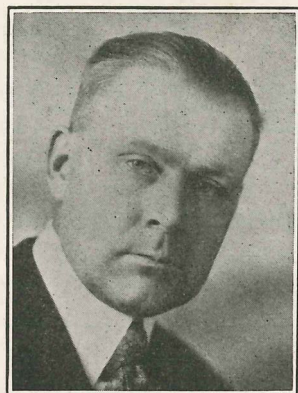
työnsä kuorolaulun alalla ei ole vähäinen. Nykyään jatkaa hän menestyksellistä työtään Virginiassa, Minn., jossa hän johtaa miesk. "Veikkoja*", maisk. "Kottaraisia", y. m.

 GEORGE E. WAHLSTRÖM.

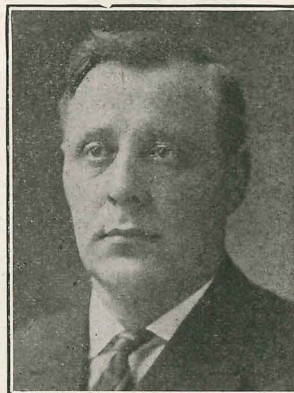
Syntyi Helsingissä v. 1883. Meni soittajaoppilaaksi Uudenmaan pataljoonan torvisoittokuntaan v. 1897, jossa sai opetusta kapellimestari Karl Sjöblomilta sekä Albin Lindholmilta. Tammikuulla 1902, jolloin A. Apostolin johtama Helsingin torviorkesteri perustettiin, yhtyi hän siihen ensimmäisten joukossa ja palveli siinä vuoden loppuun. V. 1902 saapui hän Amerikkaan toimien soittokuntien johtajana Massan valtiossa noin puolentoista vuoden ajan. Kutsuttiin soittokunta "Louhen" johtajaksi Monesseniin, Pa., 1905. Johti Conneautin "Pohjan Aalto"-soittokuntaa kesällä v. 1906. Perusti Calumetin "Humu"-soittokunnan 1907, jonka jälkeen johti Red Lorgen, Mont., "Military Bandia", yhden vuoden ajan. Matkusti Berliniin v. 1910, jossa opiskeli Brandenburgin konservatoriossa Bruno Kittelin ja Arno Renchin johdolla. Saavuttuaan uudelleen tähän maahan, johti hän Ishpemingin suom. soittokuntaa ja perusti "Sointu"-sekakuoron. Calumetissa, Mich., (1912) jatkoi hän Jacobsonin alkamaa työtä "Kadetti-soittokunnan" kanssa. Vuotta myöhemmin johti hän kiertävien näyttely-seurueitten soittokuntia siksi kunnes hän keväällä 1915 jälleen saapui Monesseniin, Pa., "Louhi"-soittokunnan johtajaksi.

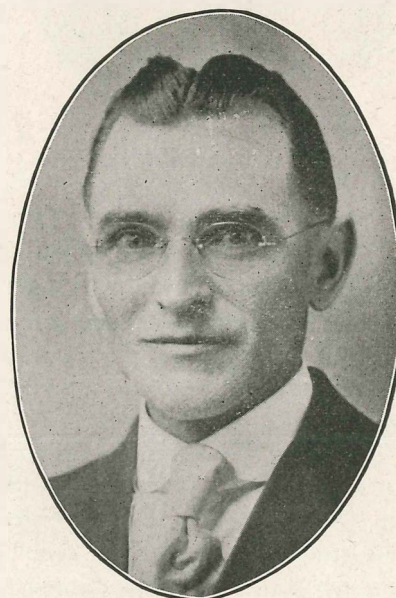
Lakimies CHARLES E. HIRSIMÄKI
Virkaalijana Suomen lähetystössä,
Washingtonissa.

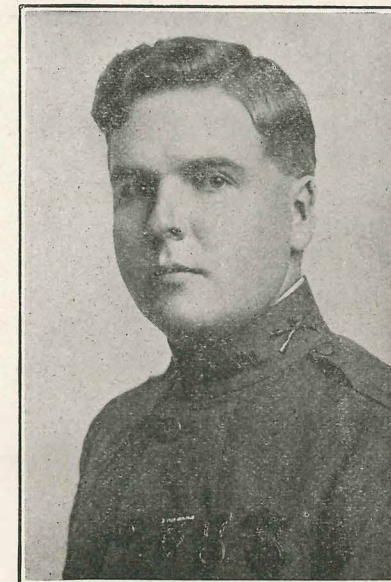
J. I. FRASA
Virginian valtiopankin rahastonhoita-
ja. Tulut 16 vuotiaana Amerikkaan.

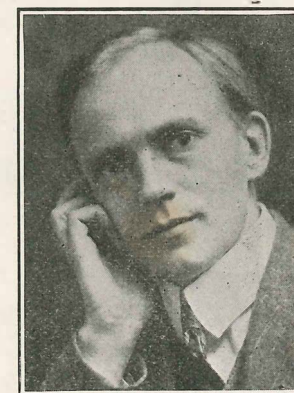
KAUPPIAS NIKOLAI JOHNSON,
suomalaisen ruokatavaraliikkeen pe-
rustaja Clevelandissa, O.

TOIMITTAJA J. L. OLLILA,
synt. Ylivieskassa. Saapunut Ameri-
kaan 3-vuotiaana ja käynyt englan-
ninkielisen koulun. Ottanut osaa
myöskin poliittiseen toimintaan.

LUUTNANTTI JOHN W. SIGNER,
Duluth, Minn. Palvelee ilmailijana
Amerikan armeijassa.

PANKKIMIES EMIL TOLONEN,
Hancock, Mich.

Länneltä, Tyynenmeren rannalta

JUHANNUSONNITTELUT Tyynenmeren rannalta, onnitelut kera lauhkean, leppoisan merituulen, kaukaiseen, kotoiseen Suomeen!

Onnitelutervehdys kera soittavan ja laulavan Louhen joukkueen, joka kauniissa keväimessä, Suomen kesäisen luonnon pukeutuessa suvikoristeihinsa, saapuu luoksenne!

Me, Amerikan länsirannikolle sirotetut suomalaiset sydämässämme tunnemme ja tiedämme, että nämät tervehdysmatkailijat edustavat vilpittömästi meitä kaikkia Suomen hyvää harrastavia siirtolaissuomalaisia täällä Amerikan mantereella ja juuri meitäkin täällä länsirannikolla asuvia. Niin monet meistä toivoisivat olevansa mukana samassa laivassa, toivoisivat pääsevänsä siistiin ja uljaasti rakennettuun Helsinkiimme silloin, kun hekin sinne tulevat, mutta eivät voi. Kuitenkin hengessään ovat he tuon soittavan tervehdysjoukon mukana ja toivovat, että Amerikan suomalainen Louhi suloisella soitollaan meidänkin puolestamme esiintuo yhteisen jakamattoman rakkautemme Suomi-äitiä kohtaan.

Suomen niemi, Suomen manner Väinämöisen laulumaa, on kasvaviin lapsiinsa istuttanut laulun ja soiton mahdollin. Niin, meihinkin, isänmaastaan

pois kaikonneihin. Väinämön laulut, Väinämön soitto elää myöskin Amerikassa! Jotta sen uskoisitte, tahtoo pennsylvanialainen Louhi tulla sen teille todistamaan!

Kauniimmalla tavalla emme voi onniteluamme kantaa ja tervehdytämme lausua Suomen nuorelle tasavallalle, kuin siten, että teemme sen laulun ja soiton muodossa. Siksipä toivomme, että te, Suomen pojat ja tyttäret kiirehditte kuulemaan Amerikan Louhen soittoa, kun se tekee kiertomatkan vuoden 1920 kesäkuukausina ympäri Suomen.

Silloin varmasti tulette vakuutetuiksi siitä, että Amerikassa asuu teidän oikeita veljiänne ja sisariänne.

Me tunnemme onnellisuutta sen johdosta, että voimme olla veljiä ja sisaria teille, teille, jotka historian kohtalokkaissa käänteissä osasitte maamme vapaaksi ostaa ja saada. Te osasitte selviytyä kaikesta uhkaavasta sekasorrostosta, osasitte luoda selvät käsitteet asiain hämmentyessä pahimmilleen. Te osasitte uhrautua silloin kuin uhrautumista tarvittiin ja kysyttiin. Te osasitte taistella silloin kuin taisteluun kaivattiin. Ja vielä, te osasitte kuolla silloin kuin kuolemaan kutsuttiin!

Nälkää kärsien, sodan riehuvassa palossa te kestitte ja säilytitte luottavan ja iloisen mielen. Teillä oli usko valoisaan ja parempaan aikaan, teillä

oli usko vapaaseen ja onnelliseen Suomeen!

Me siirtolaiset, iloitsemme siitä, että teidän kauttanne Suomi nyt on vapaa! Ja tunnemme syvää, sydämellistä kiittolisuutta teitä kohtaan. Meille ei suotu sitä onnea saada olla kaikessa teidän mukanaan.

Olkoon teidän, kiirastulessa käyneiden, onni suurempi, ilo täydellisempi!

Tunteaksemme teidän onneanne, nähdäksemme teidän iloanne, nähdäksemme vapaan Suomen vapautensa ensi hetkinä, saavumme katsomaan teitä!

Me täällä kaukana olemme murehtineet veljesmurhien tähden. Kuitenkin tahtoisimme olla valmiit antamaan anteeksi niille hairahtuneille heimolaisillemme, jotka murhaajina nousivat omaa heimoa vastaan. Ehdoilla, että he parantavat itsensä täydellisesti.

Anteeksi antoa noudattaen on Suomen hallitus myöntänyt tuhansia armahduksia. Ja me täällä Amerikassa sanomme, että heillä, vapaaksi päästetyillä, on tilaisuus korjata rikkomuksensa sillä, että he tekevät työtä Suomen hyväksi, tekevät työtä kuin oikeat miehet ja naiset, eivätkä uudelleen antaudu sellaisten johtajien käskettäviksi, jotka kaikkine hyvine päätöksineen hukkuvat mustan anarkian pyörteisiin ja laillisuus ja rehellisyys heitetään penkin alle.

Rehellisin keinoin, rehellisellä johdolla nouskoon kansanvaltainen Suomi!

Verrattain suuri on pienen Suomen siirtolaisten lukumäärä. Ja ensimmäisenä ja parhaana siirtolaismaana on suomalaisilla ollut juuri Amerika. Monet ovat olleet ne syyt, jotka ovat saattaneet Suomen miehen ja naisen jättämään kotimaansa.

Taloudelliset syyt etupäässä ja huomattavasti valtiollisetkin syyt ovat heimolaisiamme tänne ajaneet. Sitä paitsi muista yksityisistä syistä ovat useat pois Suomesta muuttaneet.

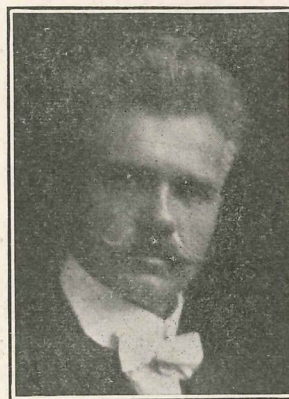
Suomen hyvää katsoen on toivottava meidänkin, siirtolaisten puolelta, että Suomi voisi omanaan pitää niin monet kuin suinkin omista lapsistaan, jotta ei heidän tarvitsisi vieraille veräjille siirtyä.

Mitä siirtolainen tuntee lähtiessään Suomesta? Lähes kaikilla on lähtiesään koti-ikävä, toisilla varsin haikea ikävä. Moni lähtee kyllä suurin toivein, odottaen saavansa tietysti parempaa. On kyllä hyvä lähteä reippaalla mielellä ja paremman toivossa, sillä reipasluontoisella on edellytykset menestyä. Ja heistä täällä uudessa maassa moni menestyykin, toiset pikemmin, toiset monien vastoinkäymisten perästä. Jotkut voivat saavuttaa melkoisen aineellisen varallisuudenkin. Mutta, ikävä kyllä, moni, liian moni menee aineelliseen ja henkiseen vararikkoon.

Elämä on tyyntä ja myrskyä. Siirtolaisella usein pitää olla voimia jälkimäisen varalta.

Suomalainen on yleensä kestävä. Hän on kestävä niissä koetuksissa, jotka kohtaavat häntä ankaran ja kovan työn muodossa. Se on siirtolaista Amerikassa odottamassa: työ, väsymätön työ!

Ja juuri työtä tehden, voimiaan käyttäen ovat suomalaisetkin täällä näyttäneet, että he ovat hyvin kelpavaa väkeä. Suomalainen kaivosmies, suomalainen rakennusmies, suomalai-

FRED MIEKKA-VAARA

nen metsätyömies, suomalainen maanviljelijä ja vieläpä suomalainen kalamies ja metsästäjäkin ovat tunnetut joka paikassa missä he ovat asuneet.

Käytännöllisyytensä ohella työssä omaavat suomalaiset monenlaisia aatteita, niin uskonnollisia kuin taloudellisia. Aatteitten moninaisuutta todistamassa ovat täällä monet, liian monet sanomalehtemme, sitä ovat todistamassa monituiset seurukset, osastot ja kirkkokunnat. Jokikisellä eri ajatuslahkolla

pitää tietenkin olla oma kokoushuoneensa, haalinsa tai temppelinsä. Niitä ei ainoastaan vuokrata, niitä rakennetaan ja oikein hartiavoimalla. Jollemme jaksa sitä rakentaa, niin sekoitaudumme toisen seuran asioihin niin että saamme siltä talon viekkauksella, riidalla tai kärejämällä. Jos ei kaikki tuokaan auta niin me toivomme, että jumalan tuli polttaisi riidanalaisen talon, jotta siitä ei olisi kenellekään hyötyä. Jos niin sattuu, niin silloin me helpotuksesta huokaamme!

On tavallaan hyvä, että kansalaisillemme on harrastuksia, että he pohtivat ja miettivät asioita, että heillä on jotakin mikä pitää heidät virkeänä ja antaa intoa elämään. Silloin myöskin on eteenpäin menoa jossakin muodossa.

Kuitenkin tuntuu siltä, että olemme menettäneet liian paljo yhteisymmärrystä kuuluaksemme samaan heimoon, ja että moniseuraisuutemme meitä hajoittaa ja heikontaa. Olemme siten heikompia valvomaan omia etujamme vieraassa maassa. Kun katselee joitakin muita kansallisuuksia täällä, niin he osaavat paremmin ajaa yhteisiä etujaan kuin me. Yksimielisyys saa sen aikaan.

Suomalaisten siirtolaisten erimielisyys merkitsee heille epäedullisempia oloja ja kovempaa työtä. Kenties senkin, että pikemmin sekottaudumme vieraskielisiin ja amerikalaisiin.

Radikaalisimpien suomalaisten uusi-aatteisuus on tämän maan hallituspiireissä saattanut heidät varsin huomatuiksi, sillä he tahtovat aatteittensa

ELÄMÄÄ ÄÄRIMMÄISESSÄ LÄNNESSÄ

ajossa mennä eteenpäin hyvin äänellä ja rohkealla tavalla. Lienee toiselta puolen huomattu se että enemmistö siirtolaisiamme on maltillista väkeä ja että tuo pieni äänekäs vähemmistökin syvemmälle katsottuna tarkoittaa hyvää. Heillä on vaan sellainen rärkeys parannuksiin pyrkimisessä, että sitä ei ole katsottu siedettäväksi. Senpä vuoksi hallituksen kouura on viime vuosina usein tarttunut kiinni juuri suomalaisiin.

Jos lukumäärämme olisi edes kymmenkertainen siitä, mitä se on, niin epäilemättä meidät huomattaisiin paremmin. Mutta näinkin ollen on tyydyttävä kaikkiin hyviin ja huonoihin saavutuksiin, mitä on saavutettu.

Suomalaissiirtolaiset amerikalautuvat toisinaan liiankin pian. Jo toisessa polvessa heittää moni suomenkielen käytön, varsinkin joutuessaan naimisiin amerikalaisen kanssa. Samalla monelta heistä häviää kunnioitus Suo-

mea kohtaan. Isommilla suomalaisseuduilla, varsinkin maanviljelysseuduilla, voidaan toivoa suomenkielen ja suomalaisten hyvien tapojen säilyvän pitkiä aikoja eteenpäin. Mutta jos siirtolaisuus Suomesta päin tulee suuresti vähenemään, niin sitä pikemmin suomalaiset tällä puolen amerikalautuvat. Ja sitä emme voi auttaa.

Toivomme, että ne hyvät ja vahvat puolet joita suomalaiset omaavat, ovat oivallisena lisänä Amerikan monimiljoonaiselle kansalle. Suomalainen käytännöllisyys, voima ja äly eivät voi olla jälkiään jättämättä siinä mihin ne ovat koskettaneet.

Tietysti hartaasti toivomme, että suomalaisuus täällä eläisi, eläisi koko mantereella ja myöskin Amerikan lännellä. Läänttä ajatellen olemme varsin lukuisat Astoriassa, Portlandissa ja Seattlessakin sekä myöskin San Franciscossa ja sen ympäristöllä. Kuka lännen amerikalainen ei tuntisi suomalaista Astorian kalamiestä, Oregonin ja Washingtonin metsätyömiestä ja maanviljelijää ja San Franciscon merimiestä He ovat tunnetut kukin alallaan. Suomalaiset ovat tunnetut joka lännen rantakaupungin laivaveistämöllä, vieläpä pienessä San Pedrossakin, Los Angeles'in satamakaupungissa. He ovat tunnetut Californian punapuun kaatajina Eurekaassa y. m. Pian jo alkavat tulla tunnetuiksi Reedleyn suomalaiset hedelmäviljelijätkin lähellä Fresnoa, Californiassa. — Siirtykäämme vielä pohjoiseen Alaskaan. Ilman suomalaista kullankaivajaa ei

koskaan voida kirjoittaa Alaskan historiaa.

Suomalaisia naisiakaan, jotka palvelevat lännen kaupungeissa ei ole unohdettava. He ovat varsin haluttuja ja omalla alallaan ovat näyttämässä suomalaisen kunnollisuutta työssä.

Lännen huomatuimmissa kulta-, hopea-, kupari-, kvartsi-, kivihiili- y. m. kaivoksissa suomalaiset ovat edustettuina. Suomalainen on taitava ja kestävä kaivosmies, lisäksi varsin rohkea. Heitä tapaamme kaikissa rantavaltioissa sekä Nevadassa, Utahissa ja Arizonassa. Samaten keski- ja idän valtioissa. Wyoming kaivoksineen on ollut suomalaisten työmaana jo pitkiä aikoja. M. m. Hannan kaivos siellä on vanha suomalaispaikka. Utahissa on suomalaisia ollut eniten Binghamin kuparikaivoksella Salt Lake Cityn lähellä. Sitäpaitsi on pikku suomalaispaikkoja Park Cityssä, Eurekaassa, ja Clear Creekissä, Utahissa, kaksi jälkimäistä ovat kivihiilikaivoksia. Clear Creekissä on takavuosina ollut suomalaisasutus melkoisen vahva. Heillä on ollut kymmeniä taloja omalla kulmallaan Finn Canyon'issa ja siellä oma haalinsa, raittiusseura Vuoriston Ruusun haali, sekä runsas kirjasto. Huonompien työsuhteiden vuoksi kaivoksessa on heitä paljo muuttanut pois, osa menen farmareiksi, osa hakien muita työpaikkoja. Haalin suomalaiset siellä vieläkin omistavat kirjastoineen ja pitävät uskollisesti kokouksiaan. Perheiden luku supistuu nyt jo noin pariin-kymmeneen ja yksinäisiä miehiä on si-

täpaitsi, asuen erityisessä poikatalossa. Noin 17 vuotta on Clear Creekissä asunut seppämestari Kalle Hakolahti, ollen suurimman osan ajasta raittiusseuran esimiehenä. Oskar Hakola, puutyömies, vaunujen tekijä, on viipynyt tämän ajan siellä ja ollut seuran uskollinen rahastonhoitaja. Siironen, apulaisseppä, on myös ollut pitkiä aikoja siellä, käyden kuitenkin välillä muualla, hän on toiminut myös seuran luottamustoimissa. Erkkilän veljeksiä on ollut useampia Clear Creekissä; heistä John Erkkilä on toiminut kaivospaasina. Kaikki edellämainitut ovat pohjalaisia, ollen Siironen Perhosta ja Erkkilät Isosta Kyröstä. Hurskaisen veljeksiä on siellä ollut kolme, he ovat Oulun lääniläisiä, ehkä Kuusamosta. Yksi on siirtynyt maanviljelijäksi Canadaan. Toiselta katkaistiin jalka ja hän on siirtynyt Michiganiin. Kolmas voinee vielä olla siellä. Jotkut Clear Creekin vanhoista mainareista ovat siirtyneet maanviljelijöiksi Californiaan. Suomalaisten loistoaikana Clear Creekissä on heillä ollut kaksi torvisoitokuntaa ja lisäksi poikasten soitto-kunta. Nyt ei ole soitto-kuntaa ensinkaan. E. Somppi, pohjalainen, oli siinä viime johtaja, ja hän siirtyi Ashtabulan lähelle.

Montanalaisista joku sana. Butte ja Red Lodge ovat vanhoja vahvoja suomalaiskyliä. Butte, kuparikaupunki, maailman rikkaimpina kuparivuorineen on puoleensa vetänyt lukuisan joukon suomalaisia. Kuuluupa pari suomalaista olleen alkulöytäjiä Butten

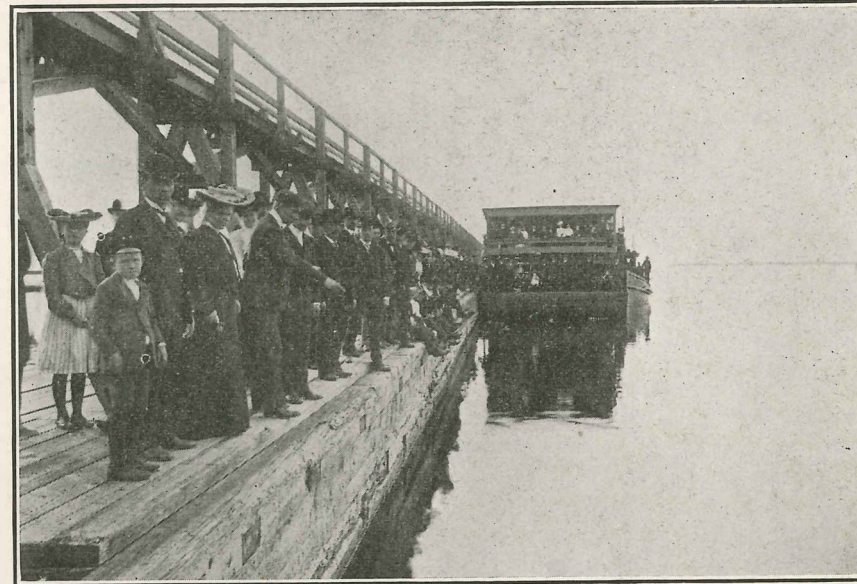
rikkauksille. Buttessa on muutamia, voisipa sanoa suomalaiskatuja, varsinkin East Grante ja East Broadway y. m. Tietysti Buttessa on oivallisia suomalaisia ruokataloja ja oikeita mallisaunoja, joita osalta toiskielisetkin käyttävät. Ilman suomalaisen naisen laittamaa ruokaa eivät siirtolaismiehemme useastikaan olisi täällä voineet työssä kestää. Sen, mitä olen huomannut, suomalaisen naisen kattama pöytä on paras Amerikassa. Ruoka on maukkain, monipuolisin ja runsain. Ja kaikesta siitä kunnia suomalaiselle naiselle! Tämän kaiken tuntien ja huomaten lähetän erään suomalaisen poikatalon emännöitsijän kuvan julkaisuun. Hän, yhtenä hyvänä pöydän kattajana, olkoon edustamassa niitä satoja ja tuhansia taitavia suomalaisia naisia joille suomalaiset miehet täällä ovat ikuisessa kiitollisuuden velassa.

Ennen märkään aikaan, ei suomalaisia kapakoita puuttanut niistä kylistä ja kaupungeista, joissa suomalaisia asui. Niitä löytyi, ja omistajat tekivät rahaa. Sillä suomalainen halusi juoda ja joisi yhä vieläkin jos olisi juomista saatavissa. Suomalainen on halunnut juoda, rähistä, laulaa ja tapella, siitä hän on ollut yleisesti tunnettu. Allekirjoittaneen mieleen on painunut pari ikävää kapakkakuvaa. Toinen Buttessa, toinen Salt Lake Cityssä. Buttessa eräs suomalainen Hakala ampui suomalaisen kapakan isännän ja hänen suomalaisen tarjoilijansa molemmat kuolettavasti. Riensin paikalle, jossa

kahdet ruumisvaunut odottivat kadulla. Katsoessani ikkunasta näin toisen miehistä makaavan keskilattialla toisen pöydän takana nurkassa, kumpikin veriin tahrittuna. Olin vielä ruumisluoneella hautajaispäivänä. Kummallisista tuntein seurasin tuota suomalaista toimitusta Amerikan Montanassa. — Salt Lake Cityssä olin eräänä joulupäivänä katsomassa juuri ruumisluoneelle siirrettyä miestä, jonka takaraivo oli raskaalla raudalla murskattu. Hän oli suomenruotsalainen Fredrikson, jonka toinen suomalainen oli viekoitellut kapakan kellarin rappusille ja siellä tappoi hänet, ryöstäen rahat. Murhatulla kaivosmiehellä oli näet isompi määrä rahaa, jota hän rohkeasti oli näytellyt. Suomalainen usein haluaa levitellä rahojaan. Murhaaja pääsi pakanemaan.

Nämät kaksi kertomaani tapausta ovat esimerkkejä niistä ikävistä näytelmistä, mitä kapakkaliikkeen yhteydessä on heimolaisillemme sattunut. Viina on ollut suomalaisen pahimpana vit-sauksena tässä maassa, sitä emme voi kieltää. Viina on niellyt tuhansia ja taas tuhansia dollareita siirtolaistemme rahoja, joita he kovalla työllä ovat täällä ansainneet. Ja useinkin samalla aikaa perhe tai omaiset Soumessa ovat kärsineet puutetta. Ei vaan sadoissa, vaan tuhansissa voidaan laskea suomalaisuhrien lukumäärä, jotka viinan takia ovat täällä sortuneet ennenaikaiseen hautaan.

Vastapainoksi kaikelle tuolle on täällä kansalaistemme taholta tehty rait-

SUOMALAISTEN HUVIMATKA JÄRVIALUKSELLE.

tiustyötä ja paljo hyvää ovat kai matkaan saattaneet juuri Amerikan suomalaiset raittiusseurat. Kiitos olkoon siitä raittiustyön johtajille ja ajajille!

Red Lodge Montanassa on kivihiili-kaupunki ja siellä on suomalaisten yhteistoiminta ollut virkeätä jo vuosikymmeniä. Siellä on hyvin tunnettu suomalainen torvisoittokunta, joka on ollut Amerikan hallituksenkin palveluksessa.

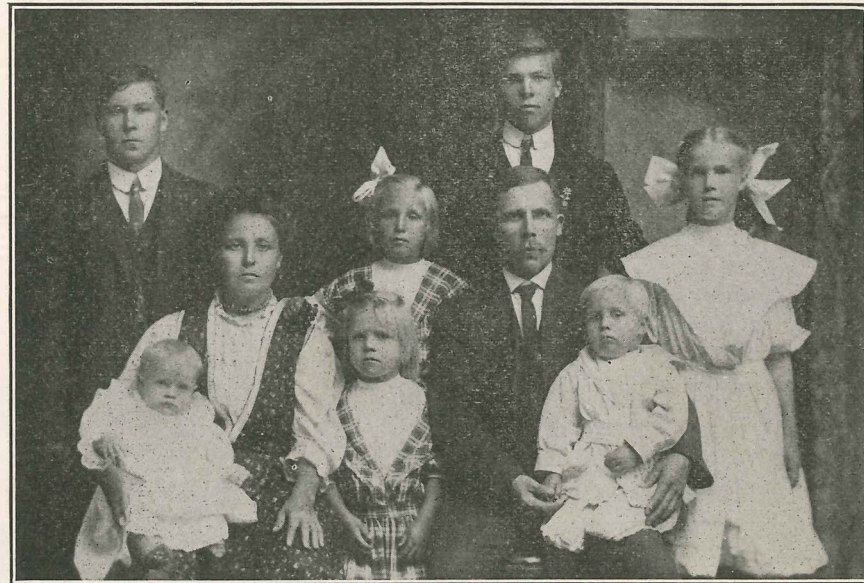
Montanan metsäkämpillä eri kohdissa valtiota työskentelee suomalaisia tukin kaatajia. Montanan maanviljelysseudut ovat myös saaneet monia suo-

malaisia maanviljelijöitä, niitä on Red Lodgen ja Billingsin ympärillä y. m.

Montana, jylhän kauniine vuorineen ja metsineen viehättää suomalaisia. Ja maaperä on monissa kohdin maanviljelykselle oivallista. Toivottavaa olisi että yhä useampi siellä osaisi asettua maalle.

Idahossa on suomalaisia siellä täällä, ja maanviljelijöinä on heitä joissakin kohdin ryhmittynyt yksiin kyliin.

Californiasta, kultaisesta Californiasta, haluaisin vielä sanoa jotakin. Jo vuosikymmeniä on kansalaisiamme asustanut San Franciscossa. Siellä on

TYYPILLINEN AMERIKAN SUOMALAINEN PERHE

suomal. merimieslähetyksasema ja pari muuta kirkkokuntaa. Raittiusseura myöskin ja sosialistiosastot. Berkeleyssä on monia suomalaistaloja ja sillä puolen myös suomalaiset papit pitävät hartaushetkiä.

Crockettin pikkukaupungin sokeri-tehtaalla, lahtea ylös Sacramentoon päin, on joitakin suomalaisperheitä.

Sacramentossa, Californian valtion pääkaupungissa, ovat kansalaisemme harvalukuiset. Joitakin suomalaisia naisia siellä palvelee ja kaivos-, ynnä

muuta työläisiä poikkeaa silloin tällöin kaupunkiin, viipyäkseen jonkun päivän. Kaunis länsimainen kaupunki on Sacramento komeine hallitustaloineen ja hienoine puutarhoineen. Jokea pitkin on laivaliike San Franciscosta, mutta suurempi liikkeen välittäjä on tietysti rautatie.

Los Angelesissa, tulevassa suuressa Tyynenmeren rantaman pääkaupungissa asustaa pienempi määrä suomalaisia. Enempi heitä on lähellä olevassa San Pedron satamakaupungissa ja

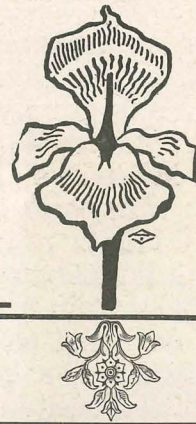
työskentelevät miehet siellä laivaveistämöllä. Suomalaisten perheitten luku San Pedrossa on toista sataa. Siellä on suomal. sosialistiosasto vuokrahuoneessa.

Itse Los Angelesin kaupungissa ovat suomalaiset hajoitetut sinne tänne. Perheitä on noin kolmekymmentä. Miehet työskentelevät eri aloilla, jotkut ovat rakennusmiehiä, jotkut käsityöläisiä y. m. 50—60 naista palvelee amerikalaisissa perheissä. Eräs turkulainen Johan Roine, joka kolme vuotta on ollut tässä maassa, on täällä vuoden ajan toiminut rakennusmestarina. Ennemmin oli hän kolme vuotta Ruotsissa. Suomessa hän kuuluu rakennusmestariiliittoon. Suomalaisia liikkeitä on eräs kelloseppäliike ja Antti Risnelin harjantekimö.

Eri yhdistyksiä suomalaisilla Los Angelesissa on toimimassa Suomalainen Edistysseura ja Krist. Nuorisoseura. Jälkimäinen toimii kirkolliseen malliin ja on johdossa kykeneviä naisia. Keltaisiin kuuluva sosialistiosasto on täällä myös ja kokoontuvat he Labor temppelissä. Radikaalit ovat hajaantuneet.

Teosofiseen seuraan kuuluu kymmenen suomalaista ja pitävät he Los Angeles looshin suomalaisena haarana omia kokouksiaan.

Suomalainen Edistysseura on nuori seura ja vapaamielinen. Puoluekantaa katsomatta voi siihen yhtyä suomalaiset jäseniksi. Keskustelukokousten ja valitun ohjelman kautta on tarkoituksena saada jäseniä kehitetyksi

OHIO, PA. & W. VA. SUOMALAISTEN RAITTIUS-MUSIIKKI- JA URHEILUJUHLAT
MONESSENISSA, PA. HEINÄKUU 2 - JA 3 - PÄIVÄ 1916.
PHOTO BY B. RAASNIEMI

OHIO, PA. & W. VA.:N SUOMALAISTEN RAITTIUS-MUSIIKKI JA URHEILUJUHLAT MONESSENISSA, PA., V. 1916

kaikessa hyvässä, hyödyllisessä ja kauniissa.

Arvion mukaan suomalaisten lukumäärä Los Angelesissä on noin 300.

Miellyttävä on Californian ilmanala, herttainen on se etelä-Californiassa. On varmaa, että ihana, etelämainen Los Angeles on vetämässä puolelleen yhä useampia kansalaisiamme tulevina vuosina. Uusia suuria tehtaita perustetaan tänne useampia ja kaupunki tulisella vauhdilla kasvaa. Mitä parhaimmat edellytykset antaa kaupungin kasvamiselle sen sopiva asema lähellä merta, vilkas rautatieliikenne ja lisäksi Mexican läheisyys. Ja ympäröihän kaupunkia mitä rikkain maa. Suuret öljyrikkaudet ovat täällä ja mitä tuottavin hedelmäviljelysseutu, käsittäen viinirypäleitä, appelsiineja, persikoita, aprikooseja, sitruunia, luumuja, pähkinöitä ynnä monilukuisia muita lajeja. California on myös rikas, varsin rikas mineraaleista. Kultaa, hopeaa, kuparia y. m. täällä kaivetaan. Erittain arvokkaita kivihiilikerroksia on myöskin täällä.

Länsirannikko, ihmisasuntoihin katsottuna, näyttää onnellisemmalta kuin itä. Yksityisiä koteja kaupungeissakin koetetaan saada mahdollisimman paljon. Kaupunkialueet on varattu niin riittäviksi että tilaa löytyy. Työläisten ja vähempivaraisten koteja ja omia taloja löytyy lännellä enempi ja myöskin mukavampia kuin Amerikan itälaidalla. Hyvin järjestetty katuvaunuliikenne helpottaa liikkumista laveammallakin alalla.

Los Angeles on hedelmäviljelyksen keskus. Se on öljykaupunki, öljykaivoja on itse kaupungin alueen sisässä ja läheisellä rantamallakin, ja se on autokaupunki. Missään maailman kaupungissa ei ole niin paljo autoja, missään ei niin mainioita autoteitä, joita ei koskaan lumi haittaa, ja missään ei ajeta niin hurjasti kuin täällä. Uusine tehtaineen on tämä oleva merkki-paikka Tyynenmeren rannalla. Los Angeles on pinta-alueeltaan suurempi kuin maailman monimiljoonainen New York, vaikka asukasluvun arvellaan viime väenlaskun mukaan tekevän vaan noin 700,000. Tämä ikuisen kesämaan kaupunki on merkityksellinen myöskin talvimatkustajille, jotka hetkeksi haluavat siirtyä pois kylmän ilman kynsistä.

Vuoret Los Angelesin ympärillä ovat varsin mahtavat ja tunturimaiset. Joillakin niistä lepää ikuinen lumi. Mount Lowen vuorelle, lähellä Pasadenaa kiertää ylös rautatie. Mount Wilsonilla, joka on edellisen lähellä, on Carnegie opiston tähtitorni, suurin laatuaan Amerikassa. Siellä on eräässä kiikarissa linssi, joka on yhden yardin levyinen.

Venecessa, Santa Monicassa, Hermosassa, Long Beachillä, Santa Barbarassa y. m. on mainiot uimapaikat. Täällä ympäri vuoden uidaan, aina kylvetään Tyynenmeren aalloissa.

Monilla idän virkailijoilla ja raharikkailla on täällä huvilansa. M. m. on Santa Barbarasta ostanut maa-alueen itselleen presidentti Wilson. Siellä ai-

koo hän virkakautensa päätyttyä kirjoittaa sotahistoriaa.

Mitä vielä on Los Angeles? Se on maailman elävien kuvien pääkaupunki. Täällä on enempi kuin 50 eri yhtiötä, joissa tehdään kuvia, ja suurilukuinen on näyttelijäin ja näyttelijättärien lauma. Suurin osa näyttelijöistä asuu Hollywoodin kaupungin osassa, jossa useimmat studiotkin sijaitsevat.

Lännen luonto, lännen aurinko ja Tyynenmeren tuulet kenties vaikuttavat siihen, että useassa suhteessa lännen ihmisten elämä tuntuu erilaiselta itään verrattuna. Amerikan itäranikko on enempi europalainen, siellä menee kaikki tasaisemmin, hitaammin, säännöllisemmin, siellä ehkä harkitaan pitempään ja perinpohjaisemmin. — Täällä ajatukset kulkevat vilkkaasti, kiitävät kuin vihurituuli. Ihmisten yritteliäisyys työssä, liikkeissä, ajatuksessa ja kaikessa toiminnassa on saman tapaista. Kenties jossain suhteessa ollaan kuin höyhenet, liiaksi häälyviä. Ihan käden käänteessä innostutaan johonkin, ryhdytään hommaan ja voi sattuua, että yks, kaks innostus loppuu ja työ jää sikseen. Mutta tuo innostus voi kestää myös työn tai liikkeen perille viemiseen. Siitä ovat todistuksena maiden hedelmäviljelykselle saattaminen, kastelulaitosten laittaminen, monet käynnissä olevat kaivokset, tuottava karjanhoito, kylien ja kaupunkien nopea kasvaminen ja sen kaiken ohella yleinen varallisuus.

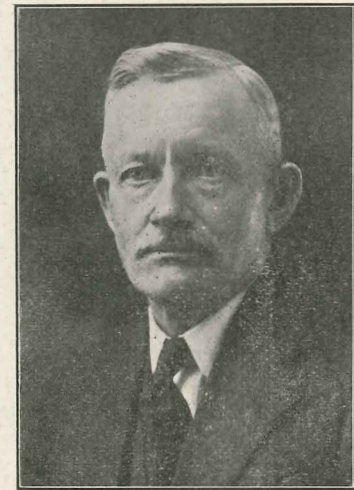
Kaiken muun kiireen ohella täällä solmitaan ystävyysliittoja, solmitaan

C. A. ONKKA, lakimies,
Virginia, Minn.

ERI MAIDEN NAISIA KANSALLISPUVUISSA M. M. 2 SUOMALAISTA.

A. H. Markkanen
Duluth, Minn.

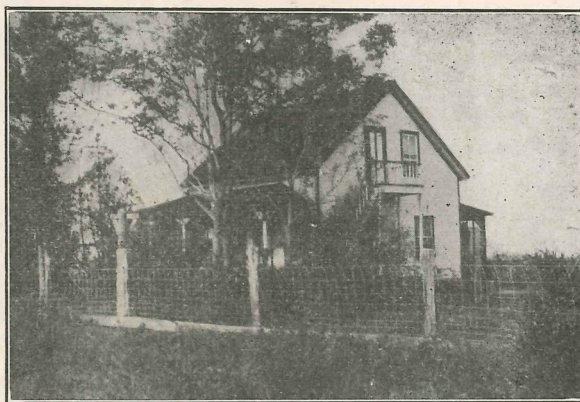
kaikessa kiireessä ja usein erotaan vielä kiireellisemmin. Monella on jo toinen katsottuna ennen eron ottoa ja uusi lupa lemmenliittoon voidaan ottaa jo seuraavana päivänä kun on edellisestä saatu ero. Hyvä ennätys on saatu Los Angelesissa avioeroissa; 3000 avioeroa vuodessa. Tietysti myöskin riidellään, käytetään kiivaista sanoja ja vielä lisäksi ampuma- y. m. aseita. Mutta nuo kaikki kuuluvat jokapäiväiseen elämän näytelmään.

Kylpeminen Tyynenmeren aalloissa, joka itse asiassa tuskin koskaan on tyyni, lännen auringon säteiden hyväily ja lännen kukkien tuoksu lahjoittavat ihmisille jotakin erityistä, tehden heidät sellaisiksi, kun he ovat. Vilkaassa mielikuvituksessaan tahtovat he elämän luoda niin rakastettavan mukavaksi kuin suinkin. Ja hyvin kiireesti ja käytännöllisesti he haluavat sen saada. Jos se ei onnistu yhdellä tavalla ja yhden henkilön seurassa, niin koetetaanpas toista tapaa ja toista toveria. Lännen amerikalainen luomiskyvyyssään etsii ja vaihtaa muotoja, etsii ja vaihtaa elämän toveria, voidakseen tulla tyydytetyksi.

Lännen ilmapiiri ei tietystikään voi olla vaikuttamatta myöskin meihin siirtolaissuomalaisiin. Siksi kaikesta tästä kerron, että jos te huomaisitte meissä jotain samaan suuntaan menevää, niin olemme hyvin mahdollisesti jotain perineet amerikalaisilta veljiltämme ja sisariltamme. Niin, toivon, että niin amerikaalistuneita kuin lie-nemmekin, vielä voisitte ymmärtää

meitä ja että mekin voisimme ymmärtää teitä.

Montanan vuorilta, Wyomingin tuntureilta, Utahin vuoren laaksoista ja ihanan Salt Laken rannalta, Coloradon kuumilta lähteiltä, Dakotan, Albertan ja Saskatchewanin vehnävainioilta, Arizonan kaivosten komeroista, Nevadan aroilta, Idahon maakylistä, Seattlen lahden suusta, Canadian British Co-

S. WATJUksen FARMI MISSISSIPPISSÄ

lumbiasta, Alaskan kullan huuhtomoilta, Oregonin puutarhoista, Columbian jokivarsilta, Astorian lohivenheistä, San Franciscon, Tyynenmeren morsiamen kultaiselta portilta, Reedleyn viinirypälemaita ja Los Angelesin palmuja ja öljypuulehdoista lähetämme me, Amerikan suomalaiset, tuulahduksen Suomeen!

Kukoistavia ruusuja ja valkoliljoja tahtoisimme ojentaa teille vihkosen,

teille oma kotikansa valko- ja sinivuokojen maassa, Suomessa!

Los Angeles, California, maaliskuun 16 p. 1920.

Fred. Miekka-Vaara.

Sinivalkea Suomi

*Sinivalkea Suomi,
Sua lemmin!
Lumivalkea tuomeni,
Sua lemmin!*

*Maani Pohjolan perillä
Olet rakas!
Pohjan kylmillä merillä
Sinut lakas'*

*Usein ankara, ulvova myrskytuuli,
Ja pureva pakkaneen nurkissa paukkui;
Mies tupansa ääreltä metsästä kuuli
Miten pedot vihelsi, ulvoi ja haukkui,
Lumihanget ne ylettyivät seipäiden
päihin,*

*Vaan eivät sentäänkään hukkuneet
hankiin ja jäihin
Suomen mies ja nainen.*

*Kansa kalevainen
Vieläkin vaan elää, eikä tahdo kuolla,
Hangissa se hiihtää, suvin astuu suolla,
Sekä soihin ojat, kanavat se kaivaa,
Suot niin kuivaa, rämeet peltomaiksi
raivaa.*

*Suomeni metsäiset salot,
Teitä lemmin!
Pohjoiset taivahan palot,
Teitä lemmin!*

*Marja-ahot sekä pellot,
Teidät muistan!
Linnunlaulut, karjankellot
Myöskin muistan!*

*Rientää halaan siksi Suomen suven sy-
liin,*

*Rientää, jotta näen Suomen suven su-
lon!*

*Ikäväni kulkee myöskin talven kyliin,
Suomen lumen luo ja luokse keltaku-
lon!*

*Halajaisin nähdä hanget aurinkoon
kun vaipuu,*

*Halajaisin nähdä virtain vuot kun ke-
vään kaipuu*

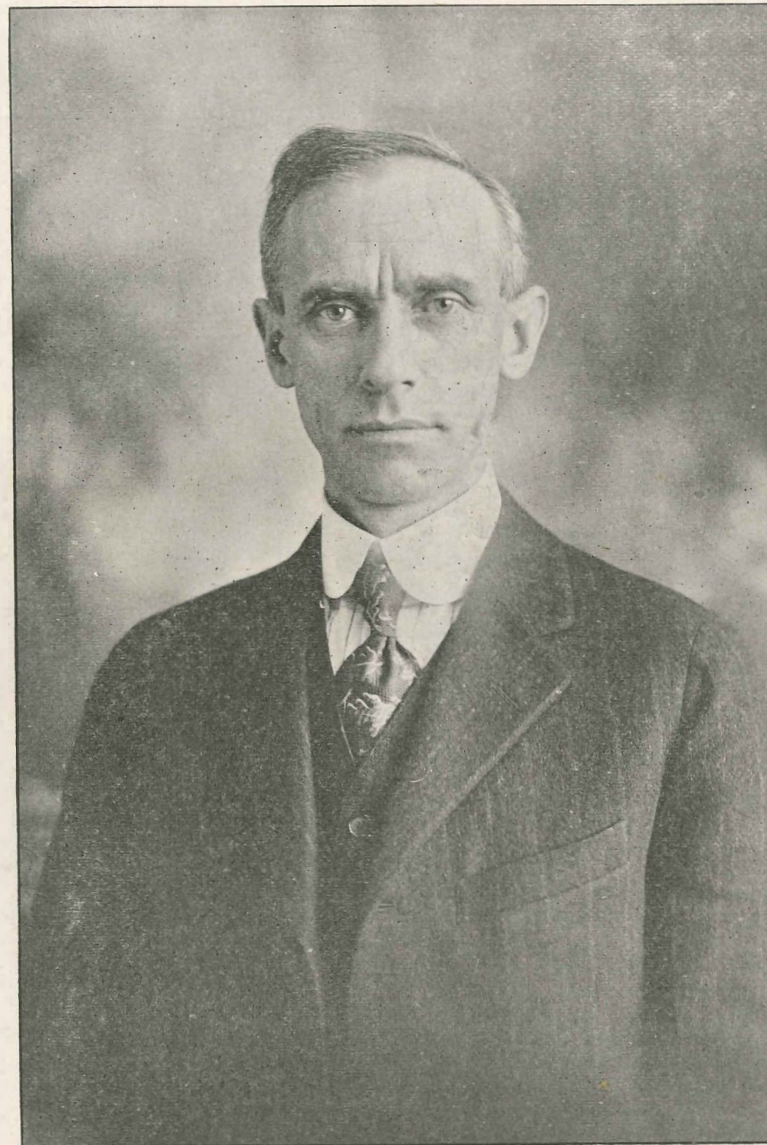
*Luomakunnan täyttää,
Kun tien kevät näyttää*

*Uudelle elolle, uudelle onnelle,
Ja elon vallalle, voimalle, ponnelle
Purot, virrat ja kosket sävelen antaa,
Ja leikkivät laineet, mi loiskivat ran-
taan!*

*Lumivalkea Pohjola,
Sua lemmin!
Sinitaivainen Pohjola,
Sua lemmin!*

*Siniristinen lippumme
Rauhan suokoon!
Sinivalkea lippumme
Onnen tuokoon!*

Fred. Miekka-Vaara.

PROFESSORI H. GRESS
Monessen, Pa. Valtion koulujen ylijohhtaja.

Pieni kude yhteiseen kankaaseen

Motto: *“Jätti kantelon jälle,
Soiton Suomelle soeraan,
Kansalle ilon ikuisen,
Laulut suuret lapsillensa”.*

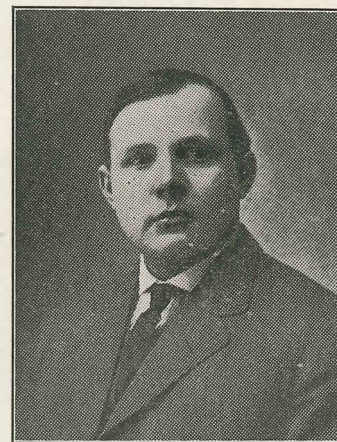
Vaka vanha Väinämöinen, jättäes-
sään Suomen suloiset rannat, jätti jäl-
lelle kantelon, jätti soiton Suomelle so-
rean ja laulut suuret lapsillensa.

Kalevala, kansallinen eepoksemme,
on Suomen kansan tehnyt tunnetuksi
hyveissä, se, se on, joka on ehtymätön
kehto soitolle ja laululle, joka on Suo-
men kansalla perinnäistä, omatakeista
ja kuolematointa.

Soittaen ja laulaen ovat esi-isämme
korvet raataneet heilimöiviksi vilja-
vainioiksi. Soitto ja laulu se on, joka
riitojenkin riehuessa yhdistää, sovittaa
kirkastaa ja kaunistaa elämän todelli-
sia arvoja. Tänne siirtolaisoloihin
muuttaneille suomalaisillekin, on soit-
to ja laulu ikuinen ja kuolematoin pe-
rintö kotoisten rantojemme ikuisesta
kohinasta.

Arkihuoliamme ohella emme ole tyy-
ten unhoittaneet isämme perintöä lau-
lun lahjaa, sitä todistavat ne lukuisat
suomalaiset soittokunnat ja laulukuo-
rot, joita Amerikan suomalaiset yllä-

pitävät, että suomalainen musikaali-
suus on imenyt kuolematomat juuren-
sa kansalaisten asuttamalla seuduilla
niin syväälle, että suomalainen soitto ja
laulu kaikuu korviin tutunomaisena
tarjoten kaihoavalle sielulle ikäänkuin
jumalien juomaa raikkaasta peilikirk-
kaasta lähteestä. — Kirkas ja raikas
on todellakin suomalainen musiikin
voima, syvällä ovat sen juuret, peili-
kuultavat ja kimaltelevat ovat sen ten-

JOHN KETOLA

Virginian, Minn. huomatuin suoma-
lainen liikemies.

hot, jotka täyttävät rypäleisillä rie-
muillaan kaihoisen sielun, sielun, joka
ei elä ainoastaan itseään varten, mut-
ta jumalallisia ihanteita ja kansaansa
varten, sitä kansaa varten, johon on
äidin maidossa kiinni imeytynyt.

Nyt, jolloin kansamme on kahleensa

katkonut pimeän naapurin alta, on ke-
väisen työn ja toimen aika, aika sellai-
nen, joka kutsuu ja velvoittaa kaikkia
joiden rinnassa suomalainen veri vir-
taa työn ja toimintaan, toimintaan
kansallisen kokonaisuutemme ja kans-
sallisten ihanteitten kokoamisen ja
kirkastamisen puolesta.

Se, mistä Suomen heimo eniten kär-
sii, on eripuraisuus ja toistensa ym-
märtämättömyys. Sama perinnöllinen
heikkous on siirtynyt mukanaamme
siirtolaisoloihimmekin ja sellainen
luonne, joka rakastaa sopusointua kär-
sii kauheasti heimonsa eripuraisuudes-
ta.

Väinön kantele olisi voinut soida
vieläkin suloisemmin, jos olisi ollut
heimoushenkeä ja voimaa sellaista, et-
tä vanhan Väinämön haamu olisi nous-
sut kaskien sauhun seasta laulamaan
kansalleen sopusointua ja onnea, sel-
laisella taikavoimalla, että riidat olisi-
vat sulautuneet yhteen kuin keväiset
mahlat juostessaan aamu-auringon
kultasäteiden kimmeltäessä koivu-neit-
sykäisten puhtoisilla pinnoilla.

Sellainen toimenpide, jossa saadaan
olla tavallamme kaikin mukana koko
Amerikan suomalainen siirtolais-kans-
sa on kuin yhdistävä tuli, jonka läm-
pöön kukin halajamme, ja jonka lei-
muisista liekeistä saamme rintaamme
riemua, riemua, joka ei ole vierasta,
mutta kansanomaista ja sydäntä hi-
velevää. Sellaista on tämä nykyinen
suuripiirteinen Suomi-matka soitto-
kunta “Louhen” aloittamana ja hom-
maamana.

Tämä suuremoinen touhu on omiaan lieventämään kankeaniskaisuuttamme ja kirkastamaan meille kansallisten ihanteittemme arvoa, arvoa sellaista, joka on yläpuolella riitojen. — Siis sillan tekoa kotimaamme ja siirtokansamme välillä, yhteisymmärryksen lietsomista meidän Amerikan suomalaisten välillä, jotka olemme tuulispäisten hapsien tavalla hajoitettu toisistamme irralleen, sinne tänne, vieraille veräjille.

Toivon, että jokainen Amerikan suomalainen, joka ei ole puoluepimeydellä lyöty, näkee tämän matkan tarkoittavan kauaskantavia heimomme yhdistäviä kuteita. Olkaamme siis kutojia kukin kohdaltamme, niillä kutimiilla mitä meillä kullakin yhteisen hyvän eteen riittää. Luokaamme päältämme talven routainen vaippa, silloin kun on kyseessä kansallisen voimamme ja taiteemme kohottaminen. Kerro sinä "Louhi" sävelilläsi tuhannet terveiset meiltäkin, jotka emme olleet tilaisuudessa tervehtämään syntymämaamme rakkaita rantoja soittosi sävelillä ja kansallishengen kuolemattomilla terveisillä täältä merien takaa. — Kerro. Sano, että kansalliset ihanteet eivät kuoleudu, ihanteiden, laulun ja soiton palvojalta koskaan ja vieras maa ei voi kansallista aarrettamme tummentaa. Leimuavalla, sielussa palavalla revontulien kaiholla, juhannus öiden kuu-lakkuudella, kesäisen luonnon kukkivalla muistotunteella tervehdän sinua

kaihojen kaivattu syntymämaani.

Fitchburg, Mass., maaliskuun 11 p., 1920.

Onni Syrjäniemi.

Suomalaiset Pohjois-Minnesotassa

ON sanottu, että suomalainen viihtyy parhaiten sellaisissa maanpaikoissa, missä hän näkee lunta ja tuntee kylmää Pohjolan viimaa poskipäissään useampana kuukautena vuodessa. Molempia näitä luonnon antimia on kyllin Pohjois-Minnesotassa, ja tämä seikka lienee osaltaan vaikuttanut siihen, että suomalaiset viihtyvät täällä hyvin. Kun vielä otamme huomioon, että nämä seudut ovat väestörikkaita ja maaperä ylimalkaan karunpuoleista, kuten suurimmassa osassa Suomeakin, emme ihmettele, että niin moni suomalainen siirtolainen on juuri tämän osan Yhdysvalloista valinnut asuinpaikakseen.

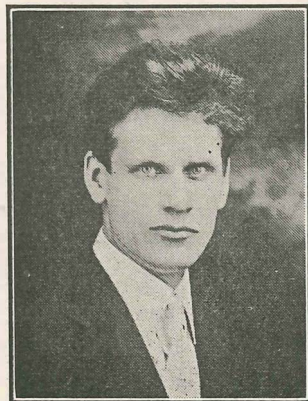
Ne olivat Pohjois-Minnesotan kuulut rautakaivokset ja niiden tarjoamat mahdollisuudet työnsaantiin, jotka ensin houkuttelivat suomalaista siirtolaisuutta tänne suuntautumaan. Ja kaivosmiehinä he ensinnäkin aloittivat asutuksensa täällä. Mutta vuosien kuluessa alkoi useata kaivostyö kylläs-

tyttää ja he ryhtyivät etsimään toisia toimialoja. Kalastusretkillään ja metsästysmatkollaan olivat he tutustuneet ympäristön järvi- ja metsäseutuihin. Sinne nyt alkoi monen mieli palaa, ja ennenpitkää valtasivat he laajoja alueita valtion maita uutisviljelijöinä. Parhaat palat olivat jo aikaisemmat siirtolaiset, etupäässä skandinavialaiset, ehtineet vallata, varsinkin sellaisilla seuduilla mihin jo oli tiet rakennettu tai ainakin suunniteltu. Suomalaiset uskalsivat tarttua siihenkin, mikä ei muille kelvannut.

Vaikkakin metsä antoi runsaasti riistaa ja järvet kalaa sekä välttämättömästi ostettavat elintarpeet olivat vähäiset, oli uudisviljelijän elämä luonnollisesti alkuvuosinaan alituista puutetta ja taistelua tiettömän taivalten takana. Mutta suomalaisen tarmo ja sisu eivät antaneet perään. Vaikkakin puutetta kärsien ja melkein kokonaan muun maailman unohtamina, pysyivät he valitsemillaan mailla ja uhmasivat voimillaan karua luontoa vastaan. Sil- lä aikaa kun heidän siirtolaistoverinsa työskentelivät maan uumenissa ja rakensivat nousevia kaupunkeja kaivos- ten lähettyville tai raatoivat suunnat- tomissa tukkimetsissä, raivailivat he väsymättömästi maitaan, kuten omia kontujaan ainakin. Talvisin oli per- heen isä tavallisesti pakoitettu lähtemään ansiotöihin, voidakseen parem- min käyttää tulevan kesän kokonaan maanraivaukseen ja uuden kodin ra- kentamiseen.

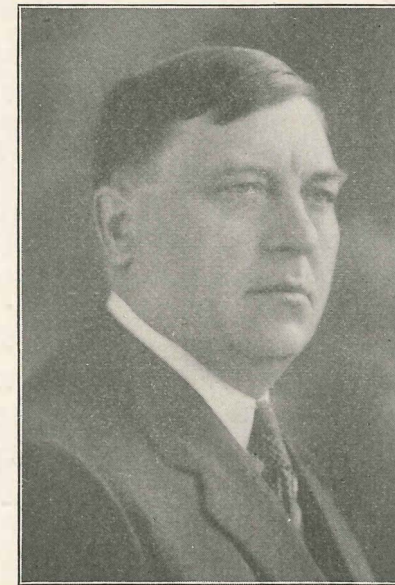
AXEL DURCHMAN
apteekari, Hancock, Mich.

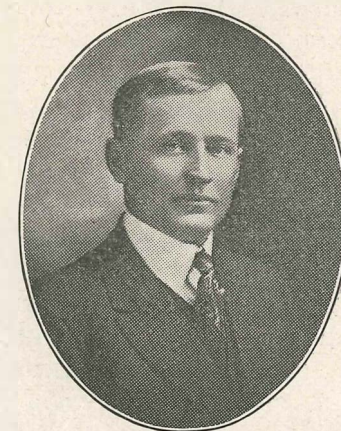
ONNI SYRJÄNIEMI
toimittaja, Fitchburg, Mass.

JUSSI HINKKANEN
liike- ja sanomalehtimies, Lou-
hen Suomimatkan järjestäjä.

MATT LOFBERG
liikemies, Ishpeming, Mich.

ALEX KYHKYNNEN
liikemies, Ishpeming, Mich.

Vuosien kuluttua olivat kuitenkin alkuvaikeudet voitettu. Alati laajenevat viljelykset ja lisääntyvät karjat kohottivat yleistä varallisuutta. Teitä ryhdyttiin rakentelemaan ja vähitellen tunkeutuivat ne etäisimpiinkin seutuihin. Silloin tultiin huomaamaan, mikä maanviljelyssuurtyön tuo vaatimaton, jäykkä suomalainen siirtolainen oli suorittanut salojen keskellä. Kokonaisia kyläkuntia oli sinne kohonnut ja laajat alat maata avattu viljelykselle. Ja tämä kaikki oli suoritettu muutama vuodessa seuduilla sellaisilla, joita oli ennen pidetty melkein pä kelpaamattomina varsinaiselle ihmisasutukselle.

Me kaupunkilaiset tulemme jokapäiväisessä toiminnassamme alituisen kosketukseen amerikalaiden kanssa ja tunnemme olevamme vieraan kansan keskellä. Mutta kun joskus tempaudumme irti töistämme ja lähdemme ajelemaan noille seuduille, joudumme pian toisen tunnelman valtaan. Ajamme kilometrittäin läpi nuorien kylien, missä kaikki rakennukset, viljelykset y. m. antavat tutunomaisen kuvan. Kun vielä jokaisen kartanon yhteydessä huomaamme järven rannalla tai jokitöyräällä tutun saunan, näemme heti, että tuo kaikki on suomalaista työtä. Käännymme eräästä portista sisään ja ajamme pihamaalle. Tuttua ja lämmintä on taas tervehdyskin. Hetken kuluttua juomme jo sisällä talonväen kanssa kahvit, mikä on keitetty aikoinaan Suomesta tuodulla kuparisella pannulla. Emäntä vakuuttaa, ettei

muunlaisessa tule niin hyvää kahvia. Sitten siinä saunaa odotellessa pistäydymme vielä järvellä kalaonnea koettamassa. Puhellemme vuodentulotoiveista, paikallisesta politiikasta y. m. s. Suomalaisia kuuluu seudun luottamusmiehet ja virkailijatkin olevan. — Tuntuupa silloin tosiaan aivan kuin olisi keskellä Suomea, vaikkapa todellisuudessa onkin avaran Amerikan Yhdysvaltain sydämessä.

Virginia, Minn.

J. R.

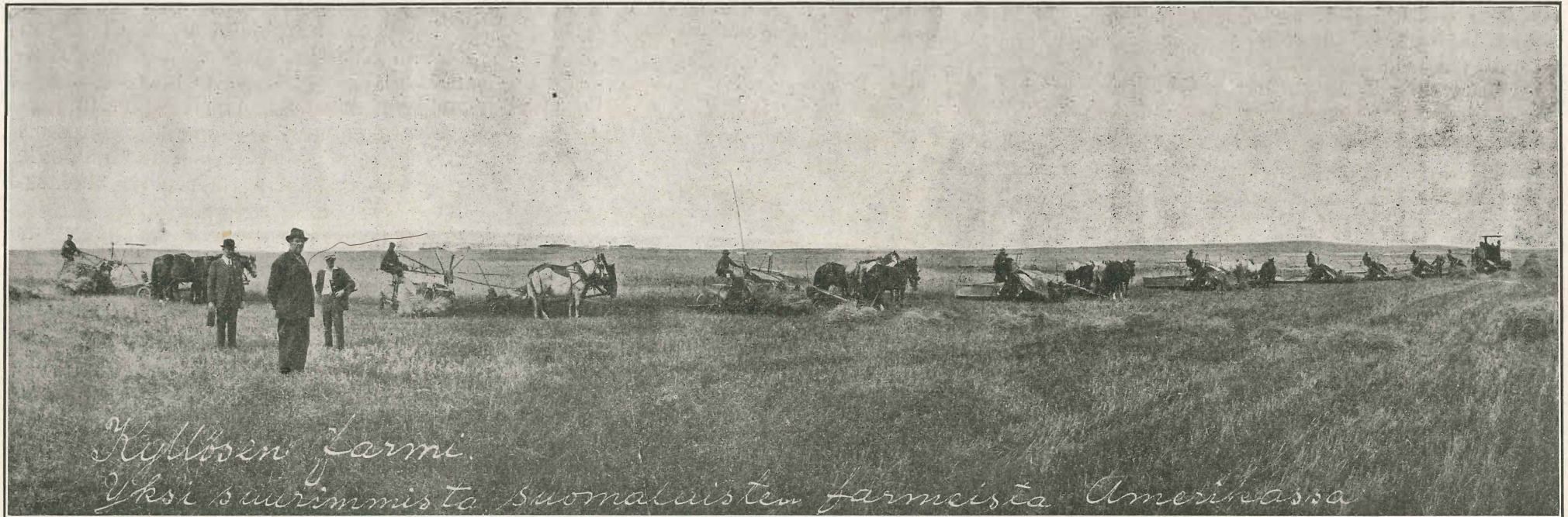
Ristiriitaisia seikkoja

NYT kun Suomi on tullut tasavaltaiseksi maaksi, tavallaan amerikalaismallisen hallitusjärjestelmän alaiseksi, ja koska Amerikassa sanotaan elävän kymmenennen osan Suomen kansaa, jotka tavalla tahi toisella ovat alituisen tekemisissä vuoroon Amerikan ja Suomen lakien kanssa, niin syntyy useita uusia ristiriitaisia kysymyksiä kummankin näitten maitten viranomaisten ja virastojen välillä, kummankin maan lakien suhtautumisesta toisiinsa.

Suomen ollessa Venäjän alamaisuudessa oli suurempia vaikeuksia sovittaa kummankin näitten maitten, Amerikan ja Suomen, laillisia suhteita toisiinsa, sillä periaatteellinen eroavaisuus maitten hallinnon välillä oli sikikin suuri, mutta kun nyt kummankin maan hallitusmuoto on sama ja periaatteellisia eroavaisuuksia ei sanottavasti ole, niin voidaan tehdä kysymyksiä, mitenkä kummankin maan välillä olevia, erikoisesti Suomen kansalaisia koskevia ristiriitaisia seikkoja voidaan sovittaa hyödyksi ja siunaukseksi molemmille maille ja erikoisesti hyödyksi ja siunaukseksi suomalaisille tässä maassa, Amerikassa, ja Suomessa.

Virkatehtävieni ohella olen joutunut käsittelemään satoja sellaisia asioita, joissa Amerikan eikä Suomen laki ole voinut puustaimellisesti sanoa sitä eikä tätä, on ollut pakko verrannollisesti käyttää lakia ihmisyyden periaatteitten mukaan.

Kymmeniä kertoja olen joutunut tekemisiin perintöasioitten yhteydessä avioliittojen pätevyyttä koskevien seikkojen kanssa. Varsinkin entiseen aikaan ei Suomessa tahdottu tunnustaa lailliseksi amerikalaista avioliittoa, jos sillä ei ollut Suomen kirkon virallista vahvistusta, jos avioliittoa ei oltu Suomen kirkon määräämällä tavalla uusittu. Tällainen sai suurta hankaluutta aikaan perintöasioita selviteltäessä. Tuli useasti esille kohtia, joissa mies tahi vaimo oli kaksoisnaimisissa, jolloin Suomen lakien mukainen aikai-

*Kyllösen farmi.
Yksi suurimmista suomalaisista farmeista Amerikassa*

KYLLÖSEN MAATILA, YKSI ISOIMMISTA AMERIKASSA

sempi avioliitto olisi ollut ainoa tunnustettava ja oikea, mutta aikaisemman avioliiton puolesta valvojaa ei ollut saatavissa, ja perintöasia ajettiin tämän maan lakien mukaisesti viimeisen avioliiton antaman oikeuden mukaisesti.

Suomen suomalaisten etuja ei myöskään entiseen aikaan valvottu sellaisella huolella kuin niitä nyt tullaan valvomaan ja jo on valvottu, kun Suomen hallituksen viralliset edustajat ja nyt Pääkonsuli ja konsulaatit ovat ottaneet Suomen kansalaisten edut valvoakseen, joka seikka antaa meille väkutuksen siitä, että Suomen kansalaisten kaikki asiat — ristiriitaisimmatkin seikat — tulevat toisella tavalla valvottua kuin entisaikaan, mutta uskon, että ei ole poissa paikaltaan muutamalla sanalla huomauttaa juuri kaikkein tärkeimmistä kohdista, jotka useammin elämässä esille tulevat, ja joista huomauttamalla ehkä piankin saadaan ristiriitaisuudet poistumaan, koska viranomaisten huomion niihin kiinnittyä heidän on helpompi nopeammin saada tarpeellisia parannuksia ja muutoksia aikaan.

Tarkoitukseni ei ole millään tavalla lähteä selittämään tämän maan tahi Suomen lakeja, tahi neuvomaan ketään viranomaisiamme, mutta tahdon palvella kansalaisiani kääntämällä huomiotanne pariin hyvin tärkeään kohtaan Suomen alamaisten elämässä tässä maassa ja tässä maassa asuvien suomalaisten ja heidän Suomessa asuvien omaistensa suhteista toisiinsa.

Perintöasioita selvitellessä tulee nähdä kuinka suurella huolimattomuudella kansalaisemme eläessään ovat omiaan ja jälkeensä jättäen etuja valvoneet. Tuskin kahta prosenttia kansalaisistamme on oivaltanut testamentin kautta määrätä omaisuutensa käyttöä, joka tapa on aivan yleinen esim. amerikalaisen kesken ja yleinen tapa Suomessa. Suuria summia rahaa ja paljon eripuraisuutta, vihaa ja katetta säästettäisiin, jos kansalaisemme aina pitäisivät ajoissa huolen viimeisen tahtonsa lausumisesta testamentin muodossa. Täten välttyisimme monilta ristiriitaisuuksilta perintöasioita käsiteltäessä, sillä testamentti käy yli lain voiman.

Avioliiton suhteen haluaisin lausua sen toivomuksen, että noudatettaisiin lain ja ihmisyyden määräämiä velvollisuuksia aina ja jokaisessa tapauksessa. Lakimiehellekään tuskin mitään sen ikävämpää kohta tulee kuin kansalaisensa asiointien käsittelyssä huomaa, että mies tahi nainen on kaksissa naimisissa. Ajattelemattomuus, huolimattomuus ja asiointien tuntemattomuus ovat tavallisesti olleet syynä siihen, että ensimmäistä avioliittoa ei ole virallisesti purettu, vaikka se olisi ollut helposti purettavissa. Toiseen avioliittoon mentyyään ei asianomainen enää ole tilaisuudessa purkamista käsittelemään rehellisellä tavalla ja niin jäävät asianomaiset koko iäkseen häpeälliseen asemaan ja vielä heidän jälkeläisensä saavat kärsiä heidän huolimattomuudestaan. Jos suhteet tällaisista sei-

koista olisi tarkemmin ja julkisemmin määritelty, kansalaisillemme selvitetty ja jokaisen viranomaisen tiedossa sekä tässä maassa että Suomessa, niin välttyttäisiin paljon häpeältä ja moitteelta kanssaihmissen taholta, paitsi sitä, että yhteiskuntamme määräämiä säännöksiä noudatettaisiin.

Kansalaisyhteisöjen oikein ja väärin käytössä olisi monta kohtaa, jotka tulisi jokaiselle kansalaisillemme olla selvillä, sillä useasti muutaman ajatteluttoman teon vuoksi joutuvat kaikki kansalaisemme häpeää kärsimään.

Oikealla tavalla Amerikkaan tuleminen on ensimmäinen ja tärkein ehto, jota seikka useasti kansalaisemme ovat kiertäneet siten, että esimerkiksi Canadian puolelta ovat tulleet maihin ilman virallista lupaa ja joutuneet asemaan, joka aina on heille haittana, jos aikovat tulla Amerikan kansalaiseksi. Amerikan kansalaiseksi pyrkivän on nimittäin omattava n. s. maihinnotustodistus, joka osoittaa, että henkilö on tullut luvallisella tavalla maihin.

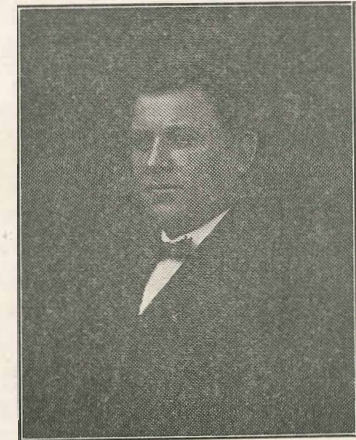
Suomen ollessa Venäjän vallan alla vaadittiin amerikalaiseksi tulleelta suomalaiselta virallinen todistus siitä, että hän oli hakenut itsensä irti Suomen alamaisuudesta ennenkuin Amerikka saattoi turvata hänet kaikissa paikoissa maan palloa Amerikan ulkopuolella — entisessä kotimaassaan — kaikilla niillä lain suojelekeinoilla, joita Amerikka kansalaisilleen antaa. Tässä kohdassa ei luullakseni vielä ole virallista muutosta tapahtunut, mutta kansanvaltaisen hallituksen periaat-

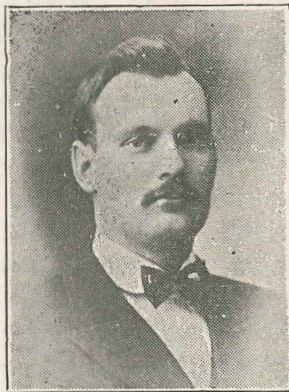
EMIL HELLMAN
liikemies, Duluth, Minn.

CARL H. SALMINEN
liike- ja sanomalehtimies, Duluth, Minn.

M. W. LIND
liikemies, Duluth, Minn.

JACOB UITTI
liikemies, South Range, Mich.

JOHN MALILA
maanviljelijä, Väinölä Mich.
Paikkakunta on hänen toimestaan
saanut tuon suomalaisen nimen.

ISAAC UITTI
maanviljelijä, Kearsarge, Mich.

teitten mukaan tulisi tämän kohdan muuttua vapaammalle ja kansanvaltaisemmalle pohjalle, että ihmisellä olisi täysi oikeus muuttaa toisen maan hallituksen alta toisen alle, kysymättä tahi hakematta siihen lupaa entiseltä hallitukselta. Joko olisi joku määräaika tahi muu määräämässä milloin jokainen voisi laskea itsensä olevan irti esim Suomen hallituksen alta, jos olisi Amerikan alamaiseksi tullut.

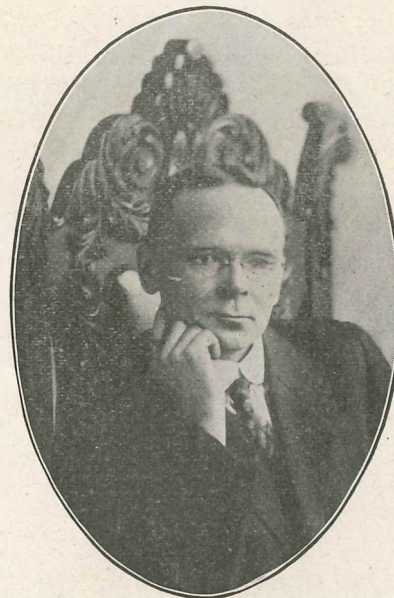
Amerikan ja Suomen lakien välillä ei tulevaisuudessa tulisi olla suuria ristiriitaisuuksia, koska kummankin maan hallinto perustuu samoihin periaatteisiin, mutta yhtäläistytymällä ja käytäntöön soveltamalla erinäisiä lain kohtia ja lisäämällä ja täydentämällä, sekä yksityiskohtaisesti tarkistamalla kaikkia niitä sopimuksia, jotka koskevat Amerikan suomalaisten ja Suomen suomalaisten suhteita toisiinsa voitaisiin paljon ristiriitaisuuksia välttää.

Suomen tähän maahan tulleilla edustajilla on edessään raskas ja monimutkainen työ. Meidän Amerikan suomalaisten tulee olla veljiemme ja sisariemme apuna kaikissa heidän tomissaan ja antaa apuamme ja ohjeitamme auliisti ja ilman suurempia palkkioita. Täten tulemme ristiriitaiten seikkojen läpi päässeeksi pian ja onnelliseksi, koko kansamme ja kansalaistemme hyväksi ja hyödyksi.

Luodessamme uutta vapaata Suomea, kohottaessamme kansamme kansojen joukkoon, älkäämme tahtoko olla suurin kaikista, vaan asettukaamme

pienimmän asemaan ja tehkäämme kukin kohdaltamme voitavamme tehdä velvollisuutemme amerikalaisina, Amerikan suomalaisina ja Suomen suomalaisina.

Kun nämä muutamat hajanaiset sanat ja ajatukset eteesi tulee, lukija, niin tiedä, että ne ovat tarkoitettut kohdaltaan osoittamaan, että Amerikan

ED. SALGEN
liikemies, Asthabula Harbor, Ohio.

suomalaisten tarkoitus aina on ollut ja aina tulee olemaan hyvien välien säilyttäminen ja ristiriitaiten seikkojen poistaminen Suomen ja Amerikan suomalaisten väliltä.

Itsemme tunteminen on ensimmäinen ehto menestymiseemme. Tuntekaamme itsemme oikein ja olkaamme iloiset

siitä, että meillä nyt on tilaisuus annettu tehdä jotakin, tehdä paljon, kansamme ja Suomen hyväksi. Nyt ei ole puheitten ja juhlapuheitten aika, nyt on aika tehdä työtä ja tarmokkaasti ponnistella, poistaa kaikki ristiriitaisuudet kansamme lasten väliltä. Puhdas ja vilpitön tarkoituksemme saattaa työmme tuottamaan puhtaita hedelmiä. Hedelmistään puu tunnetaan. Pyytäkäämme kukin olla heikkona tekijänä Uuden Suomen rakentamisessa sellaiseksi, että kansamme kansakuntien joukossa säilyisi. Tulokoon yhteisymmärrys Suomen ja Amerikan suomalaisten välillä sellaiseksi, että me jälleen kaikki tuntisimme itsemme Suomen heimon jäseniksi asuimme siten kuinka hajallaan tahansa.

Duluth, Minn., maalisk. 25 p. 1920.

Victor H. Gran.

MRS. J. J. WENTELÄ
Negaunee, Mich.

Kotitanhutta muistellessa

Nään kylät hautautuneet hankihin,
Kuin nukkuneet ois ijäks' syliin salon.
Nään nongat pukeuneet hopeihin,
Ja lumikentät kimmeltihin
Ja metsäin yllä revontulten palon.

Ma muistan, kuinka nousee päivän koi,
Ja työ-ön käydään sirpit olkapäillä;
Kun katkee olki, elolaulut soi,
Ja vaari vakaa pellon kuhiloii
Ja lapset laulain kulkee marjamäillä.

Mä muistan rannan vihreen, viileen
veen,
Ja mökin pienen rantaleppäin alla,
Nään äidin askareissaan köyrtyneen,
Mi poistain poskiltansa kyyneleen,
Niin usein muistaa lastaan maailmalla.

Mua muistaa hän ja hiljaa virkahtaa:
"Ah, tule! Täällä oottaa äidin syli."
Ja päivä kun käy kotivaaran taa
Kun varjot lankee, rauhaan raukee
maa,
"Hyv'yötä" kiittää kuiske merten yli.

Miksi mä lähdin läikkyhyn laineitten,
Tutuksi tuulten ja myrskyin?
Miksi mä lähdin?
Miksi en tyytynyt tupahan turvekattoon,

Tupahan taaton ja emon?
Siellä ois kotilahti laulanut unehen
mua,
Mulle ois tuomi ja pihlaja terttua teh-
neet,
Mulle ois tuoksunut metsä ja leyhkinyt
lehto.
Miksi, miksi mä lähdin?

Karua paatista maata käihtain
Lähdinkö, vehnähan vehkan vaihtain?
Rakkaampi mulleko vieras multa
Kuin kotitanhut ja taattokulta?
Lähdinkö pakohon työtä ja tointa,
Etsien eloa huoletointa?

En! — Tulin tutuksi toimen ja työn,
Hiess' otsin vierasta viljaa syön.
Karu jos kotimaa, ei hellempi tää,
Täys' täälläkin käsniä kämmenpää.
Kuni siellä, niin täälläkin varsi köyr-
tyy,
Hius harmeneepi ja mieli nöyrtyy.

Siksi lähdin, että tuntui
Kotiahot ahtahilta,
Siksi lähdin, että kohos
Kotikynnys korkeaksi.
Siksi lähdin, että leipä
Ennen niukka, lopen loppui.
Ootin: onni maailmalla.
Kosk'ei kotikaton alla.

Siksi lähdin, että taaton
Vauraammat ois vanhuuspäivät,
Siksi, että emon rakkaan
Ilahtuisi iltahetki.
Lähtenyt en hylkijänä
Maan ja heimoni hereän;

Lähdin, koska veri veti,
Pakko painoi, puute käski.

Helkkyy täällä niinkuin siellä
Väinön harppu hauinluinen,
Soipi täällä niinkuin siellä
Soreana suomenkieli.
Kukkarinnoin, riemusilmin
käymme, konsa siellä riemu.
Painuu povi, kostuu silmä
Meillä, konsa teillä murhe.

Älä luule, että mä unhotan sun,
Maa armas laulun ja tarun,
Maa hohtavan hangen ja valkean yön,
Sisin kaipaus sinne on syömmeni mun,
Luo vainios kaidan ja karun,
Alle taivahas talvisen kimmelvyön.

Älä usko, että mä unhoitan sun,
Sinä suruihin suistettu maani,
Jota vierahat raastaa, sortaa ja syö.
Sun murhees on myöskin murheita
mun,
Sun sortos mun sorrantaani,
Ken sinuhun iskee, myös minua lyö.

Ja kun kätes nostat ja nouset sä,
Käsi kalpahan käy minun myöskin,
Povi nousee ja palkeena paisahtaa,
Meri vaikka on vaahtoisa välillä,
Me rinta rinnassa käymme
Kuni vapaus valtaan saa.

Artturi Leinonen.

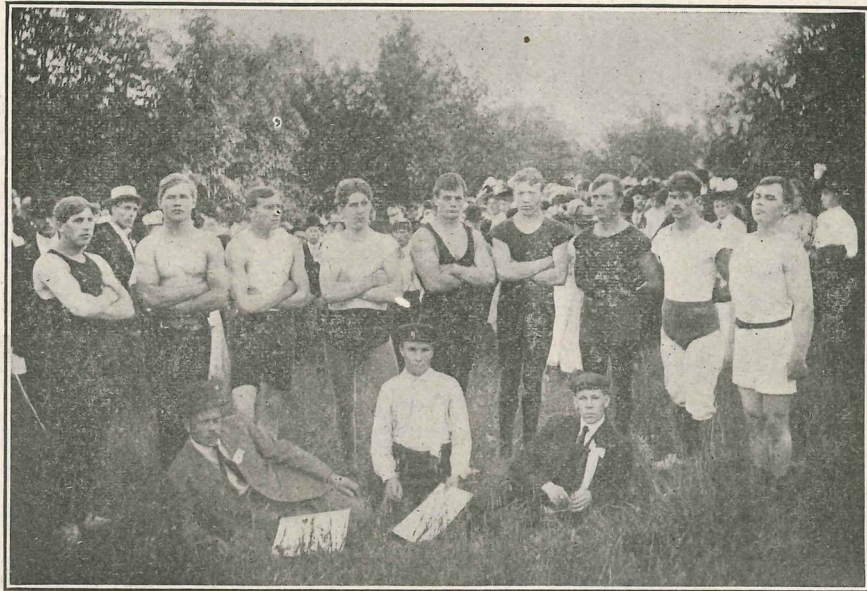
MISS VALO
lupaava laulajatar, Asthabula, Ohio.

JOHN LAMMI musiikin ja laulun harrastaja, Marquette, Mich.

MRS. KÖYKKÄ
musiikin harras kannattaja, Asthabula, Ohio.

URHEILUJUHLAT KUPARISAARELLA, EDUSTALLA TUNNETTUJA PAINIJOITA.

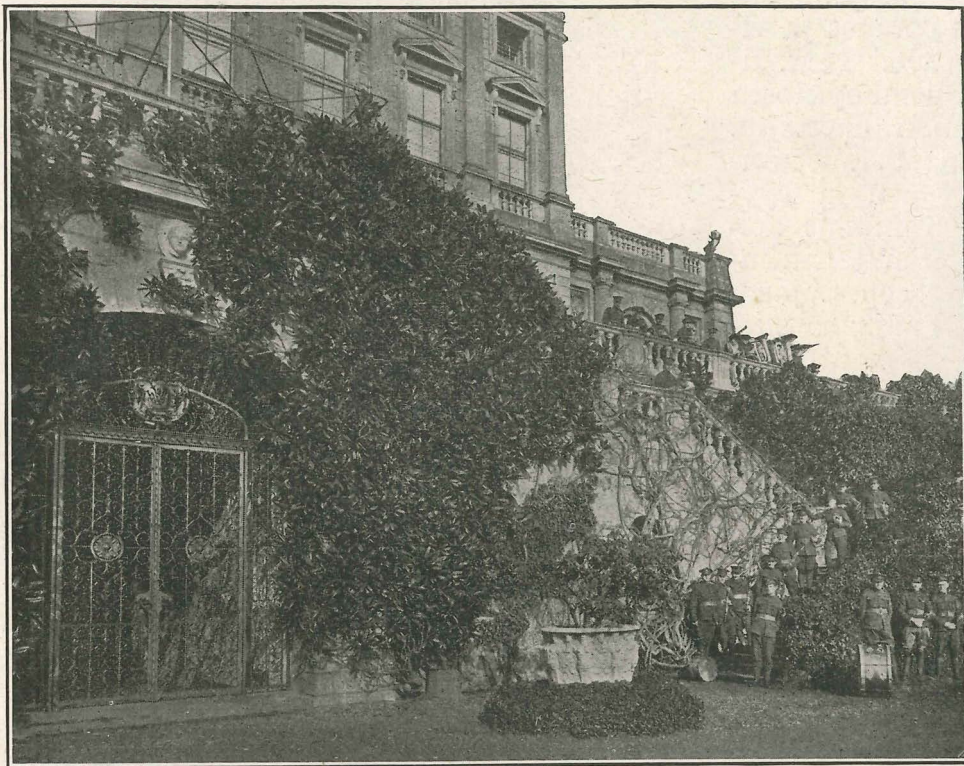
VELJEYSSEURAN VUOSIKOKOUS VILKKAAN TOIMINNAN AIKANA.

IDÄN SUOMALaisia, MAYNARDISSA, MASS.

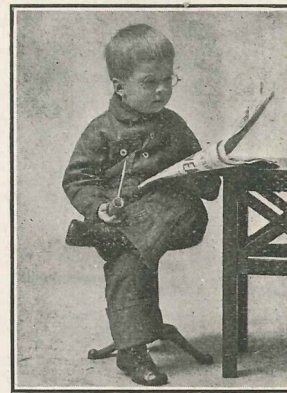
TYYPILLINEN RIPPIKOULU KUVA.

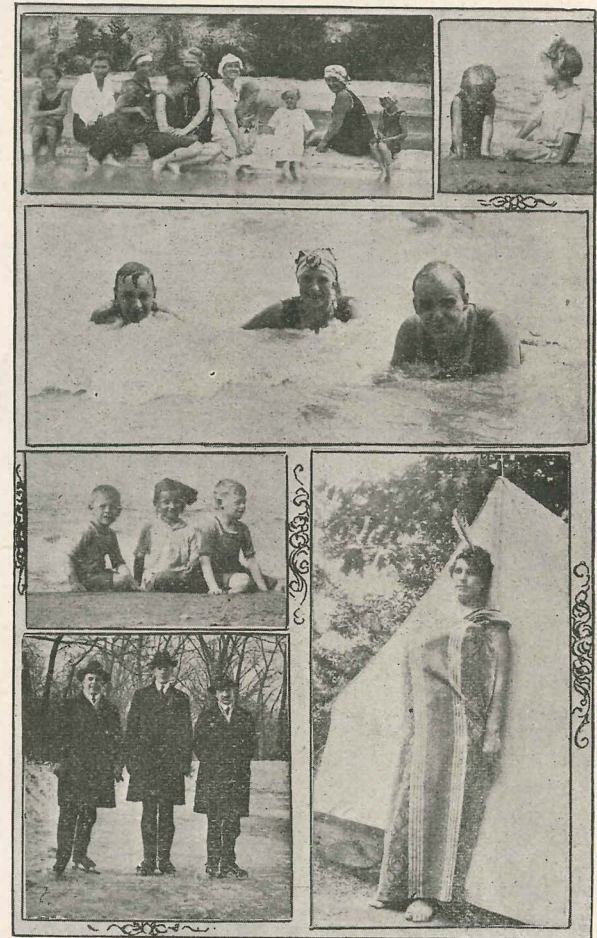
ASTOR PALATSIN EDUSTALLA LONTOOSSA. CANADALAINEN SOTILASSOITTOKUNTA, KAKSI LOUHEN SOITTAJAA MUKANA.

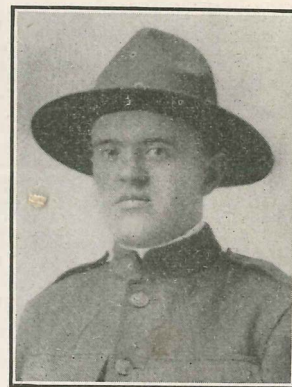
Suomalaisia palvelustyttöjä Clevelandissa, O.

HOOVERIN KANNATTAJA.

CHICAGON SUOMALaisia KESÄLLÄ JA TALVELLA.

HJALMAR PIESSA
Detroit, Mich.

*Amerikan suomalaisten historioitsija,
past. Salomon Ilmonen,*

on syntynyt Ilmajoella helmik. 14 päivä v. 1871. Isänsä oli Noksoon poika Kurikasta ja äiti Koskelan tytär Ilmajoelta. Käytyään kansakoulun Jalasjärvellä, jossa vanhemmillaan oli pieni kauppaliike, meni hän kuudentoista vuotiaana ammattioppiin Helsinkiin. Täällä hän myöskin kolmena talvena kävi Taideteollisuuskoulua. Matkusti Amerikkaan v. 1891, pysähtyen New Yorkiin, jossa teki jonkun aikaa ammattityötä. Läksi vuonna 1895 suomalaisen sanomalehden, "*Siirtolaisen*", asiamiehenä kahden vuoden matkalle suomalaisten asutuksille Yhdysvalloissa, Canadassa ja Alaskassa.

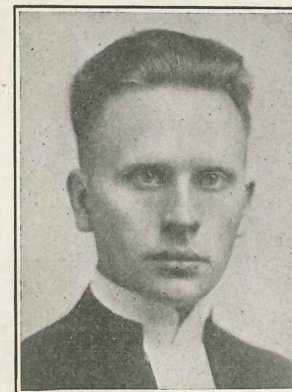
Kirjottautui v. 1897 oppilaaksi Suomi-opistoon, jossa yhdeksän vuotta luskellen suoritti ensin lukion oppimäärän, sittemmin saman koulun yhtey-

dessä toimivassa jumaluusopillisessa seminaarissa teologiset opinnot ja vihittiin papiksi vuonna 1906. Past. Ilmonen on ensimmäisiä Suomi-opistossa valmistuneita seurakunnan opettajia. Hän on hoitanut suomalaisia seurakuntia Pennsylvanian, Ohion ja Tyyneenmeren rannikolla. Toiminut kolmisen vuotta Suomi-opiston taloudenhoitajana ja ylimääräisenä opettajana.

Past. Ilmonen on ollut mukana siirtokansamme kirkollisessa- ja valistustyössä yli kaksikymmentä vuotta. Matkustellut sangen laajalti Pohjois-Amerikassa asuvien suomalaisten keskuudessa raittiuspuhujana, Suomi-Opiston asioilla ja lähetysmatkoilla. Näillä retkillään on past. Ilmonen tutustunut kansalaistemme monivaariseen elämään vieraalla maalla ja kokoillut arvokkaita tietoja sekä tehnyt muistiinpanoja, joita hän on runsaasti kertoillut sanomalehdissä, kirkollisissa ja raittiuspulkaisuuissa y. m., sekä omalla kustannuksellaan painattanut useita pieniä kirjasiakin. Huomatuimmat kirjalliset tuotteensa ovat laajahko "*Amerikan Suomalaisten Raittiushistoria*", "*Delawaren siirtokunnan historia*" ja hiljakkoin valmistunut "*Amerikan Suomalaisten Historia*" I:n osa. Ainekset näihin teoksiin on hän keräillyt laajoilla matkoillaan kansalaistemme keskuudessa sekä Amerikan suurista kirjastoista kuten esimerkiksi Pittsburghin, Philadelphian ja New Yorkin. Jonkun aikaa myöskin opiskellut Californian Yliopistossa. Kuuluu jäsenenä Amerikan historialliseen seuraan.

Tarmon ja toiminnan miehenä on past. S. Ilmonen piirtänyt nimensä lähtemättömästi Amerikan suomalaisten historiaan, joten hän ansaitsee tulla esitetyksi Suomessakin olevalle lukijakunnallemme.

Yrjö J—i.

PAST. SAMUEL V. AUTERE

“VEIKOT” VIRGINIA, MINN.

Pala surullista historiaa

AIKANA, jolloin sota raivosi Euroopassa ja kamala kulkutauti teki tuhoisaa jälkeä kaikkialla niin Euroopassa kuin tälläkin mantereella, kohtaa Amerikan suomalaisia kauhistava onnettomuus, sellainen, että ei sota eikä hävittävä kulkutauti kaameudessa voi olla mieltä tärisyttävämpi.

Lokakuun 12 p:n illalla v. 1918 alkaa ankaran myrskyn ja rajutuulen aiheuttamana metsäkydyt syttyä hirvittäviksi tuhotuliksi Pohjois-Minnesotan suomalaisilla maanviljelysseuduilla. Paloalue käsittää neljä suurta kauntia ja asukasluku tällä alueella oli noin 15,000 henkeä, joista lähes 10,000 suomalaisia. Muutamassa tunnissa hävitti tuli koko tämän laajan uudisasutusseudun, polttaen poroksi uudisviljelijäin kodit, turmellen viljelysmaat perujaan myöten ja hävittäen metsät, joista uudisasukkaalle on tulolähteitä ollut silloin kun ei vielä maatilasta elämiseen asti ole riittänyt tuloja. Monet sadat menettivät niin perinpohjaisesti kaiken omaisuutensa, ettei jäänyt muuta kuin mitä päällä oli, silloin kun valtavan tulivyöryn edellä täytyi lähteä pakenemaan.

Avonainen joukkohauta Moos Lake, Minn.

Tapahtuman kaameutta lisää se kun noin tuhannen pakenevista uudisasukkaista joutui tulen uhriksi, elävinä paloivat. Niistä lasketaan olleen suomalaisia noin kahdeksan sataa. Kuvamme ylempänä esittää joukkohautaa lähellä Moose Laken kaupunkia, johon kätettiin yhdellä kertaa satakunta onnettomuustoveria. Masentava oli hetki, jolloin viimeinen palvelus näille elementtien väkivallan kautta pois tematuille toimitettiin. Synkkinä ja epätoivoisina seisoivat avonaisen joukkohaudan partaalla sankka joukko vainajain omaisia ja ystäviä. Saattoi lukea heidän kasvoiltaan Saarijärven Paavon vaimon ajatuksen: "Turhaa Paavo, sillä halla taaskin vei saraltamme viljan".

Palon tuottama aineellinen vahinko lasketaan kymmenissä miljoonissa dollareissa, ja kun otetaan huomioon, että suurin osa paloalueen asukkaista on

Raunioita, Kettle River, Minn. Suomalainen kauppa

suomalaisia niin huomaamme, että suurin osa tästä menetyksestä lankeaa maanmiestemme vahingoksi. Tuskallisinta oli tilanteessa se, kun pelastuneet joutuivat kauan olemaan avuttomina, puille paljaille jouduttuaan, että uudestaan rakentaminen palon raunioille on osoittautunut vaikeammaksi kuin mitä oli ensivaikkeudet silloin kun menttiin korpea pelloksi raatamaan.

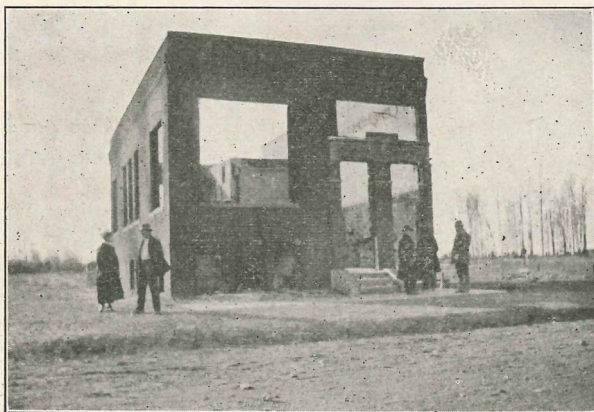
Alueella, jonka tuli tuhosi, oli useita hyvin kukoistavia suomalaisia kauppaloita, joissa vallitsi vilkas liike, joihin oli perustettu ajanmukaisia liikelaitoksia, pankkeineen, meijereineen, kaupaliikkeineen y. m. laitoksineen. Mitään säästämättä tuli, armoton hävitäjä, tuhosi kaikki.

"Vaikka kokee eipä hylkää Herra". Saarijärven Paavon luottamuksella ovat nämä kovan kokemuksen kärsineet maamiehemme tarttuneet uudes-

Osa kaupungin raunioita, Cloquet, Minn., missä asuu tuhansia suomalaisia

tan kirveen varteen ja suomalaisen sitkeydellä ryhtyneet rakentamaan koteja suurimman onnettomuuden raunioille mitä tunnetaan Amerikan historiassa. Tämä on pala surullista historiaa; se on lehti maanmiestemme kärsimysten päivistä.

Ainoa rakennus Kettle Riverin kauppalassa, joka jäi palamatta maan tasalle.

Carl H. Salminen.

Taiteen arvostelusta

MEITÄ Amerikan suomalaisia on useasti moitittu siitä että me emme ymmärrä mitään taiteesta. Suomen puolelta asti on kuulunut ivalisia huomautuksia siitä, että me esim. suomalaisia laulajattaria olemme aivan summassa kiitelleet ja ylistelleet yli kaikkien rajojen.

Se on totta, että me olemme useasti asettaneet itsemme naurun alaiseksi, mutta meillä on ollut siihen omat syyt ja monet vaikuttimet. Meillä ei ole mahdollisesti mitään syytä pyytää anteeksi menettelyämme, mutta selitystä meiltä ei suinkaan voitane kieltää.

Jos jätämme kaikki muut taiteen arvostelut ja menemme suoraan laulun ja erikoisesti viime vuosina keskuudessamme esiintyneitten laulajattarien esittämän laulutaiteen arvosteluun.

Nämät laulajattaret, jotka melkein suoraan Suomesta tultuaan ovat vedonneet meidän kansallistuntoomme ja Suomi-rakkauteemme ovat asettaneet meidät erittäin pulmalliseen asemaan. Arvostelumme on uhattu leimata epäkansallisuudeksi, Suomi-vihaksi ja tietämättömyydeksi. Laulajattarien o-

mat lausunnot laulunsa taiteellisuudesta on meidän täytynyt ottaa täydestä, koska se heidän omien sanojensa mukaan on Suomessakin täydestä käynyt.

Sanomalehdistömme on tavallaan tullut ostetuksi tahi sokaistuksi ja vasten tahtoaankin useasti joutuneet kirjoittamaan kiitteleviä arvosteluja esityksistä, joista lehden edustaja ei tiedä muuta kuin sen, mitä esittäjä itse on kirjoittanut tahi selittänyt. Sanomalehdistömmekin on joutunut jonkinlaisen myötätuntoisuuden vallassa panemaan kädet silmilleen ja sormet korvilleen. Laulajattarien konserttien onnistumista eri paikkakunnilla on pidetty jonkinlaisena kunnian asiana ja todistuksena paikkakunnan suomalaisuudesta ja kansallisten harrastusten väkevyydestä.

Taiteilijat huomattuaan olevansa tilaisuudessa käyttämään hyväkseen hyviä tarkoituksiamme ja herkkyyttämme asettuvat määräämään mitä he suvaisevat konserteista ja itsestään sanottavan. Totuuden julki tuomista aletaan pitämään jonkinlaisena pahan-suopuutena ja hyvien asioidemme alas polkemisena. Taide ja taiteen arvostelu jää kokonaan syrjään, persoona määrää taiteen arvostelun suunnan.

Olen kuullut useita kertoja sanomalehtimiestemme ja taiteen tuntijoitten valittavan tätä seikkaa, mutta en ole kenenkään nähnyt julkisuudessa kaajoavan tähän asiaan. Tämä julkaisu ei suinkaan ole sitä varten, että me tässä kertoilisimme joistakin huonoista

asioistamme erikoisesti, mutta en luule, että on sopimatonta, vaikka muuttamalla sanalla tähän asiaan kajoan, koska tarkoitukseni on mainita asiasta siten, että sekä tämän maan että Suomen laulajat ja laulajattaret, yhdessä yleisön ja niitten kanssa, joita asia lähinnä koskee tulisivat saaneeksi huomautuksen siitä, että emme me Amerikan suomalaiset niin tyhmiä taiteen arvostelijoita ole, kuin meistä sanotaan.

Se käsitys, joka Suomesta tulleilla laulajattarilla varsinkin meistä on ollut ei ole aivan oikea, mutta me emme ole hienotunteisuudesta heitä ja yleensä Suomen suomalaisia kohtaan halunneet sanoa heille totuutta. He tulevat ensinnäkin tähän maahan sillä käsityksellä, että meidän pitäisi jo New Yorkin rannassa ole heidän kapsäkkejään kantamassa ja palvelemassa kaikissa heidän käännteissään. Tämä ajatus säilyy heissä sikäli kuin he oppivat tapojamme ja meitä lähemmin tuntemaan.

Onpa tämänkin maan suomalaisilla taiteilijoilla useasti huomattu suurta matkimisen halua ja vaativat se samaa käsillä kantamista kuin Suomesta tulleille taiteilijoille on osoitettu. Joko kokonaan taidetta tuntemattomat tahi muutaman dollarin toivossa ovat sanomalehtemme useasti huomattavan taiteilijan alun pilanneet sillä, että ovat häntä liian hyvin arvostelleet ja antaneet taiteilijan alulle liian suuret luulot itsestään, joten koko hyvä alku on pilaantunut.

Taide ja eniten itse taiteilijat kärsivät tästä luonnottomasta tilanteesta ja yleisö tuntee syvää suuttumusta koko taidearvostelua kohtaan, johon me jokainen olemme tavallaan syypäät. Meidän velvollisuutemme olisi jo aikoja ollut sanoa esille totuus, asettua rehellisen arvosteilijan kannalle ja taidetta arvostellessamme sivuuttaa kaikki muut tunteet.

Me emme tietenkään ole mitään erikoisesti arvostelukykyistä kansaa taiteeseen nähden, mutta me voisimme säilyttää oman arvomme ja ennen kaikkea palvella taidetta ja sen esittäjiä oikein, jos emme antaisi johtaa itseämme harhaan taidetta arvostellessamme.

Tunnen erään lauluköörin johtajan, joka aina on itse kirjoittanut arvostelut konserteistaan. Arvostelut ovat tietenkin olleet aina hyviä. Sellainen jos mikään on omiaan alentamaan taiteen arvoa, samalla kuin se alentaa sellaisen johtajan arvoa. On satoja sellaisia taiteen esittäjiä keskuudessamme, jotka joko suorastaan tahi välillisesti kirjoittavat itse arvostelut itsestään. Sanomalehdistöömme voimme suurimmaksi osaksi syyttää, mutta myöskin voimme suorastaan syyttää niitä taiteilijoita, jotka alentuvat tällä tavalla alentamaan taiteen todellista arvoa.

Mitenkä me voimme esimerkiksi arvostella todellisia taiteilijoita, jos me jokaisesta paikkakunnallemme sattuvasta laulajattaresta, soittajasta tahi muusta taiteen esittäjästä sanomme

kaikkein parasta, mitä kielemme voi sanoa.

Meidän tulisi enemmän malttaa mieltämme ja enemmän välttää persoonallisten vaikutusten antamia kiuseuksia taidetta arvostellessamme, oli se sitten tšekäläistä tahi Suomesta tuluttu. Siten me pääsisimme terveeseen tasoon taiteen esittämisen alalla ja taiteen arvostelun alalla, taiteemme saisi todellisen tilaisuuden nousta ja kehittyä ansaittuun arvoonsa.

Asettukaamme ankarasti arvostelemaan kaikkea mikä ei ole taidetta, niin taide itsestään nousee oikeaan arvoonsa. Ottakaamme aina tarkoin selvää ja tutustukaamme siihen taiteen haaraan, jota aijomme arvostella ennenkuin arvostelemaan lausunnon antamme, siten vältymme itse joutumasta huonon palveluksen tehneen asemaan ja annamme ehkä itseämme kokeneemmalle tilaisuuden tehdä palveluksen taiteen hyväksi.

Ihmislouheen ominaisuuksiin kuuluu kiitoksen haluaminen, mutta jos me voimme sitä haluamme omalta kohdaltamme vähänkään laimentaa, niin yleisö ja varsinkin arvostelukykyinen yleisö alkaa saamaan paljon paremman käsityksen taiteen todellisesta esityksestä ja alkaa syventyä enemmän taiteeseen ja tukemaan enemmän taiteen harrastajia ja heidän pyrintöitään todellisen taiteen kohottamisen hyväksi taistellessaan.

Yleisö on enemmän taiteilijoiden vaikutuksen alaisena kuin taiteilijat yleisön ja siksi niitten puolelta, jotka

taidetta tavalla tahi toisella esittävät yleisölle olisi puhdistustyö alettava.

Älkäämme hyväksykö väärää, imar-televaa ja suorastaan loukkaavaa arvostelua itsestämme, vaan vaatikaamme totuutta. Olkaamme vaatimattomia ja vähän odottavia, niin me paljon saamme.

Älkäämme syyttäkö Amerikan suomalaisia heidän arvostelukyvyyttömyydestään, vaan syyttäkäämme enemmän niitä henkilöitä, jotka syystä tahi toisesta pakoittavat meitä olemaan lausumatta julki rehellistä arvostelua. Suomesta tulleitten ei pitäisi odottaa täällä se suurempaa kunniaa kuin mitä Suomessa osakseen ovat saaneet, vaan tyytyä kohtuuteen. Se osaltaan korjaisi asiaa. Kyllähän me sitten näitten omien nousukkaitten ja omien taitteen harrastajien kanssa toimeen tulimme.

Virginia, Minn., maalisk. 10 p. 1920.

Otto E. Peterson.

Setä Huuverin apulaisia

SE valtava avustustyö, jota Amerikan ravintohallinnon johtaja Herbert C. Hoover teki hätää kärsivien kansojen keskuudessa sodan aikana ja jälkeen Europan maissa, Suomessakin, tämän suuren tasavallan jalomielisen kansan lähettinä, oli mahdollista ainoastaan siten, että täällä kotona toimittiin ja aherrettiin ahkeruudella, alttiudella ja uhraavaisuudella. Ennenkuin Setä Huuveri lähetettiin Europan nälkämaille, oli täällä ryhdytty tarmokkaasti järjestämään työarmeijaa, johon kuului poikkeuksetta jokainen nainen ken kynnelle kykeni ja jokainen mies, joka ei ollut sotatoimiin kutsua saanut. Tämän jättiläisarmeijan työhön ryhdyttyä alkoi myös Setä Huuverin junat ja laivat liikkua, va-

rastoihin eri maissa kasaantua tavaraa ja ruokaa, jota tämä toimielias ja ymmärtäväinen mies hyvin harkitusti jakoi aina siellä, missä hätä oli suurin. Että Suomikin on osansa saanut, saanut sen kipeimmän hädän hetkellä, sen tiedätte te itse siellä kotimaassa. Me täällä iloitsimme sydämemme pohjasta silloin kun saimme tietää, että Suomikin tulee saamaan apua. Kirkas kyy-nel vierähti monelle poskipäälle ilosanoman kuultuamme.

“Veri on vettä sakeampaa” sanotaan ja tosi onkin, että hädän ja puutteen aikana aina ensiksi ja lähimmin on mielessä oma suku oma heimo. Niinpä suomalaiset naiset täällä niinkuin muutkin ulkomaalaiset eri kansallisuuksiin kuuluvat naiset ilittyivät valtavalla innolla Amerikan Punasen Ristin työarmeijaan, toivoen sen kautta voivansa vaikuttaa synnyinmaansa hädänalaisten avustamiseksi. Erityisiä suomaalsina Punasen Ristin osastoje perustettiin, niitä perustettiin melkein kaikkialle suurimmille suomalaisasutuksille ja niissä monessa nous jäsenluku satoihin.

Ensimmäinen huomattavampi ja toimintakykyisempi osasto perustettiin allekirjoittaneen alotteesta Duluthiin, Minnesotan valtiossa.

A. P. R. Suomal. osaston työntekijöitä Duluthissa, Minn.

Asthabula Harborin Suomal. pu-
nasan ristin työntekijöitä

Nopeaan levisi aate ja osastoja perustettiin lyhyen ajan kuluessa melkein jokaiseen kaupunkiin, Minnesotan ja Michiganin valtiossa, missä heimolaisiamme asustaa.

Samaan aikaan oli ryhdytty myös työhön äärimmäisessä idässä, sillä Brooklynin suomalaisten keskuudessa kohosi osasto vilkastoimintaisena neiti Selma Leemanin alotteesta.

Brooklynistä päin sai herätystyö alkunsa muualle suomalaisten keskuuteen idän valtioissa. Niinpä perustettiin Ashtabula Harboriin, Ohion valtiossa kohta jälkeen osasto, joka on ansi-

A. P. R. Suomal. osaston virkai-
lijat, Brooklyn, N. Y.

Osa Hibbingin A. P. R. Suomal.
osasten työntekijöitä

okkaasti suomalaisuutta edustanut Amerikan Punasen Ristin suuressa työarmeijassa.

Äärimmäinen länsi, jossa suomalainen asutus muuten on vähempi, ei jäänyt jällelle, sillä vuoristovaltiossa, Montanassa, Red Lodge nimisessä pienessä kaivoskaupungissa perustettiin huomattava ja toimintakykyinen osasto melkein kohta kun työlle alettiin.

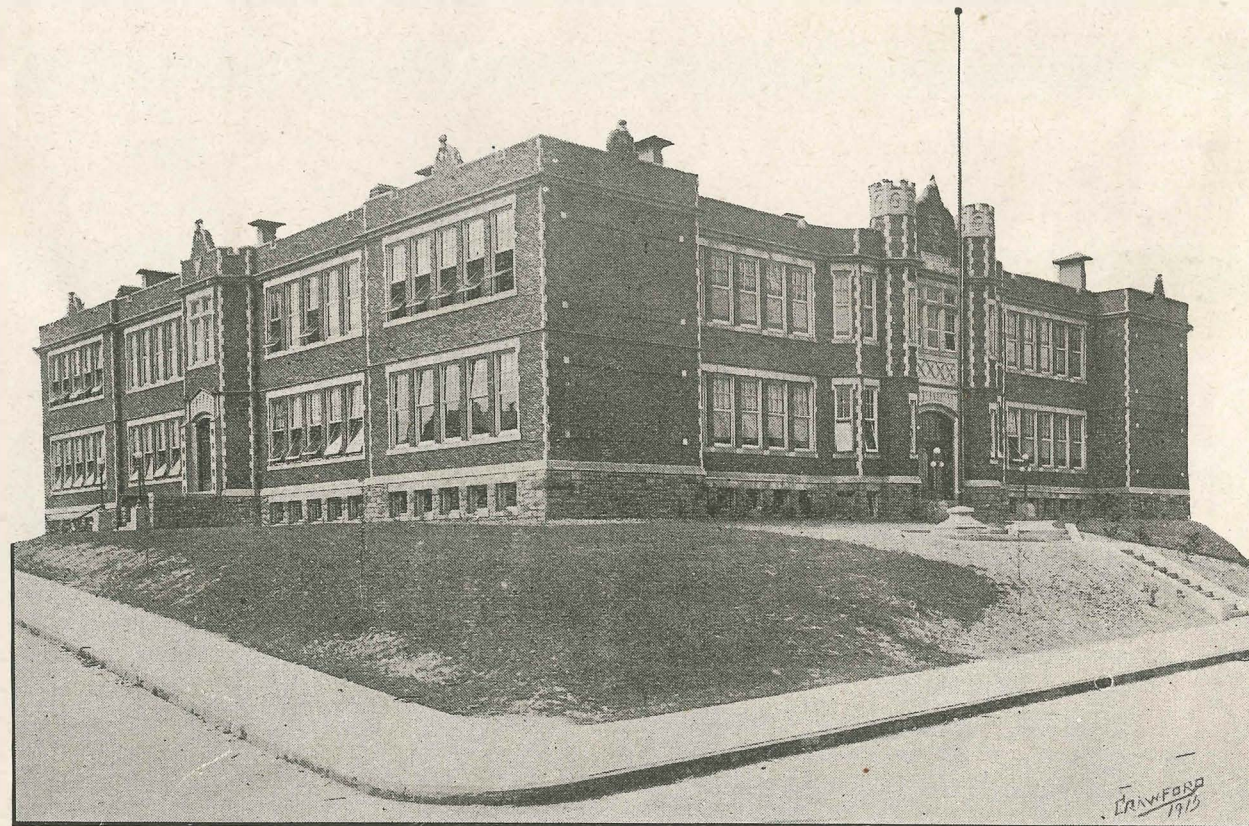
Tämä "Tervehdys Suomelle" tuo myös tervehdyksen Amerikan Suomalaisen Punasen Ristin työntekijöiltä, jotka olivat auttamassa Setä Huuverta siinä suuressa humanisessa työssä, jonka johto hänelle oli uskottu ja jonka hän ulotti myös Suomen hyväksi vaikeista valtiollisista suhteista huolimatta.

Duluth, Minn., toukok. 1 p. 1920.

Impi Liisa Miettinen.

Red Lodgen, Mont. Suomal. punasen ristin työntekijöitä

MONESSENIN KORKEAKOULU, JOSSA LOUHI ANTAA VUOTUISET KONSERTTINSA

MISS ALMA BRANT
Asthabula Harbor, Ohio.

J. A. MUSTONEN, toimittaja, Brooklyn, N. Y.

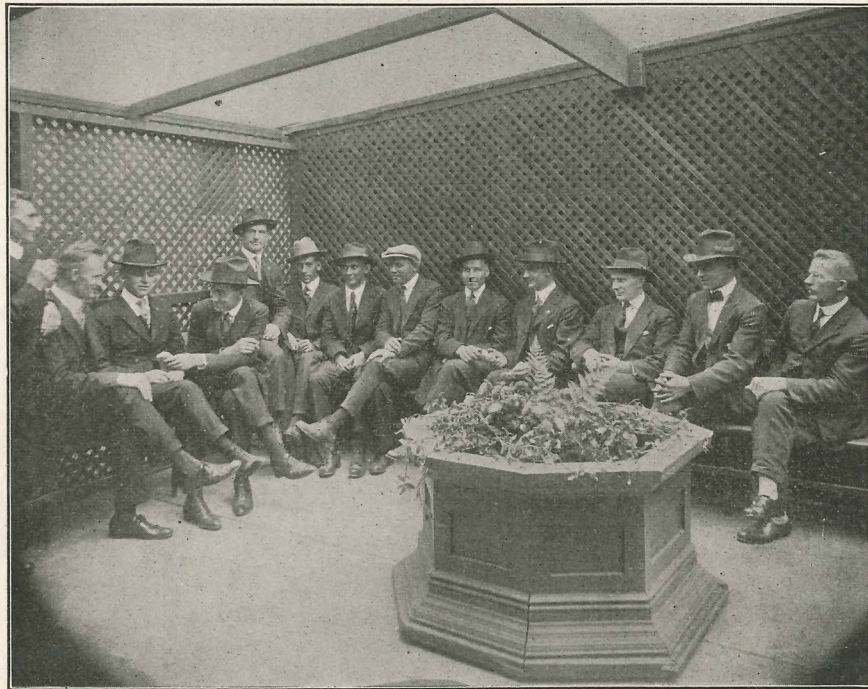
F. W. TORVINEN,
kiinteistöliikemies, Virginia, Minn.
Palvelj sodan aikana upseerien har-
joitusleirillä.

Am. Punaisen ristin suom. osasto Brooklyn, N. Y.

ANTTI AHO, soturi

PASTORI KALLE MÄKINEN ja joukko suomalaisia merimiehiä
merimies lähetyksen pihamaalla Brooklyn, N. Y.

SARA RÖYHY
laajalti tunnettu Amerikan suomalainen puhuja
ja kirjailija

Tervehdyksemme kaikille vapaan Suomen asukkaille, koko maalle ja kansalle!

Aalto, Sanna, Greenwich, Conn. c/o Dr. Bowman — Vähäkyrv
 Aalto, Anna, New York City, 863 Park Ave. — Leivonmäki
 Aaltonen, Oskar, Brooklyn, N. Y. 721—41 St. — Rymättylä
 Aaltonen, Martta, Brooklyn, N. Y. 881—5 Ave. — Rymättylä
 Aho, Kalle, Peabody, Mass. 54 King St. — Soini
 Aho, William, Detroit, Mich. 36 Canfield St. — Jalasjärvi
 Ahola, Rose, Fitchburg, Mass. 13 Newton Pl. — Toholampi
 Ahola, Matti, Fitchburg, Mass. 114 Christopher St. — Lappajärvi
 Ahola, Ida ja Kalle, Fitchburg, Mass. 328 Lunenburg St. — Himanko
 Ala-Kortesniemi, Herman, Weirton, W. Va. Box 385 — Nurmo
 Antila, Signe, Fanny ja Matti, Fitchburg, Mass. — Tottijärvi
 Anttila, Anni, New York City, 35 W. 81 St. c/o Eising
 Aronen, Ida ja Edward, Ashtabula, O., 8 Whitlam St. — Vesilahti
 Arrila, Matilda, Glen Cove, N. Y. Percy Club, L. I. — Tampere
 Asikainen, Miina, Brooklyn, N. Y. 1034 E. 13 St. — Pieksämäki
 Asunmaa, Karl, Weirton, W. Va. Box 141 — Vähäkyrö, Tervajoki
 Autio, Aate, Virginia, Minn. Box 715 — Reisjärvi
 Akkola, Einar, Weirton, W. Va. Box 154 — Vähäkyrö
 Akkola, Eino ja perhe, Weirton, W. Va. Box 398 — Vähäkyrö
 Ahlman, Lauri, past., Detroit, Mich. 375 Puritan Ave. — Vesilahti
 Autio, Maria, Waukegan, Ill. 1109 McAllister Av. — Nurmo
 Auvinen, Wilhelm, Gardner, Mass. Box 113 — Kiuruvesi
 Ahola, Eva ja Kalle, Detroit, Mich. 283½ Holden Av. — Varkaus, Kuopio
 Anderson, Elizabeth, Chicago, Ill. 2516 N. Kildare Ave. — Oulu
 Arvidson, Ida, New York City, 306 W. 102 St. — Kotka
 Anttila, Lempi, Monessen, Pa. 400 Motheral Av. — Clearfield, Pa.
 Berkovitz, Arvid perheineen, Monessen, Pa. 440 Knox Ave. — Ylistaro
 Benson, Emanuel, Waukegan, Ill. — Sievi
 Beck, Dr. Karl, Chicago, Ill. — Haapajärvi
 Berg, Matti, Peabody, Mass. Box 340 — Pulkkila

Bergman, J. H., Peabody, Mass. Central House — Renko
 Berkovitz, Jacob A., Monessen, Pa. 279 Chestnut St. — Ylistaro
 Broberg, Anna K., Quincy, Mass. 65 Cranch St.
 Bepo, Oscar, Copemish, Mich. R. F. D. 2 — Iisalmi
 Cederman, Anna ja Oscar, Brighton, Mass. 5 Antwerp St. — Rauma
 Dahlman, Antti, Virginia, Minn. 214—1 St. N. — Rantsila
 Davidson, David ja perhe, Gardner, Mass. 15 Draper Rd. — Kotka
 Ehordberg, Lisie, Worcester, Mass. 105 Burncoat St. — Ylistaro
 Ekholm, Bertha, Winnetka, Ill. 849 Willow St. — Tampere
 Elo, Victor Mikael, Fitchburg, Mass. 581 Blossom St. — Turku
 Elo, Emil ja perhe, Weirton, W. Va. Box 223 — Helsinki
 Eriksen, Ellen ja John, Chicago, Ill. 3522 Racine Ave. — Helsinki
 Elo, Maria ja Emil, New York City, 2061 Lexington Av. — Laitila
 Elo, Maria, Emil ja Urho, New York City, 33 W. 126 St. — Laitila—Evijärvi
 Frimodig, Helmi, New York City, 120 W. 86 St. — Hyvinkää
 Haapakoski, Klaus, Fitchburg, Mass. 833 Main St. — Ylivieska
 Haapalainen, Hannes, Far Rockaway, N. Y. Box 526 — Kuopio
 Haaranen, Tahvo, Worcester, Mass. 65 Laurel St. — Tohmajärvi
 Haavisto, Jaakko, Monessen, Pa. 267 Chestnut St. — Ilmajoki
 Haikola, Lovisa, E. Boston, Mass. 13 Havre St. — Reisjärvi
 Haikonen, Maria, New York City, 285 W. 150 St. — Viipuri
 Hakkarainen, Hilja, Salem, Mass. 170 Federal St. — Kivijärvi
 Halonen, Ada, Worcester, Mass. 16 Claremont St. — Juuka
 Hannula, A., Fitchburg, Mass. 153 Rollstone St. — Alavieska
 Hannuksela, Eero, Monessen, Pa. 410 Knox Ave. — Seinäjoki
 Hartikainen, Hilma, Chicago, Ill. 2450 Howard St. — Muuruvesi
 Hautanen, Albert, Worcester, Mass. 36 Liberty St. — Karstula
 Hautamäki, Hilda, Cleveland, O. 1912 E. 97 St. Suite 6 — Töysä
 Himanen, Mikko, Gardner, Mass. Box 31 — Juva
 Hedlund, John ja perhe, Quincy, Mass. 78 Suomi Road, — Kotka
 Heikkilä, Anselm ja perhe, Weirton, W. Va. 106 Center St. — Nastola

Hayskar, Alina ja Oscar, Chicago, Ill. 656 Aldine Ave. — Raahe
 Heikkilä, John ja perhe, Weirton, W. Va. Box 382 — Vähäkyrö
 Heikkilä, Vihtori, New Castle, Pa. 708 Oak St. — Karstula
 Heino, Johan F., Brooklyn, N. Y. 529 Clinton St. — Eurajoki
 Hill, Julia ja Frans, Los Angeles, Cal. 4117 Woodlawn Ave. —
 Joensuu—Vammala
 Heinikainen, Albert, Minneapolis, Minn. 71 Western Ave. — Kan-
 gasniemi
 Helander, Hilma, Chicago, Ill. 1561 N. Wells St. — Tampere
 Helenius, Svante, Worcester, Mass. 67½ Laurel St. — Ilmajoki
 Heiskanen, Lovisa, Los Angeles, Cal. 1123 E. 58 St. — Iisalmi
 Heiskari, A., Maynard, Mass. Box 1221
 Hemming, Heikki, New Castle, Pa. 45 Spruce St. — Lapua
 Hiipakka, Betty, Worcester, Mass. 871 Main St. — Jurva
 Hietämäki, Matti, Monessen, Pa. 413 Motheral Ave. — Ylivieska
 Hokkanen, Alma ja David, Peabody, Mass. 9 Ray St. — Kangas-
 niemi
 Honkala, Vilma, Chicago, Ill. 2244 Lincoln Park — Oulainen
 Huhtala, John, W. Concord, N. H. 350 N. State St. — Sievi
 Hukkila, Simo, Worcester, Mass. 65 Laurel St. — Tampere
 Huttunen, John, New Castle, Pa. 914 Winslow Ave. — Kiuruvesi
 Huttunen, Antti, Virginia, Minn. N. 124—2 St. — Iisalmi
 Huuskonen, Hilda — Karttula
 Huuskonen, Anna ja Sofia, Pittsburgh, Pa. 1055 Morewood Ave.
 — Karttula
 Huupponen, Victor, Virginia, Minn. 108—5th St. — Joroinen
 Hyypä, Evert, Carbonado, Wash. L.Box 84 — Kälviä
 Häkkinen, Margit ja Otto, Gardner, Mass. 7 Coleman Street —
 Tampere
 Haapala, Fanny, Brooklyn, N. Y. 55 Chester Ave. — Eurajoki
 Heisson, Wilhelmina (o. s. Mänty), Fitchburg, Mass. 72 Mechanic
 St. — Jurva
 Heikkinen, Paavo, Detroit, Mich. 500 Glendale Ave. — Maaninka
 Helgren, S. Mrs., Detroit, Mich. 1213 Trumbull Ave. — Isojoki
 Hemming, Matti ja perhe, New Castle, Pa. 624 Raymond St. —
 Lapua
 Hevonkoski, Toivo, Waukegan, Ill. 1021 Lenox Ave. — Alavus
 Hill, Antti, Waukegan, Ill. — Kälviä

Holm, Ida, Detroit, Mich. 1213 Trumbull Ave. — Isojoki
 Honkonen, Jalmari, Waukegan, Ill. — Saarijärvi
 Hyytiäinen, Maria ja Hugo, Worcester, Mass. 36 Liberty St. —
 Kurikka—Äänekoski
 Haanpää, John, Los Angeles, Cal. 4117 Woodlawn Av. — Haapa-
 vesi
 Hiiva, Hilma (o. s. Niskanen), Monessen, Pa. 445 Clarendon Av.
 — Karstula 1
 Häkkinen, Johannes, Gardner, Mass. 91 Pine St. — Pieksämäki
 Härmä, Hulda, Fairport, Ohio, Box 5 — Turku
 Höök, Anna, Gardner, Mass. 29 Branch St. — Viipuri
 Hill, Aina ja Sirkka, Bogota, N. J. Hillside St. — Rauma
 Heilakka, Elvi, Edwin ja E. R., St. Helena, Md. 2 Broadship Rd.
 Dundalk — Leivonmäki
 Helander, Aleksander, Los Angeles, Cal. 602½ East 5 St. — St.
 Petersburg
 Isakson, Karl E., Newport, N. H. L.Box 469 — Turku
 Iikkola, Leena, Worcester, Mass. 44 Wachuset St. — Lurua
 Iivari, Hilda M., Cleveland, Ohio, 2400 Overlook Rd. — Ullava
 Ilkka, Johan, Monessen, Pa. 409 Chestnut St. — Lapua
 Jamnback, John N., Fitchburg, Mass. 186 High St. — Kivijärvi
 John, Matti ja perhe, Astoria, Ore. 1381 Franklin Ave. — Kälviä
 Johnson, Adolf ja perhe, Ashtabula, Ohio. 37 Dakota St. — Kälviä
 Lammi
 Johnson, Mary, Fitchburg, Mass. 391 Elm St. — Alavus
 Johnson, Amanda, New Rochelle, N. Y. 4 Rhodes St. — Peräsei-
 näjoki
 Jolkka, Matti ja perhe, Weirton, W. Va. Box 507 — Ylistaro
 Jolkkonen, Victor, Brooklyn, N. Y. 779—40 St. — Joensuu
 Joki, Yrjö ja perhe, Monessen, Pa. 423 Reed Ave. — Kalajoki
 Jouttenus, Laila E., Brooklyn, N. Y. 337—49 St. — Virtai
 Juhola, Vieno H., Fitchburg, Mass. 711 Main St. — Uurainen
 Jämsä, Jaakko, Fitchburg, Mass. 187 High St. — Haapajärvi, O.l.
 Järvinen, Herman, Weirton, W. Va. Box 506 — Vähäkyrö
 Juutinen, Matti, Matilda ja Emma, Detroit, Mich. 202 Colburn Av.
 Pudasjärvi
 Jylhä, Elsa, New York City, 2061 Lexington Ave. — Kärsämäki
 Jansson, Leander ja perhe, Waukegan, Ill. 638 May St. — Jurva

Joki, Eljas, New Castle, Pa. 712 Superior St. — Alajärvi
Kalervo, K. ja perhe Monessen, Pa. Box 1392 — Vaasa
Kari, V. ja perhe Brooklyn, N. Y. 833—40 St. — Viipuri
 Karhula, Ulrika J., Cleveland, Ohio, 2380 Overlook Rd. — Ylistaro
 Karjalainen, K. A., Allston, Mass., 53 Riverdale St. — Lohja
 Keeri, Saima, New York City, 121 E. 126 St. — Säskylä
 Kempainen, Armas, San Francisco, Cal. 2937—26 St. — Haapajärvi
 Keskustalo, August, New Castle, Pa. 612 Raymond St. — Saarijärvi
 Kiikka, Joseph, New Castle, Pa. 914 Winslow St. — Ylistaro
 Kinnunen, Martha A., Brooklyn, N. Y. 740—40 St. — Raahe
 Kivistö, Kerttu, Waukegan, Ill. 322 Helmholtz Ave. — Tampere
 Kaakinen, Anna, Fitchburg, Mass., 127 Mechanic St. — Oulu
 Kaihlanen, Toini M., Montclair, N. J. 166 Orange Rd. — Keuruu
 Kajander, Hugo ja perhe, Maynard, Mass. 164 Main St.
 Kamppinen, John ja perhe, Weirton, W. Va. Box 611 — Kauhava
 Kansanoja, Lempi E., New Rochele, N. Y. 27 Echo Rd. — Kurikka
 Kallila, Lyyli E., Fitchburg, Mass. 13 Newton Pl. — Revonlahti
 Kallio, E. ja perhe, Calumet, Mich. 3991 Osceola Rd. — Pyhäjärvi
 Kalliomäki, Milja ja Matti, Maynard, Mass. L.Box 1115 — Honkajoki—Kyläkarvia
 Kallioniemi, Ernst, Worcester, Mass. 69 Laurel St. — Lapua
 Karela, Lydia, Detroit, Mich. 44 Moran St. — Helsinki
 Kartano, Jalmar E., Newport, N. H. Box 490
 Kattainen, Adam, Virginia, Minn. 216—3rd St. N. — Iisalmi
 Karjalainen, Anna, Beverly, Mass. 9 Endicott St. — Iisalmi
 Komulainen, Kosti, New York City, 208 E. 124 St. — Viipuri
 Kangas, Matti, Mangnese, Minn. Box 16
 Kilpi, Albertina, Chicago, Ill. 432 Wellington Ave. — Kuopio
 Kinanen, Martta J., New York City, 453 W. 124 St. — Sortavala
 Karhunen, Jaakko, Monessen, Pa. 413 Motheral Ave. — Ylistaro
 Kilka, Martin, Monessen, Pa. 412 Motheral Ave. — Mouhijärvi
 Kitinoja, Jacob, Monessen, Pa. 482 Motheral Ave. — Ylistaro
 Knuuttila, Johan, Monessen, Pa. 447 Clarendon Ave. — Isokyrö
 Kähkönen, Pekka, Monessen, Pa. 441 Motheral Ave. — Kuhmoniemi
 Koski, Waukegan, Ill.

Koskinen, Waukegan, Ill.
 Kujala, Sanni, New Rochelle, N. Y., 173 Mayflower Ave. — Peräseinäjoki
 Kultalahti, Antti ja perhe, Waukegan, Ill. 108 S. Mott Ave. — Evijärvi
 Kunnas, Anni, Brooklyn, N. Y. 674—55 St. — Pöytyä
 Karppi, Sanna, Weirton, W. Va. Box 508 — Tervajoki
 Kaukosalo, Isak, Monessen, Pa. 412 Motheral Ave. — Ylistaro
 Keisala, Matti, Quincy, Mass. 25 McDonald St. — Ylistaro
 Ketola, Hilma, New Rochelle, N. Y. 170 Elm St. — Peräseinäjoki
 Ketola, Sandra, Larchmont Manor, N. Y. 3 Crane Ave. — Peräseinäjoki
 Ketolainen, Esther, New York City, 850—7th Ave. — Rymättylä
 Keiski, Aino, Astoria, Ore. 1381 Franklin Ave. — Kälviä
 Keränen, Helmi, Peabody, Mass. 13 Ray St. Joensuu
 Keskinen, Anna ja Filus, Ashtabula, O. 25 Wode St. — Alavus
 Kevari, Anna ja Yrjö, Weirton, W. Va. Box 27 — Ylistaro
 Kiikka, Elisabeth ja Matti, Monessen, Pa. 265 Chestnut St. — Ylistaro
 Kilpeläinen, Antti V., Monessen, Pa. Motheral Ave. — Kuhmoniemi
 Kivelä, Hugo, Monessen, Pa. 412 Motheral Ave. — Kälviä
 Kivistö, Ida, Lake Foerst, Ill. 114 Westminster Ave. — Tampere
 Klemi, Gerda, New York City, 100 W. 59 St. — Helsinki
 Krekula, William, Seaside, Ore., Box 56 — Pyhäjoki
 Kolhonen, Anna S., Salem, Mass. 12 Summit St. — Säkkijärvi
 Kolehmainen, Tyyne D., Brooklyn, N. Y. 816 Ave. P. — Viipuri
 Koivu, Kalle H., New Castle, Pa. Raymond St. — Konginkangas
 Kokko, John, Maynard, Mass. L.Box 1017, Uukuniemi
 Koski, Hilma, Maynard, Mass. Box 25 — Saarijärvi
 Koski, Olga ja Herman, Weirton, W. Va. Box 276 — Isokyrö
 Koski, Esko ja perhe, Weirton, W. Va. Box 333 — Nivala
 Koski, Linda ja Arthur, Maynard, Mass. 2 Summit St. — Saarijärvi
 Koskela, Samuel, Virginia, Minn. 731—10 St. N. — Kauhajoki
 Koskela, Stefan, Brookston Minn. Box 46 — Kauhajoki
 Koskela, Maria ja Jalmar, Dover, N. J. 62 Morris St. — Jyväskylä
 Koskinen, Inkeri, Jamaica Pl., Mass. 464 Centre St.
 Long, John ja Mrs., Fitchburg, Mass. 59 Simmond St. — Kuopio

Kortela, Katri R., Brooklyn, N. Y. 4223—7th Ave. — Lahti
 Korpela, John, Monessen, Pa. 412 Motheral Ave. — Isokyrö
 Kuhlman, Asser, Worcester, Mass. 110 Eastern Av. — Koski, H. I.
 Kulmala, Sanni, New York City, 225 W. 86 St. Apt. 811 — Ry-
 mättylä
 Kuivasmäki, Tyyne, Chicago, Ill. 2450 Howard St. Alavus
 Kyllönen, Henry, Quincy, Mass. 3 Sampo Pl. — Pielavesi
 Kyllönen, Henry ja perhe, Weirton, W. Va. Box 585 — Kuhmo-
 niemi
 Kyllönen, Adele, New York City, 409 East 70 St. c/o Semidey —
 Knuuttila, Jacob, Monessen, Pa. 477 Motheral Ave. — Isokyrö
 Kärki, Heikki ja Ida, New Castle, Pa. 722 Acorn St. — Haapavesi
 Köykkä, Tuomas W., Marquette, Mich. Box 666 — Ylistaro
 Laakso, Aino, New York City, 109 E. 126 St. — Turku
 Lahola, Matti, Marquette, Mich. Box 625 — Töysä
 Lake, Elin ja John, Allston, Mass. 45 Riverdale St. — Ruovesi
 Kotila, Edwin, Fitchburg, Mass. 173 Lunenburg St. — Toholampi
 Laine, Maria, Cleveland, Ohio, 2265 Woodmere Drive — Inke-
 roinen
 Laitinen, Kalle J., Peabody, Mass. 15 Ray St. — Kangasniemi
 Lamberg, Anton, New York City, U. S. Hospital, Ward 16, Green-
 ville, S. C. — Sortavala
 Lammi, Isak ja Lempi, Monessen, Pa. 412 Motheral Av. — Isokyrö
 Lampela, John, Worcester, Mass. 36 Liberty St. — Nurmo
 Lassila, Anna, Long Island, N. Y. 57—9th Av. — Juuka
 Laukka, John, Lebanon, N. H. Box 105 — Haapavesi
 Laukkarinen, Linda, Salem, Mass. 92 Essex St. — Kangasniemi
 Laurell, Emil ja perhe, New Castle, Pa. 616 Forest St. — Saari-
 järvi
 Laurila, Jacob perheineen, Maynard, Mass. Box 903 — Isokyrö
 Lappi, Hilja, New York City, Hotel Majestic, Room 802 — Kuopio
 Lehikoinen, Miina, Pittsburg, Pa. 1934 Lowrie St. N. S. — Toh-
 majärvi
 Lehtimäki, Aino ja Mikko, Brighton, Mass. 28 Richardson St. —
 Ilmajoki
 Lehto, Werner, Maynard, Mass. 129 Main St. — Saarijärvi
 Laine, Kusti, Franklin, Mass. 27 Howard St. — Wampula
 Laitinen, Ida, New York City, 320 Park Ave. — Hankasalmi

Laurila, Armas ja perhe, Waukegan, Ill. 322 Helmholtz Ave. —
 Kouvola
 Lehto, John ja perhe, Waukegan, Ill. 316 South Ave. — Nurmo
 Lindström, Albert, Rockford, Ill. 721—7th Ave. — Mikkeli
 Luoma, Elias ja perhe, Waukegan, Ill. 819 So. Utica St. — Sydän-
 maa
 Luoto, Hilma, Philadelphia, Pa. 2613 S. Warnock St.
 Long, August, Waukegan, Ill. — Raahe
 Laatu, Hjalmar, Monessen, Pa. 437 Motheral Ave. — Parkano
 Laatu, Toivo, Monessen, Pa. 457 Motheral Ave. — Parkano
 Laatu, Aino, Monessen, Pa. 400 Motheral Ave. — Parkano
 Lempiö, John, Helena ja Yrjö, Monessen, Pa. 400 Motheral Ave.
 Vehmaa
 Lempiö, Paavo A., Monessen, Pa. 412 Motheral Ave. — Vehmaa
 Liikala, Joosef, Monessen, Pa. 482 Motheral Ave. — Jämijärvi
 Lööminen, Hjalmar, Monessen, Pa. 400 Motheral Ave. — Ätsäri
 Lehtovuori, Wilhelm, Weirton, W. Va. Box 391 — Vähäkyrö
 Lehto, John ja Hilma (o. s. Myllylä), Los Angeles, Cal. 3107
 Winter St. — Orimattila—Virrat
 Leppänen, Otto, Gardner, Mass. Box 140
 Leppänen, Helmi, Cleveland, O. 1439 W. 38 St. — Soini
 Levas, Hilja, Brooklyn, N. Y. 823—39 St. — Sääksmäki
 Leino, Karl ja perhe, Weirton, W. Va. Box 526 — Hanko
 Lind, Red C., Brighton, Mass. 26 Richardson St. — Raahe
 Linjamäki, John ja perhe, Weirton, W. Va. Box 312 — Isokyrö
 Lindell, Lydia, Long Island, White Stone Malba, c/o Mrs. Morrow
 — Ruovesi
 Lindholm, Emmi, Brooklyn, N. Y. 566 Baltic St. c/o Sandberg —
 Turku
 Lindfors, Aksel E., Mile 138 A. C. Ry., Ont. Canada, via Soo, —
 Isojoki
 Lindquist, Aino, New Rochelle, N. Y. 133 Elk Ave. — Lahti
 Linna, Antti J., Red Lodge, Mont. Box 1085 — Vimpeli
 Ljungqvist, Victor, Gardner, Mass. 468 Pleasant St. — Kotka
 Lipponen, Jenny, Montclair, N. J., 196 Upper Mountain Ave. —
 Utajärvi
 Lipponen, Hanna, Montclair, N. J. 12 Berkeley Pl. — Utajärvi
 Lofberg, J. W., Ishpeming, Mich.

Luoma, Matti, Weirton, W. Va. Box 386 — Nurmo
 Luoma, George, Kearsarge, Mich. Box 181
 Luukko, John, Worcester, Mass. 30 Hooper St. — Nurmo
 Luven, Ida, Hackensack, N. J. 304 Summit Ave. — Laitila
 Lyytikäinen, Aili, New Rochelle, N. Y. Quaker Ridge, Weaver St.
 Kiuruvesi
 Lähde, Olga, New York City, 17 East 55 St.
 Lähteenmäki, Sanni K., Lebanon, N. H. Box 2 — Lapua
 Majakangas, Manda, New Rochelle, N. Y. 634 Webster Ave. —
 Peräseinäjoki
 Malkakorpi, Jacob, Worcester, Mass. 60 Orchard St. — Nurmo
 Malila, John, Vainola, Mich. — Nivala
 Malinen, Hellen, New York City, 165 W. 58 St.
 Manner, J. W., Worcester, Mass. 35 Arch St.
 Manninen, Alma, Peabody, Mass. 9 Ray St. — Kangasniemi.
 Mattila, John ja perhe, Amesbury, Mass. 29 High St. — Haapa-
 järvi, O. I.
 Mattson, Matti, Hancock, Mich. — Nurmo
 Michaelson, A. T., Astoria, Ore. 1353 Franklin Ave. — Kuusamo
 Mikkola, Sam E., Astoria, Ore. 1362 Grand Ave. — Raahe
 Marttila, John, Monessen, Pa. 413 Motheral Ave. — Ylistaro
 Mylläri, Victor, Chicago, Ill. 2516 Kildare Ave. — Jurva
 Mattson, Peter, Detroit, Mich. 372 Taylor Ave. — Oulu
 Miiluniemi, John, Waukegan, Ill. — Nurmo
 Mikkilä, Emil, Waukegan, Ill. — Nurmo
 Mikkola, Maria, New York City, 542 W. 112 St. — Säkkijärvi
 Mäkelä, Otto, Waukegan, Ill. 616 South Ave. — Inkeroinen
 Mäki, Matti, Worcester, Mass. 21 Laurel St. — Ylihärmä
 Mäkynen, Juho, Spencer, Mass. Box 73 — Seinäjoki
 Mikkonen, Martha, Fitchburg, Mass. 61 Townsend St. — Fitch-
 burg, Mass.
 Moilanen, Heikki, Hancock, Mich. — Suomussalmi
 Mononen, Esa ja perhe, Weirton, W. Va. Box 602 — Isokyrö
 Mustonen, Saara, New Castle, Pa. 620 Raymond St. — Kuopio
 Muukkonen, Evert, Detroit, Mich. 153 Confield W. — Tuomioja
 Muurikka, Amalia, Brooklyn, N. Y. 4118—8th Ave. — Miehikkälä
 Myllyniemi, Saima M., New York City, 2061 Lexington Ave. —
 Heinola

Mäki, Elli, Brooklyn, N. Y. 740—40th St. — Korttesjärvi
 Mäki, Fanny, Steubenville, Ohio, No. 508 — Ylistaro
 Mäki, Josefina, Brookline, Mass. 16 Colliston Rd.
 Mäkelä, Ville H., Newport, N. H. Box 699
 Mäkinen, Siviä ja Jalmar, New Castle, Pa. 304 S. Ray St. — Kars-
 tula
 Mäkinen, Oskar ja perhe, Weirton, W. Va. Box 506 — Vähäkyrö
 Mäkiranta, Maria, Marquette, Mich. Box 771 — Töysä
 Mäkitalo, Silja, Tekla ja August, Warren, Ohio, 218—3rd St. —
 Kouvola
 Määttä, Arvi, Chicago, Ill. 3303 Osgood St. — Oulu
 Nevala, Siviä, Brooklyn, N. Y. 539 East 147 St.
 Nevalainen, Amanda, Newton, Mass. 60 Cotton St. — Juuka
 Niemi, Richard, Virginia, Minn. Box 569 — Mänttä
 Niemi, Ville, Worcester, Mass. 66 Eastern Ave. — Lapua
 Nieminen, Hilma, Highland Park, Ill. Box 321 — Helsinki
 Niemelä, Maria, Cleveland, Ohio, 1471 Arthur Ave. Lakewood —
 Kärsämäki
 Nikander, Verner, Hancock, Mich. — Oulu
 Niskanen, Maria, Highland Park, Ill., 825 Gleneve Ave. — Kuopio
 Nisula, Billy ja Mrs., Ashtabula Harbor, Ohio, 39 Market St. —
 Tampere
 Niva, Hilma K., Fitchburg, Mass. 83 Mechanic St. — Tornio
 Niva, Hellen, Weirton, W. Va. Box 253 — Muonio
 Nordberg, Hilma, Worcester, Mass. 14 Claremont St. — Ylistaro
 Nurmi, Selma, New York City, 225 W. 86 St. — Turku
 Nurmi, Onni ja perhe, Weirton, W. Va. Box 564 — Ylistaro
 Nurminen, Rudolf, Gardner, Mass. Box 31 — Urjala
 Nummi, Ellen ja Eino, Weirton, W. Va. Box 503 — Turku
 Niemi, Mr. ja Mrs. Abel, Ishpeming, Mich. — Jalasjärvi
 Nykänen, Anna, Los Angeles, Cal. 1123 E. 58 St. — Tuusniemi
 Nyysti, John A., Hancock, Mich. — Laihia
 Nyrhinen, John ja perhe, Monessen, Pa. 626 Summit Ave. — Ylis-
 taro
 Nahi, F. W., Monessen, Pa. 508—6th St.
 Niemi, Joosef, Monessen, Pa. 454 Knox Ave. — Jämijärvi
 Niemistö, Manda, New York City, 2061 Lexington Ave. — Jalas-
 järvi

Nyrhinen, Jacob perheineen, Monessen, Pa. 445 Motheral Ave. —
Ylistaro

Nyrkkänen, Hilda, Kaleva, Mich. — Kurikka

Niemi, Inga, Chicago, Ill. 1704 E. 56 St. — Helsinki

Okkonen, Emil ja perhe, Waukegan, Ill. 418 Ravine Ave. — Val-
timo

Oikari, Hilma J., Fitchburg, Mass. 83 Mechanic St. — Karstula

Oinonen, Silppa, Sagamore, Mass. c/o Keith — Viitasaari

Okker, Ville, Gardner, Mass. 149 Washington St.

Orhanen, Antti, Worcester, Mass. 15 Hooper St. — Kurikka

Oulasvirta, Ella ja Armas, Chicago, Ill. 3537 Sheffield Ave. —
Oulu

Outinen, Emmi, New York City, 96 Perry St. — Säkkijärvi

Ojala, Mikko, Amesbury, Mass. 5 Garfield St. — Haapajärvi, O. I.

Ojala, Edward, Monessen, Pa. 413 Motheral Ave. — Ilmajoki

Olli, Matilda, Los Angeles, Cal. 146 So. Vanners — Lappajärvi

Paappanen, Fanny H., Fitchburg, Mass. 83 Mechanic St. — Kan-
gasniemi

Paavilainen, Peter E., Gardner, Mass. 14 Greenwood St. — Hanka-
salmi

Pajunen, William, Astoria, Ore. 1336 Grand Ave. — Myllykoski

Pakka, Isak E., New Castle, Pa. 622 Raymond St. — Ylistaro

Pakkas, Johannes, Sag Harbor, N. Y. Box 460 — Turku

Parkkonen, Emil perheineen, New Castle, Pa. 304 S. Ray St. —
Äänekoski

Palomäki, Lempi, Monessen, Pa. 443 Motheral Ave. — Ylistaro

Pary, Olof, New York Mills, Minn. Tervola, O. I.

Pehrman, Karl M., Cleveland, Ohio, 1552 E. 47 St. — Inkeroinen

Pekonen, Aukusti, West Concord, N. H. 370 N. State St. — Haa-
pajärvi, O. I.

Pellinen, August W., New York City, 2061 Lexington Ave. —
Hankasalmi

Pelto, August, Hancock, Mich. — Tervola

Peltola, Julius, Red Lodge, Mont. Box 998 — Kuortane

Peltonen, Emil, Virginia, Minn. Box 569 — Lempäälä

Pesola, Matti, Fitchburg, Mass. 142 Kimball St. — Korttesjärvi

Pietarila, Isak, New York City, 650 West 177 St. — Paavola

Piispanen, Kalle, Detroit, Mich. 36 W. Canfield St. — Mikkeli
Pulkkinen, Mandi ja Väinö, Fitchburg, Mass. 282 Charles St. —
Mikkeli

Putkonen, Aksel, Gardner, Mass. Box 121 — Pieksämäki

Puusniekka, Aino, New York City, 998—5th Ave. c/o Todd — Sai-
ralan asema

Pyykkö, Ida, Atlantic City, N. J. 106 So. Princeton Ave. —

Pyörälä, Hulda, New York City, 270 Park Ave. c/o Weisl — Saa-
rijärvi

Palomäki, Emil ja perhe, New Castle, Pa. 724 Acorn St. — Lapua

Poikonen, Hjalmar, Waukegan, Ill. — Kivijärvi

Puskala, Hilja, Worcester, Mass. 31 Orchard St. — Seinäjoki

Palomäki, Wilhelm, Detroit, Mich. 218 Leslie Ave. — Lapua

Penttilä, Elina E., Chicago, Ill. 739 Melrose St. Rear — Ilmajoki

Piessa, Niilo Hj., Detroit, Mich., 202 Colburn Ave. — Tornio

Ponkala, Sulo, Neihart, Montana — Tornio

Pellinen, John perheineen, New York City, 45 E. 131 St. — Raut-
järvi

Pöyhönen, Kerttu, New Rochelle, N. Y. 33 Lyncroft Road. —
Hankasalmi

Pasto, Emil, Lockwood, N. Y.

Paldanius, Hanna, Cambridge, Mass. 3 Concord Av. — Iisalmi

Parkkonen, Emil ja perhe, New Castle, Pa. 304 S. Ray St. — Ää-
nekoski

Parkkonen, Otto, New Castle, Pa. 501 S. Ray St. — Ylistaro

Pakka, Isak E., New Castle, Pa., 622 Raymond St. — Pukkila

Peltomaa, Oskar, So. Farmingham, Mass. Taylor House

Pelto, Aug., Hancock, Mich. — Tervola

Peltonen, Jacob, Weirton, W. Va. Box 276 — Vähäkyrö

Pennala, Rosa, Pittsburgh, Pa. 1055 Morewood Ave. — Töysä

Pentinmäki, Maria, New York City, 417 Riverside Drive — Jalas-
järvi

Perkiö, Jaakko ja perhe, Weirton, W. Va. Box 386 — Ylistaro

Perkiömäki, Oscar, Chicago, Ill. 3646 Rokebu St. — Vaasa

Pihlajamaa, Kustaa ja perhe, Monessen, Pa. L.Box 321 — Lapua

Piispanen, Helmi, Cleveland, Ohio, 11834 Edgewater Drive, Lake-
wood — Saarijärvi

Piirainen, Antti, Monessen, Pa. c/o Louhi Band — Jyväskylä

Pohto, Hilda, Cleveland, Ohio, 3052 Fairmount Bd. — Ylistaro
 Puhakka, Victor, Conneaut, Ohio, 869 Day St. — Kouvola
 Puustinen, Anna, Los Angeles, Cal. 503 Commonwealth Ave. —
 Iisalmi
 Quist, Signe, New York City, 375 Park Ave. Apt. 12 D — Säräis-
 niemi
 Rahkoliin, Meri, Chicago, Ill. 1443 Wieland St. — Sievi
 Rajala, Matti ja perhe, Monessen, Pa. 410 Knox Ave. — Lapua
 Rannanjärvi, Ida, Detroit, Mich., 237 Lake Shore Rd. — Töysä
 Ranta, Isak ja perhe, Weirton, W. Va. Box 565 — Ylistaro
 Rantanen, Agnes, New Canaan, Conn. — Saarijärvi
 Raita, Lempi, Detroit, Mich. 1196 Belvidere — Turku
 Rautell, Olga, Marquette, Mich., 1525 Fitch Ave. — Siikainen
 Roine, Johan, Los Angeles, Cal. Krotona Institute, Hollywood —
 Turku
 Roswall, Matilda, William ja Veikko, Gardner, Mass. 443 West
 Broadway — Karstula
 Ruuska, Antti, Maynard, Mass. Box 960 — Viitasaari
 Ruusukallio, Milda, Pelham Manor, N. Y. 514 Rochelle Terrace —
 Røyhy, Sara, Brooklyn, N. Y. 740—40th St.
 Rajala, Hanna, Kaleva, Mich. — Ilmajoki
 Rantamaa, Anton, Seattle, Wash. Box 116—4th Av. So. — Ääne-
 koski
 Rapakkola, Jaakko, New Castle, Pa. 624 Raymond St. — Kärsä-
 mäki
 Ruuttila, Anna, Detroit, Mich. 110 Kipling Ave. — Kalajoki
 Rahkolin, Meri, Chicago, Ill. 1443 Wieland St. — Sievi
 Reinikainen, Silja, Salem, Mass. 5 Fairfield St. — Kangasniemi
 Rättyä, Martti A., Fitchburg, Mass. 69 Mechanic St. — Kannus
 Räävi, Jemina, Minneapolis, Minn. 317 Girard Ave. N. — Ylitornio
 Rehnström, Arthur, Monessen, Pa. L.Box 744 — Viipuri
 Ruokonen, Kalle, Monessen, Pa., 445 Motheral Ave. — Ätsäri
 Rosenberg, Helmi, c/o Mrs. C. Wylie, Malba, L. I. N. Y. — Hel-
 sinki
 Ruuti, Axel perheineen, Monessen, Pa. 401 Motheral Av. — Laihia
 Rätti, Matti ja perhe, Waukegan, Ill., 414 Ravine Ave. — Jurva
 näjoki
 Saari, John ja perhe, Worcester, Mass. 140 Eastern Ave. — Seinä-
 joki

Saari, Lempi ja Jacob, Worcester, Mass. 114 Eastern Ave. — Sei-
 Saari, Samuel A., Fitchburg, Mass. 57 Mechanic St. — Hämeenkyrö
 Saari, Matti ja perhe, Weirton, W. Va. Box 382 — Laihia
 Saarni, Mrs. Victor, Brooklyn, N. Y. 715—43 St. — Temmes
 Saaristo, Oscar J., Minneapolis, Minn. 2310—22 Ave. — Lohja
 Sahuri, Adele, Highland Park, Ill. Box 443 — Padasjoki
 Sahuri, Alma, Highland Park, Ill. Box 443 — Padasjoki
 Sainio, Emil B., Ruse, Mich. Box 11, Marquette Co. — Askola
 Salmi, Gabriel, Gardner, Mass. 266 Pleasant St. — Juva
 Salmu, Matti, Hancock, Mich. — Kalajoki
 Salo, Olga, Brooklyn, N. Y. 507 Atlantic Ave. — Koski, H. I.
 Sarka, Karl G., Muskegon, Mich. 53 Messler St. — Pori
 Sarlin, August, Highland Park, Mich. 75 Victor Ave. — Jalasjärvi
 Saxberg, Isak, Monessen, Pa. 267 Chestnut St. — Nurmo
 Siekkinen, Herman ja perhe, Weirton, W. Va. Box 253 — Muhos
 Sillanpää, Johan A., New York City, 2061 Lexington Ave. — Pe-
 räseinäjoki
 Siipola, Yrjö W., Fitchburg, Mass. 391 Elm St. — Himanko
 Sjöblom, Hulda E., Worcester, Mass. 56 Laurel St. — Tammela
 Sjöblom, Yrjö perheineen, Warren, O. 312 Quimby Ave. — Teuva
 Sjöman, Kalle, Peabody, Mass. 11 Davis Terrace — Nakkila
 Stenberg, Hilja, Pittsburg, Pa. 1055 Morewood Pl. — Ikaalinen
 Stenroos, Matti E., Peabody, Mass. 27 Fulton St. — Sund, Åland
 Stjerna, H. ja Mrs., Ashtabula, Ohio, 539 Lake St. — Pieksämäki
 Soini, Lisi, Worcester, Mass. 22 King St. — Nurmo
 Soininen, Ida, Maynard, Mass. 27 River St. — Polvijärvi
 Soininen, Hilja, Maynard, Mass. 27 River St. — Polvijärvi
 Skinnari, Aatu, Astoria, Ore. 1381 Franklin Ave. — Kälviä
 Syksylä, Adga A., Elizabeth, N. J. 810 N. Broad St. — Kustavi
 Suutari, Frans ja perhe, Gardner, Mass. 254 Pleasant St. — Isojoki
 Suonenlahti, Betty, Jersey City, N. J. 29 Bentley Ave. — Raahe
 Suomela, Erland, Virginia, Minn. Box 85 — Ypäjä
 Söderling, C. Dr., New York City, 1958 Madison Ave.
 Saxberg, Isaac (nuor.), Monessen, Pa. 267 Chestnut St. — Nurmo
 Saxberg, Arvid, Monessen, Pa. 447 Clarendon Ave. — Nurmo
 Salomaa, Ilmari ja perhe, Monessen, Pa. 415 Motheral Ave. —
 Pälkäne
 Sarja, Jaakko, Monessen, Pa. — Raahe
 Sorvo, Lydia, New York City, 122 East 76 St. — Oulu

Sormunen, Mrs. ja Mr. Peter, Ishpeming, Mich. — Pielavesi
 Stolt, John, Detroit, Mich. 519 Delaware Ave. — Oulu
 Thompson, Isaac, Monessen, Pa. 459 Motheral Ave. — Säkkijärvi
 Tuori, Arthur, Monessen, Pa. 411 Motheral Ave. — Laihia
 Teikari, Justiina ja Wilhelm, Worcester, Mass. 37 Shelby St. —
 Ylistaro
 Tikkanen, Konstant, Quincy, Mass. 32 Barry St. — Karstula
 Tervanen, Kaisa M., Chicago, Ill. 4155 Maplewood Av. — Paltamo
 Tuori, Herman, Quincy, Mass. 38 Clark Ave. — Jurva
 Takala, Anna, Worcester, Mass. 4 Filbury St.
 Talvensaari, August, Hubbell, Mich. — Kemijärvi
 Talvio, Aino, Chicago, Ill. 651 Deming Pl. — Ypäjä
 Tarvainen, Edward, New Castle, Pa. 635 Forest St. — Saarijärvi
 Tolonen, Karl A., Rock, Mich. Box 203 — Tammela
 Tamminen, John, Fitchburg, Mass. 193 High St. — Kivijärvi
 Taskinen, Wilhelmina, New York City, 252 East 78 St. c/o Cosma
 — Nilsä
 Tapio, Tuomas, Clarksburg, Pa., L.Box 593 — Vähäkyrö
 Tikkanen, Anna, New York City, 252 East 78 St. — Pielavesi
 Tiitto, John, Fitchburg, Mass. 15 Marshall St. — Oulu
 Tobason, Hilda, Conneaut Harbor, Ohio
 Tofferi, Abram, Fitchburg, Mass. 253 Rollstone St. — Halsua
 Toivio, Olga, New York City, 250 Park Ave. — Tampere
 Torppa, John ja perhe, Gardner, Mass. 196 Nichols St. — Veteli
 Toppelius, Anni, Detroit, Mich. 44 Moran St. — Helsinki
 Tukiainen, Eva, Pittsburg, Pa. 2625 Wellesley Ave. — Kaavi
 Tuuri, John, Monessen, Pa. 265 Chestnut St. — Ylistaro
 Uitti, Isak, Kearsarge, Mich. — Jalasjärvi
 Wahter, Juho ja perhe, Lakewood, Ohio, 1270 Cranford Ave. —
 Voikkaa
 Väinö Jalovaara, Brooklyn, N. Y. — Helsinki.
 Walli, Tilda ja John, Painesville, Ohio, R. F. D. 4, Box 202. —
 Nivala
 Waltanen, Hanna, Fitchburg, Mass. 82 Mechanic St. — Kajaani
 Waltari, Jacob, Detroit, Mich. 36 Canfield W. — Isokyrö
 Warvikko, W. M. ja perhe, Quincy, Mass. 89 Copeland St. — Saa-
 rijärvi
 Warttainen, Ida, Montclair, N. J. 122 Up Mountain Ave. — Kuopio
 Warttainen, Ida Maria, Brooklyn, N. Y. 722—43 St. — Kuopio

Wenäläinen, John, Gardner, Mass. 185 Nichols St. — Kangasniemi
 Wenäläinen, Juho, New Haven, Conn. Box 25 Sta. A — Rääkkylä
 Wertanen, K. ja perhe, Ashtabula, Ohio, 42 Dakota St. — Jyvä-
 skylä
 Wickström, John, Worcester, Mass. 100 Eastern Ave. — Ylistaro
 Wilkki, Josefina, Chicago, Ill. 3828 Irving Ave. — Kymi
 Warpula, Mikko, Monessen, Pa. 400 Motheral Ave. — Laihia
 Wiljakainen, Pekka, Monessen, Pa. 445 Clarendon Ave. — Viipuri
 Wiita, John, Monessen, Pa. 482 Motheral Ave. — Kuortane
 Wästi, Hilma, Monessen, Pa. 465 Motheral Ave. — Fairport, Ohio
 Wilpula, Sofia, New York City, 16 East 127 St. — Olkijoki
 Wärynen, Lempi ja John, Chicago, Ill. 1108 Sedgewick St. — Il-
 majoki
 Wirta, John, Warren, Ohio, 230—3 St. — Jaakkima
 Wahlström, George E. perheineen, Monessen, Pa. 392—4th St. —
 Helsinki
 Wahlström, Antti ja Hilda (o. s. Helander), Los Angeles, Cal.
 1125 East 58 St. — Hämeenlinna—Läskelä
 Wiita, Walter, Monessen, Pa. 454 Knox Ave.
 Wainio, Miss Aksia, Malba, Long Island, N. Y. c/o Mrs. Wylie —
 Muurla, T. 1.
 Wiik, Ida M., Mason, N. H. Box 15 — Karstula
 Wiitala, Wilhelm ja perhe, Weirton, W. Va. Box 597 — Vähäkyrö
 Wirta, Oskar, Stag Bay, B. C. Canada — Alastaro
 Wirtanen, Karl J., Hancock, Mich. — Tampere
 Wirta, Carl, Chicago, Ill. 1037 Wellington Ave. — Lahti
 Williams, Charles H., Maynard, Mass. Box 622 — Ruovesi
 Wiinikka, Abram, Fitchburg, Mass. 29 Nutting St. — Keuruu
 Wirtanen, Erkki, Brooklyn, N. Y. 529 Clinton St. — Eräjärvi
 Wiitamäki, John, Worcester, Mass. 100 Eastern Ave. — Nurmo
 Wälimaa, Ksenia, Weirton, W. Va. Box 141 — Vähäkyrö
 Wälimäki, Alina, Wilmette, Ill. 1018 Lake Ave. — Jämijärvi
 Ylijaakola, Frans, Monessen, Pa. 409 Chestnut St. — Lavia
 Ylä-Jarkko, Kalle, Red Lodge, Mont. Box 1085 — Ruovesi
 Ylä-Jarkko, Urho, Red Lodge, Mont. Box 1047 — Ruovesi
 Ylijoki, Olga, Newport, N. J. Box 699
 Yrjänä, Greta E., New York City, 242 E. 15 St. — Muhos
 Ylenius, Jennie, New York City, 2061 Lexington Ave. — Ylistaro
 Ykspuu, Lydia, 739 Mantrose Ave. — Vilppula

Mr. Setti Oja, Ishpeming, Mich., Box 50, — Pyhäjoki, Yppärin kylä Oulun lääni.

Mr. John Häivälä, Ishpeming, Mich. — Niemelän kyl., Ylivieska Oulun lääni.

Mr. Setti Kestilä, Ishpeming Mich., Box 50, Pyhäjoki Yppärin kyl. Oulun lääni.

Signie Johnson, C/o Hospital, Ishpeming, Mich. Sweden.

Miss Fanny U. Manley, Ishpeming, Mich., Dr. Holms Hospital.

Mr. Einar Wuorenmaa, Ishpeming, Mich. 326 Jasper St. - Kauhava Vaasan lääni.

John Jokinen, Brantwood, Wis. — Eurajoki, T. I. Finland.

Mrs. Fred Kerttula, Brantwood, Wis. — Toholampi, W. I.

Oscar Loistola, Pequaming, Mich. — Kauhajoki, W. I.

Wäinö Samanen, Chatham, Mich. — Chatham, Mich.

Mr. Hjalmar Hendrickson, Ishpeming, Mich., 136 W. Superior St.

Mr. Kalle Nyman, Ishpeming, Mich., 109 E. Dio St. — Pudasjärvi Oulun lääni.

August Annala, National Mine, Marquette Co. — Kemi, Alapukolan kylä, Oulun lääni.

Miss Sanni Korpi, C/o Dr. H. Holms Hospital, Ishpeming, Mich. — Tampere, Messukylä, Kyläjoki.

Andrew Hakkarainen, Dagget, Mich. — Kiihtelysvaara, K. I.

Vertailuja koulualalta

VENÄJÄN ja Japanin välinen sota, senaikainen arvannostolakko Suomessa ja siihen osaaottaneitten kohtalo saattoivat allekirjoittaneen siirtymään Lännen maille. Päätin lähteä Amerikkaan, kunnes olot Suomessa muuttuisivat ennalleen tahi suotuisimmiksi.

Ystäväni Kallen kanssa yhdessä suunnittelimme matkamme eräänä ihanaana Suomen kesäyönä heinäladossa. Kallen kanssa yhdessä jaoimme matkan ilot ja surut, mutta melkein mahdottomalta tuntui kestää se neuvo, jonka eräs ruotsalainen nainen hyväntahtoisesti antoi meille laivalla. Nainen neuvoi meitä, että emme pitäisi valkoisia lakkejamme Amerikassa päässämme, sillä meitä Amerikassa luultaisiin lei-

pureiksi, kultaisten lyyriemme vuoksi mahdollisesti vähän paremmiksi tavallisia leipureita.

Kalle katsoi minuun ja minä Kalleen. Sanaakaan ei vaihdettu. Se katse oli sisältörikkain elämässäni. Me kumpikin tunsimme, että kaikki se mitä ennen olimme ihailleet, kunnioittaneet ja arvokkaimpana pitäneet, jonka saavuttamiseksi olimme nuoren elämämme uhranneet, liukui nyt edessämme meren syvyyksiin. Jäykkänä, lamaantuneina ja murtuneina painuimme laivan kannelta yksinäisyyteen. Synkkänä kuin musta yö avasi Kalle matkalaukuunsa, otti vapisevin käsin valkoisen lakin päästään — ja minun mielestäni ei koskaan lähde se hetki, kun Kalle painoi valkoisen lakkinsa laukuunsa ja sanoi: "Voi p—le!"

Me entiset "Valon ritarit" huomasimme nyt olevamme muitten tavallisten siirtolaisten kaltaisia. Emmepä olleet edes heidän veroisiaan. Meitä hävetti, että emme voineet sulautua matkatovereihimme ja ajatella tulevaisuutta yhtä hilpeinä kuin he.

Statue of Libertyn — Vapauden patsaan — näkeminen antoi meille rohkeutta ja uutta toivoa. Eikö maa, joka noin juhlallisesti, mahtavasti ja ihanteellisesti toivotti meitä tervetulleiksi voisi myöskin meille uuden elämän antaa? Maa, joka tuolla tavalla tervehti maanpakoon lähtenyttä Venäjän alamaista, ei voisi olla uudesta tulokkaasta huolehtimatta. Ihmeissämme mutta rohkaistuneina katselimme Kallen kansa laivan kannelta Vapauden patsaan lumoavaa muotoa. Tuo vapauden ja sivistyksen soihtu puhui meille silloin paljon.

— Mitähän jos sittenkin kotimaassamme saavuttamamme sivistys ja oppi tulisi meille tarpeeseen täällä vieralla maalla liikkui ajatuksissani, kun laiva hiljaa solui uuden kotimaani laituriin.

Etten venyttäisi kirjoitustani pitkäksi jätän kertomatta ne kokemukset, vaikeudet ja vastukset, joita aluksi sain kokea, kieltä taitamattomana, ruumiilliseen työhön tottumattomana ja arkana nuorukaisena. Erään suku-

laiseni avustuksella sain asiani järjestettyä niin, että eräänä aamuna astuin Chigacon Yliopiston kynnyksen yli.

Oudolta, peloittavalta ja vakavalta tuntui tuo uusi rohkea askel. Varsinkin vajanainen englannin kielen taito antoi minulle aiheita epäilykseen asiani onnistumisesta. Mutta suuresti hämmästyin siitä ystävällisestä ja herttaisesta kohtelusta, joka oppilaitoksessa sekä opettajien että oppilaitten puolelta ensi päivästä alkaen osakseni tuli. Minut vietiin ympäri oppilaitosta, esitettiin opettajat ja oppilaat, joita tapasimme, näytettiin kaikki pienemmätkin osastot ja tehtiin se sellaisella taidolla, että ensi päivästä alkaen tunsin olevani kotonani.

Pian tulin huomaamaan mitenkä amerikalainen sovittaa tuon "business"-henkensä opintojenkin alalle. Kokemukseni Suomen yliopistosta oli että siellä ei tiedetty ajan kalleudesta mitään. Jos siellä oli opinnoissa jonkinlaista järjestystä, niin se pysyi salassa, kunnes joiltakin vanhemmilta ylioppilailta sattui saamaan viittauksia siitä mitä olisi milloinkin tehtävä. Ei täällä Amerikassa voinut niinkuin Suomessa itse määrätä opintojen ajan pituutta, paitsi jäämällä luokalle toiseksi vuotta. Tämä oikeastaan oli uudestaan koulupenkillä istumista, 5—6 tuntia päivässä. Enin aikaa meni luennoitten kuuntelemiseen, joissa professorit melkoisen tarkoin seurasivat parhaita ja suosituimpia oppikirjoja, joten oli helppo kerrata ja tehdä muistiinpanoja kotonaan. Sel-

lainen oppilas, joka todella halusi käyttää hyväkseen oppimistilaisuutta oli pakoitettu istumaan kirjojensa ääressä kaiket väliajat ja illat. Joka päivä oli joku tunti eristetty erikoista kuus- telua varten, jonka joku nuoremista docenteista toimitti niin tarkkaan ja yksityiskohtaisesti, että oli melkein mahdotonta välttää oppimamme aineen muistamista.

Professorit olivat keski-ikäisiä, tavallisia ihmisiä, vaatimattomia ja ilman akateemillistä ilmettä. He eivät olleet kuuluisia tiedoistaan tai väitöskyvyyistään, mutta sensijaan siitä, että olivat käytännöllisessä suhteessa hyvin onnistuneet alallaan. Ihmettelin heidän sujuvaa luennoimistapaansa — ilman "konseptia" — ja kuinka he osasivat puhalttaa elävää henkeä vähemmän innostuttaviin aineisiin. Jos oppilaat alkoivat näyttää väsyneiltä ja tarkkaavaisuutensa vähetä, niin silloin jättivät professorit pian aineensa ja kertoivat jonkun erinomaisen kaskun, joita heillä näytti olevan rajaton varasto. Kun olimme nauraneet — toisinaan oikein huutamalla — hetken aikaa, niin tuo kuivakin aine kävi taas entistään paremmin kaupaksi.

Amerika on vapauden maa. Tietysti täälläkin on vallattomuutta, mutta esimerkiksi sitä vapautta, jota me yliopistossa saimme nauttia, kutsuttaisiin Suomessa poikamaisuudeksi ja sopimattomaksi, jota vastoin se täällä pidetään virkistävänä ja luonnollisena. Amerikalaisessa säilyykin nuoruuden tuntomerkit paljoa kauemmin kuin

meissä vanhanmaan viisastuneissa nuorennäköisissä vanhuksissa.

Välitunneilla tavallisesti kerrottiin kaskuja tahi laulettiin. Usein ihmettelin sitä, että melkein kaikki olivat laulajia, ja enemmän vielä sitä, että melkein kaikki käyttivät ääniään luonnollisella tavalla ikäänkuin olisivat saaneet äänenkehitysoppia. Mutta sitä syvää harrastusta ja musiikin nauttimiskykyä, joka suomalaisella esiintyy sieluelämässään uskonnon tapaisena en amerikalaisissa yleisemmin havainnut.

Kuten mainitsin olivat professorit pääasiallisesti käytännöllistä väkeä. Heidän teoreettiset tietonsa olivat joskus vähän läpinäkyviä, jonka seikan he avomielisesti myönsivätkin, yksinkertaisella tavalla tunnustaen: "I don't know, but I'll look it up", joka seikka miellytti oppilaita, vaikutti rohkaisevasti ja teki halukkaaksi kysymään heiltä neuvoja. Olipa oppilaan kysymys kuinka tyhmä tahansa sai hän aina ystävällisen vastauksen. Professori oli kuin vanhempi veli, jonka puoleen saattoi aina luottamuksella kääntyä.

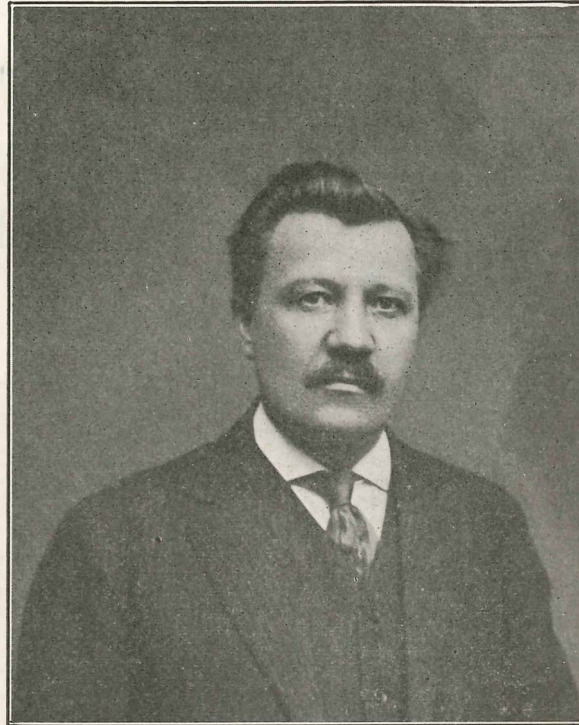
Yksi seikka, joka erikoisesti herätti huomiotani oli se, että toverini melkein kaikki olivat raittiita. He eivät tuhlanneet aikaansa eikä terveyttensä väkijuomien käyttämiseen, eikä yötä päiväksi muuttamisella. Heidän elämänsä oli yksinkertaista puhdasta ja työlle omistettua.

Myöhemmin ammattia harjoittaessani olen tullut huomaamaan erään eroavaisuuden Suomen ja Amerikan

koululasten välillä. Amerikassa eivät koululapset tahdo millään tavalla olla poissa koulusta sairauden tähden. Suomessa keksittiin kaikenlaisia syitä, että voitiin olla poissa koulusta. Koulu miellyttää lapsia Amerikassa, Suomessa, koulua lapset pelkäävät. Lapset saavat Amerikassa jo ensi päivästä kiintymyksen kouluun senvuoksi, että siellä ensimmäisenä on leikki, lapsen elinehto, lapselle tarjottavana. Opetus ja kasvatusta muutetaan vakavammaksi sitä mukaan kuin lapsi varttuu. En tahdo sanoa, etteikö Suomessakin joissakin paikoissa, varsinkin suuremmissa kaupungeissa näin olisi, mutta ylimalkaan en usko sen vielä kukaan paljon muuttuneen siitä mitä se oli toistakymmentä vuotta takaperin.

Puhujina, esiintyjinä ja yleensä elämässä käyttäytyjinä ovat amerikalaiset lapset suuresti poikkeavia suomalaisista lapsista. Jo pieninä oppivat lapset Amerikassa esiintymään yleisön edessä, puhumaan, laulamaan ja esitelmöimään. Amerikalaiset lapset ovat vapaita, hilpeitä, avomielisiä, rohkeita, yhdenarvoisia ja elämänhaluisia. Ja siihen suurimmaksi osaksi vaikuttaa amerikalainen koulukasvatus.

En tahdo millään tavalla halventaa tahi alentaa Suomen kouluja tahi niitä saavutuksia, joita Suomen koulukasvatus on kansallemme ja sen lapsille antanut, minulle niitten joukossa, mutta minä haluaisin, että erityisemmin muistettaisiin, kun esim. sellaisia taitoksia Suomessa pystyyn pannaan, kuin Turun Suomalainen Yliopisto,

A. L. KLEMI
tunnettu Amerikan suomalainen musiikkimies
ja säveltäjä, Brooklyn, N. Y.

ottaa huomioon mitä esimerkkejä ja ohjeita Amerika tässä suhteessa voi Suomelle tarjota. Että alettaisiin antaa enemmän arvoa ihmisille ihmisinä jo pieninä taimina ja jätettäisiin huomioon ottamatta kenen tyttö tahi poika oppilas on. Että kokonaan poistettaisiin luokkarajat varakkaitten ja vähempivaraisten oppilaitten väliltä.

Amerikkaan lähtiessäni eräs hyvä ystäväni lausui, että poislähtöni tulisi olemaan Suomelle vahingoksi. En silloin voinut käsittää mitä hyötyä Suomelle minusta olisi ollut. Nyt tiedän, että saamattomana, itseäni luottamattomana, vailla tarmoa ja rohkeutta en koskaan olisi Suomessa saavuttanut niitä päämääriä, joita Amerikassa olen olosuhteitten ja amerikalaisen koulukasvatuksen pakoittamina saavuttanut.

Parhaat elämäni vuodet olen täällä vieralla maalla viettänyt. Vieras on tämä maa, sillä sielun juuret ovat syvällä synnyinmaani kamarassa, Paljon ihmeellistä ja suurta olen täällä nähnyt. Paljon olen saanut ponnistella, kokea ja tehdä työtä, mutta harvoin ovat sieluni syvimät äänet soineet. Sellittämätön tyhjyys, kaipuu ja halu palata takaisin valtaa mielen tuhkatiheään. Saarijärven Paavo puristaa vieläkin kyyneleet silmistä. Sibeliuksen sävellykset saavat kylmät väreet selässä liikkeelle. Ja silloin valtaa niin valtavana tuo synnyinmaani kotia-kutsu.

Ishpeming, Mich., maalik. 1 p. 1920.

Henry Holm.

Isäimme maa

Kirj. E. O. Tolonen.

“As a sapling pine on a Kansas bluff..
That wars with the winds when the
weather is rough”.

Ne Amerikan suomalaiset, jotka ovat tänne nuorina muuttaneet eli täällä syntyneet, eivät tunne Suomea sillä tavalla kuin myöhemmällä iällään tänne siirtyneet. He eivät ole hiihtäneet sen talvipakkasia, samoilleet sen saloja ja metsiä eli soutaneet sen tyyniä järviä kesän kauniina iltoina. He tuntevat Suomen eri vaikutelmien kautta.

Isäinsä maa — Kalevan sankarimaa — on ihanne, joka on verhottu historian, taruston, runouden ja laulun vaihalla. Se on kuin Atlantis — tarumaa — jota eivät ole milloinkaan nähneet, mutta jonka muistot kuitenkin aina elää.

Sen vuoksi on heillekin isäinsä maa pyhä ja kallis ja heidän sielussaan soittaa voimakkailla kielillä sen vaiherikkaat kohtalot. Kun maansa kärsi, ja Idän myrskyt uhkasivat Suomeansa, kärsivät he myöskin sen kohtaloista. Tarumaatansa he ihailivat sen uljaassa taistelussa. — Ja kun voiton päivä koitti, tunsivat he iloa ja rauhaa sen uudessa onnessa.

Hancockissa, Mich., toukokuun 8 p., 1920.

Uitti Brothers Co.

South Range, Mich.

Matti Kivi & Co.

South Range, Mich.

Marjamaa & Tormala
Vakuutus- ja
Tikettiliike

Hancock, Mich.

Valtakirjoja ja asiapapereita valmistetaan. Asioita ajetaan.

ED. TERVAS

Luonnonlääkäri.

Hancock,
Mich.

Dr. E. A. Vaara

L'Anse Mich.

Suomalainen hammaslääkäri.

Ishpeming'in
Suomalainen
Sairaala

HENRY HOLM

Ylilääkäri ja kirurki.

Carl A. Onkka
Lakimies

VIRGINIA, MINN.

Farmers Supply Co.

DULUTH, MINN.
Sellwood Bldg.

PELTO & KOSKI
Rauta- ja Huonekalukauppa

VIRGINIA, MINN.

Victor Koski Charles Pelto

M. J. Mustonen
Luonnonlääkäri.

Uusimmat sähköhieronta käsitelyt ja luonnonparannustavat.

HANCOCK, MICH.
Northey Bldg.

John J. Koski
Lakimies

ASHTABULA HARBOR, O.

John G. Aho

Kirjapainoliike

FAIRPORT, OHIO.

O. J. Larson
Lakimies

803 LONSDALE BLDG.
DULUTH, MINN.

Dr. E. I. Lindgren
12 E. SUPERIOR STREET
DULUTH, MINN.

SUPERIOR
NATIONAL
BANK

☞

HANCOCK, MICH.

N. J. Brodeur

Kiinteistö-
ja
vakuutusliike

HANCOCK, MICH.

Henry Foster

KENKÄTEHDAS

Calumet,
Mich.

Koski Mercantile Co.

Ishpeming Mich.-Gwinn, Mich.

Dr. P. Steinback
Hancock, Mich.
Hammaslääkäri.

North Western Hotel
Hancock, Mich.

▼

Martti H. Mäki Andrew Mack

Pankki joka kohtelee
teitä oikein

THE
Peoples National Bank
of Monessen, Penna. U. S. A.

Sijoitukset \$1,600,000. Varat \$2,000,000

Kansan pankki

RESIDENCE 437 REED AVE.
PHONE 161-M

ESTABLISHED 1899

R. S. KELLY

MARBLE AND
GRANITE
MONUMENTS

FUNERAL DIRECTOR
437 DONNER AVE.
PHONE 161-J

FURNITURE
AND
CARPETS

MONESSEN, PA. April 9 1920 19

Wishing the Louhi Band the success
that they so richly deserve,

Sincerely,

R. S. Kelly

The Cunard Steamship Company Limited :: Anchor Line :: Anchor-Donaldson Line

hoitaa säännöllistä

Matkustaja- ja Rahtiliikennettä

NEW YORKIN, BOSTONIN, PHILADELPHIAN, BALTIMOREN, MONTREALIN, PORTLANDIN, ME.

JA

LIVERPOOLIN, PLYMOUTHIN, CHERBOURGIN, SOUTHAMPTONIN, HAVREN, BRISTOLIN, LONTOON, GLASGOWIN,
MEDITERRANEAN ja LEVANTIN välillä

Aquitania

Mauretania

Imperator

Kaiserin Auguste Victoria

Carmania

Caronia

Royal George

Saxonia

Pannonia

Columbia

MAAILMAN HIENOIMMAT LAIVAT

21-24 STATE STREET, NEW YORK CITY.

712 SMITHFIELD STREET, PITTSBURGH, PA.

FIRST NATIONAL BANK

(ENSIMMÄINEN KANSALLISPANKKI)

Hancock, Michigan

Toimittuaan melkein puoli vuosisataa Amerikan suomalaisten palveluksessa, tarjoo Teille parempaa, huolellisempaa ja varmempaa palvelusta kuin mitä olette tottuneet muualta saamaan.

Pankin kaikki eri osastot ovat järjestetyt suomalaisten mukavuutta silmälläpitäen.

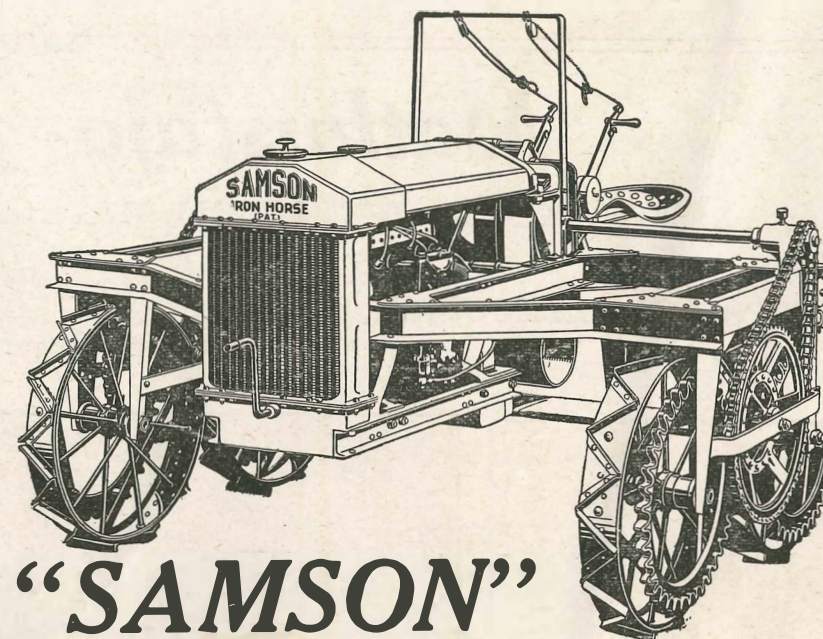
Talletukseenne, rahalähetyksenne Suomeen, ja kaikki pankkialalle kuuluvat asiat voitte toimittaa postin kautta suomenkielellä.

Ainoa pankki Amerikassa joka myö korkoa kasvavia Matkustajien Dollari-shekkejä.

Perustettu
vuonna 1874.

Varat yli
\$ 3 000 000.00.

Liikkeen palveluksessa toimii seitsemän suomalaista.

“SAMSON”

rautahevonen

Yleinen asiamies

MOTOR INN GARAGE,

MURSU & LAKE, NEW YORK MILLS, MINN.

Suurin auto-talli Clover Countyssa.

Soittajien huomioon

SIBELIUS-SEURA

Amerikan suomalainen musikaalinen järjestö

tarjoaa täydelle "militari" soittokunnalle sovitettuja seuraavia omia kustantamiaan kappaleita:

<i>H. Hedman, SVEN DUFVA OVERTURI</i>	\$3.50
<i>A. A. Lumme, IMPROMPTU A LA ZINGARA</i>	1.50
<i>A. A. Lumme, POLLARI MARSSI</i>50
<i>O. Merikanto, KESÄILTA-VALSSI</i>	2.00
<i>J. R. Kultti, CONNEAUT MARSSI</i>50
<i>Lauri Koski, SAVO MARSSI</i>50
<i>MAAMME, SUOMEN LAULU ja PORILAISTEN MARSSI</i>50
<i>Trifonowa, TOSKA PO-RODINE MARSSI</i>50

PIANOLLE:

<i>O. Merikanto, KESÄILTA-VALSSI</i>	\$.50
<i>O. Merikanto, SUOMEN NUORI VARTIO</i>50
<i>Jean Sibelius, JÄÄKÄRIEN MARSSI</i>50
<i>Arvo Sipilä, VALKOISEN SUOMEN MARSSI</i>50

ORKESTERILLE, VIULULLE JA PIANOLLE:

Jean Sibelius, FINLANDIA, VALSE TRISTE, TUONELAN JOUTSEN, Y. M.

Kauttamme saa tilata kaikkia Sibeliuksen y. m. suomalaisten säveltäjien tuotteita orkesterille, viululle, pianolle j. n. e.

Sibelius-Seuran keskushallinto

Box 143

Monessen, Pa.

VICTOR H. GRAN

Suomalainen lakimies.

*Toimittaa kaikkia lakiasioita
tässä maassa ja Suomessa.*

200 TORREY BLDG.
DULUTH, MINN.

K. Rosberg & Co.

Ishpeming, Mich.

Kiril Rosberg

Gust. Lofberg

Elis Rantamaa

John Lammi

WASHINGTON SHOE STORE

Marquette,
Mich.

N. Lepistö & Co.

Hancock, Mich.

William Risto

Box 455, Duluth, Minn.

Lukekaa tilatkaa kaunissisältöinen
kirja KAIVANNOSTA HAUTAAN

Hinta \$ 1.00.

J. W. Lundahl

South Range, Mich.

Suomalainen Apteekki.

Tyynne Jarvis

Calumet, Mich.

Valokuvaamo.

Emil Puhakka

Houghton, Mich.

Houghton Shoe Hospital.

Suomalainen Kansallisapteekki

Virginia, Minn.

Uusi osoitteemme:

205 Chestnut Str.

Väinö G. Helenius

Ph. G. Omistaja.

Ulkolähetysliikkeemme on kasvanut
siinä määrässä, että olimme pakoitettut
muuttamaan omaan tilavaan taloomme

Henry Sakari

Hancock,
Mich.

APTEEKKI

joka täyttää suurimmatkin
vaatimukset

Me olemme palvelleet Amerikan suomalaista yleisöä apteekialalla toistakymmentä vuotta ja aina tyydyttäneet ostajiamme rehellisellä ja vilpittömällä palveluksellamme. Me olemme valmiit tunnustamaan, että ilman Amerikan suomalaisten yksimielistä kannatusta ei apteekkimme olisi kehittynyt paikkakuntamme huomatuimmaksi apteekiksi, eikä voisi nyt sijaita kaupunkimme huomatuimmassa kulmauksessa, vastapäätä kuuluisaa Ensimmäistä Kansallis-Pankkia. Mutta me vakuutamme, että emme ole myöskään jättäneet koskaan huolimattomuuteen mitään asiaa, mitä kansalaisemme ovat meille alamme kuuluvana antaneet. Me olemme täyttäneet kaikki tilaukset parhaamme mukaan yhtä suurella huolella kaukana oleville, ja postin kautta tulleille tilauksille, kuin oman paikkakuntamme asukkaille.

Me uskomme edelleenkin rehelliseen, tarkkaan ja vilpittömään liikemennettelyyn kaikissa alamme koskevissa asioissa ja olemme valmiit palvelemaan Amerikan suomalaisia joko liikehuoneessamme, tavatessamme heitä persoonallisesti, tahi postin kautta, jolloin kaikkiin alamme koskeviin kyselyihin huolella vastataan.

Hancockin Suomalainen Apteeki. City Drug Store
Hancock Mich.

AXEL DURCHMAN, omistaja.

**Vanhin Kuparisaaren
suomalainen apteeki.
Täydellinen lääkeva-
varasto kaikille.**

Kirjoittakaa osoitteella
City Drug Store. Hancock, Mich.

Huom.! Olemme antaneet tämän ilmoituksen osoitukseksi siitä, että kansalaisemme näkevät, että me aina olemme valmiit kannattamaan kansalaistemme yhteisiä pyrintöjä tässä maassa. Toivotamme onnellista ja hauskaa matkaa kaikille Louhen Suomimatkueseen osaaottaville ja lähetämme puolestamme terveisemme aina Suomeen asti.

CARL H. SALMINEN AGENCY

Duluth, Minnesota

Suomalainen asioimisto
AMERIKAN YHDYSVALLOISSA

toimii:

Rahavälitystä (valuuttaliikettä)
Valtamerimatkustuliikettä
Asiapapereitten valmistamista
Kauppan välitystä

Toimisto sijaitsee suurimman suomalaisasutuksen keskellä, ollen kosketuksissa lähes 200,000 suomalaisen kanssa muutaman tunnin ajalla.

Tarjoaa palvelustaan yksityisille ja liikehuoneille Yhdysvalloissa, Canadassa ja Suomessa.

Postiosoite:
BOX 455, DULUTH, MINN.

Kaapeliosoite:
SALMINEN, DULUTH, MINN.

CARL H. SALMINEN
Johtaja.

Siirtokansan Kalenteri

V. 1921.

Hinta 60 c. (Smk. 10:—)

Yhdysvaltain ja Canadian Suomal. Sanomalehtiiton kustantamana tulee taas tulevaisuudeksi ilmestymään sisältörikkaana.

ENNAKKOTILAUKSIA

otetaan vastaan ja toivotaan saatavan ne niin ajoissa, että tilaukset voitaisi toimittaa perille ennen joulua.

ASIAMIEHIÄ

halutaan levittämään Siirtokansan Kalenteria Suomessa.

Postiosoite:

SIIRTOKANSAN KALENTERI
Box 455, DULUTH, MINN.

Jacob Riikola

*Parhaita maita ja
parhaat ehdot.*

VIRGINIA, MINN.

**Lähetämme tervehdyksemme
meren yli.**

Citizens National Bank, of Monessen, rohkenee mielihyvällä tuoda julki ilonsa siitä suuresta työstä jolla Louhi on avustanut paikkakuntaamme ja koko maata. Ilman ulkomailta syntyneitten ankkaria ponnisteluja ei Monessen olisi sitä mitä se nyt on. — Meidän pankkimme on ainoa palveluksessanne. Niille, jotka nyt Louhen mukana matkustavat toivotamme onnea matkalle ja tervetulleiksi takaisin.

THE CITIZENS NATIONAL BANK
Monessen, Pa.

Mikko Halonen

Suomalainen Räättäli.

*SOUTH RANGE,
MICH.*

PÄIVÄLEHTI

(Vastaava Carl Salminen)

ilmestyy

DULUHISSA, MINNESOTASSA.

Vanhin joka päivä ilmestyvä suomenkielinen uutislehti

YHDYSVALLOISSA

Tarkasti yleismaailmallisia ja Amerikan asioita seuraavana se tarjoaa edullista palvelusta lukiakunnalleen.

ILMOITTAJILLE

se on edullinen, sillä lehti levää kaikkialla suomalaisten keskuudessa Yhdysvalloissa ja Canadassa.

Postiosoite: **BOX 455, DULUTH, MINN.**

Asiamiehiä Suomea varten halutaan.

Dr. Otto E. Peterson

Hammaslääkäri.

VIRGINIA, MINN.

TOIVOMME Louhen Suomi matkalle
parhaita onnea ja menestystä. Tulkaa
iloisina ja terveinä takaisin.

MONESSEN TRUST COMPANY

Asiamies kaikille Laivalinjoille.

Ulkomaan rahaa ostetaan ja myydään. Tavallinen pankki-
liike erikoisalamme.

Bertel Grenman

Suomalainen arkkitehti.

*109 N. DEABORN STR.
CHICAGO, ILL.*

Carl H. Salminen

Rahanvälitysliike

DULUTH, MINN.

Matt Alto

AURORA, MINN.

NÄMÄT sanat ovat tarkoitettut todistamaan, että Louhella täällä paikkakunnalla on mitä suurin suosio ja arvokas asema.

FIRST NATIONAL BANK

Monessen, Pa.

J. Howard Kelly, President
A. F. Thomas, Cashier

C. C. Martin, Ass't Cashier
Chas. I. Palomäki, Teller

NORTH WESTERN UNION TAILORS

CHICAGON SUURIN SUOMALAINEN RÄÄTÄLI LIIKE

On aina valmis palvelemaan kansalaisiamme kaikella tavalla.
CHICAGOSSA käydessänne olette tervetulleet meidän TYÖHUONEISIIMME.

North Western Union Tailors
803 W. MADISON ST. CHICAGO, ILL.

WESTMORELAND LUMBER CO.

RAKENTAJAT JA URAKOITSIJAT

W. H. REESE, Mgr.

Ninth ja Donner St. kulmassa

MONESSEN, PA.

Uusi Kotimaa

Amerikan suomalaisten maanviljelijäin äänenkannattaja joka ilmestyy jokaisena Tiistaina ja Perjantaina, New York Millsissä, Minnesotassa.

Toimitus: Vastaava J. W. LÄHDE

Liikkeenhoitaja: A. J. SIREN

Kustantaja: THE PEOPLES VOICE PUBL. CO.

Tilaushinta: Yhdysvaltoihin \$2.75.

Canadaan ja Suomeen \$3.75.

Tilataan osoitteella:

UUSI KOTIMAA

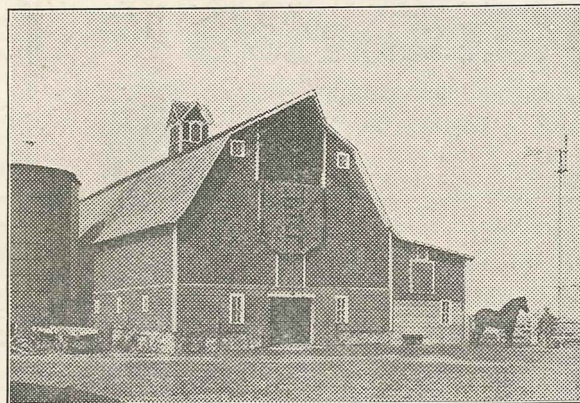
New York Mills, Minn.

ONNELLINEN PERHE
Heikki Hillin perhe Detroit, Mich. Kuvasta on poissa vanh'in tytär. Perheessä on kaikkiaan syntynyt 23 lasta, joista 18 elossa.

Laulukuoro "Aaito", New York Mills, Minn. Frans Tuomi, johtaja.,

Tyypillinen suomalainen farmikuva Minnesotasta. Abram Lahtelan farmi, New York Mills, Minn.

Dr. W. C. Yokie

Hancock, Mich.

Theod Laurell

Hancock, Mich.

L. A. Lundahl

Houghton, Mich.

Suomalainen Apteekki.

Yrjö Palonen

Superior, Wisc.

Luonnonlääkäri.

Frank Eilola & Co.

Hancock, Mich.

Dr. P. Scholler

Hancock, Mich.

Silmälääkäri.

Ed. Waara & Son.

Hancock, Mich.

Karl J. Virtanen

Escanaba, Mich.

Katy Salo

Hotel, Hancock, Mich.

Carl H. Salminen

DULUTH, MINN.

Ilmoitusasioimisto ja sanomalehtien ja kirjallisuuden välittäjä.

Välittää ilmoituksia Suomen lehtiin samoin Suomesta Amerikan suomalaisiin lehtiin.

Kustantajat Suomessa voivat edullisesti käyttää asioimistoni hyväksensä.

Postiosoite:

Box 455, DULUTH, MINN.
U. S. of AMERICA

F. W. Torvinen

Kiinteistöliike

VIRGINIA, MINN.

“Sanomalehti on Kansan Yliopisto”

Tätä ajatusta silmällä pitäen on sisältö kehitetty mitä monipuolisemmaksi

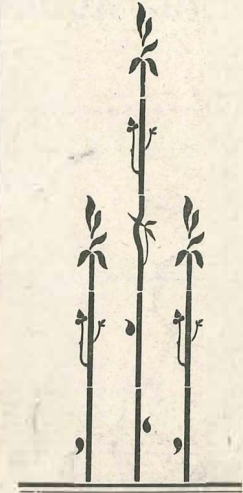
POHJAN TAHTI

nimisessä sanomalehdessä, joka ilmestyy jokaisena arkipäivänä Fitchburgissa, Mass., U. S. A.

Tilatkaa osoitteella:

POHJAN TAHTI
Box 427 Fitchburg, Mass, U. S. A.

TILAUSHINTA:
Yhdysvaltoihin \$5.00
Canadaan \$5.50
Suomeen \$7.50

Kaapeli osote: Amfinexim Ny.
Code: A. B. C. 5th Edition

AMERICAN FINNISH EXPORT & IMPORT CO., INC.

63 Park Row, R 703
New York, N. Y., U. S. A.

Edustaa amerikalaisia tehtaita kaikilta eri aloilta, erikoisesti Suomen kauppaa varten

Ottaa myydäkseen Suomen tuotteita Amerikassa.

Toimittaa rahtauksia huokeimmalla Amerikasta Suomeen ja päinvastoin.

Varma ja nopea palvelus kaikissa asioissa.

Dr. John Räihälä

VIRGINIA,
MINN.

Pohjoismaiden Tuonti O. Y.

TURKU, Aurakatu 14

OSTAA DOLLAREITA

MYY: Amerikalaisia tavaroita Suomessa ja suomalaisia tavaroita Amerikassa

Edustaja Yhdysvalloissa

ARVO J. VITALI
Suite 703 World Bldg.
53—63 PARK ROW
NEW YORK CITY, U. S. A.

Matt Lofberg

ISHPEMING, MICH.

J. Ketola & Co.

Vaate, Huonekalusto ja Rautatavaroita

VIRGINIA, MINNESOTA

Matti Honkanen

Suomalainen räätäli

HANCOCK, MICH.

HEDMAN & HORNBERG

Suomalaiset pankkiirit.

5 STATE STR.
NEW YORK CITY

ALEX KYHHKYENEN

Miesten Vaatetusliike.

10-6th Ave. W.
Duluth, Minn.

Vuosikymmeniä ovat Sorsenin valmistamat

PUVUT

ja

PÄÄLLYSTAKIT

olleet tunnetuita aistikuudesta sekä kestävävydestään. Nämä ovat ominaisuuksia, jotka kannattaa muistaa tehdessään pukutilauksenne. Uusia kykeneviä ja tarmokkaita asiamiehiä halutaan. Lähempiä tietoja ehdotamme saatte kirjoittamalla liikkeeseemme.

Sorsen Bros. & Co.

443 S. Dearborn St. Suite 330
CHICAGO, ILL.

(Vanhin sekä luotetuin suomalainen räätälinliike Yhdysvalloissa).

Puhelin: 4252 Sunset

Liikkeenhoitaja: J. F. Hackman

New Yorkin Uutiset

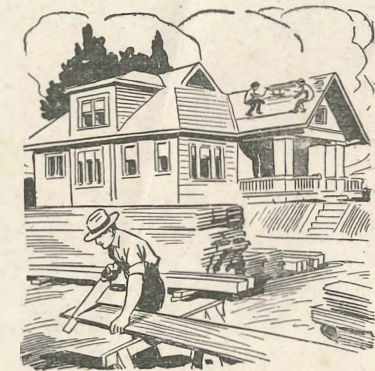
740-40 Street, Brooklyn, N. Y.

KOLME KERTAA VIIKOSSA ILMESTYVÄ
ITSENÄINEN UUTISLEHTI

KAIKKIA ENSILUOKAN KIRJAPAINOTÖITÄ
TEHDÄÄN KOHTUULLISIIN HINTOIHIN

Tilaushinnat Yhdysvaltoihin:
Koko vuosikerta \$ 4.00
Viisi kuukautta 2.00

Tilaushinnat Canadaan ja Suomeen:
Koko vuosikerta \$ 5.00
Puoli vuosikertaa 3.00

**Kansan tuki on kodeissa,
ME RAKENNAMME KOTEJA**
MOTZ LUMBER CO.
Monessen, Pa.

William Johnson

Hancock, Mich.

Emil Pulkkinen

Hancock, Mich.

John Väisänen

Hancock, Mich.

Andrew Petäjä

Hancock, Mich.

Lukijalle

Lausumme kiitoksemme kaikille niille kansalaisillemme, jotka tavalla tahi toisella ovat meitä avustaneet Suomi-matkaa järjestäessämme ja tätä julkaisua toimittaessamme. Epävarmojen aikojen vuoksi olemme joutuneet matkueemme jäseniä vaivaamaan monella tavalla, laivan lähtöajan muuttellessa y. m. seikkojen vuoksi. Pyydämme anteeksi heikkoutemme ja ne erehdykset, joita mahdollisesti olemme tehneet.

Tämän julkaisun sisällössä olevista ikävistäkin virheistä pyydämme huomauttaa, että ne suurimmaksi osaksi johtuvat sen vuoksi, että julkaisua täytyi liian suurella kiireellä toimittaa, että se saatiin Louhen matkueen mukaan. Paperin saanti y. m. hankaluuDET vaikuttivat, että emme ajoissa voineet tämän julkaisun toimittamiseen ryhtyä.

Olkoon tämä julkaisumme kaikkine heikkouksineen pienenä lisänä siinä työssä, jonka kautta Suomelle varma tulevaisuus ja onni luodaan. Yhdistäköön vahva side Amerikan suomalaiset ja Suomen suomalaiset toisiinsa. Syntyköön välillemme silta, joka myrskyissä ja tulvissakin kestää.

Soittokunta Louhen puolesta:

AXEL RUUTI

Esimies

GEORGE E. WAHLSTRÖM

Johtaja

YRJÖ JOKI, julkaisutoimikunnan sihteeri.

JUSSI HINKKANEN, matkueenjärjestäjä.

Nuotteja

Pianolle,
Orkesterille
ja
Soittokunnalle

Osoite

Kaarlo V. Kalervo

Monessen, Pa.

HEISKARIN VELJESTEN

RÄÄTÄLINLIKE CHICAGOSSA

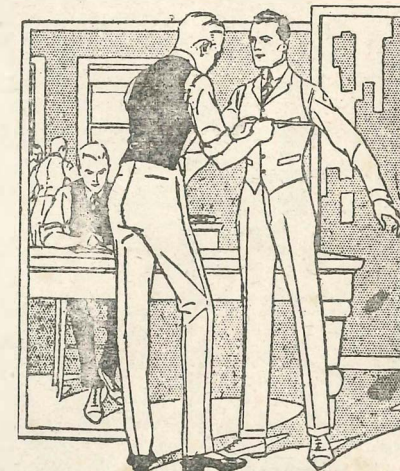
On tunnetuin ja varmaan kaikista luotetuin ja suurin suomalainen räätälinliike Ameriikassa.

Liike, jonka valmisteet puhuvat puolestaan. Kymmeniintuhansiin nouseva tyytyväinen tilaajajoukko yllä tämän laajan tasavallan tietää todistaa vaatteittemme kunnollisuudessa ja sopivaisuudesta. Olemme valmistaneet vaatteita viimeiset kaksitoista vuota ja useimmat entiset tilaajamme ovat tämän ajan kuluessa uudistaneet tilauksensa, suurin enemmistö niistä noin kymmenkertaa ja yli siitäkin.

O. A. HAYSKAR BROS. & CO.

358-366 W. Madison St.

Chicago, Ill.

Ford Agentuuri

R. T. DALE, omistaja

Donner Ave. & River Street.

MONESSEN, PA.

Autoja, autotroikeja ja traktoreita.

Auton korjausta tehdään.

Kalle Kukkonen

Hancock, Mich.

Jukka Sahlsten

VAATETUSLIKE

ASHTABULA HARBOR, OHIO

Uusinta suomal. musiikkia aina saatavissa. Pyytää luetteloa.

A. L. Klemi

1021-39 ST. BROOKLYN, N. Y.

Timanteja, kelloja, hiottuja lasitarvikkeita ja hopeatarvikkeita aina paras valikoima. Hinnat oikeat. Kellon ja juvelitavaran korjausta tehdään.

Layman & Son

566 DONNER AVE., MONESSEN, PA.

Graig'sin Apteekki

palvelee aina suomalaisia huolella.

466 DONNER AVE., MONESSEN, PA.

D. Krasik

540 DONNER AVE., MONESSEN, PA.

Victrolaita ja Victrolan levyjä, englannin ja suomenkielisiä.

OLYMPIC TEATTERI

DONNER AVE., MONESSEN, PA.

Monessenin parhain elävienkuvien teatteri.

Suurin Suomalainen Kello- ja Jalokivikauppa Yhdysvalloissa.

SAVOLAINEN Co., PÄÄRAKENNUS, DULUTH, MINN.

LIIKEHUONEEMME SISUSTA, DULUTH, MINN.

Kelloja
Timantteja
Kultatavaraa
Hopeatavaraa ja
Muistoesineitä

LIIKEHUONEEMME SISUSTA, VIRGINIA, MINN.

LIIKEHUONEEMME SISUSTA, ELY, MINN.

EDISON
VICTOR
ja
COLUMBIA
Puhumakoneita
ja
LEVYJÄ

The Savolainen Company

Kello- Jalokivikauppiat ja hopeasepät

Duluth, Minn. Ely, Minn. Virginia, Minn. Tukku-kauppa Duluth'issa

Silmälasi osastot kaikissa kaupoissa